

NOVI TEKNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Naneslo je tako, da sta bili minula sobota in nedelja v nekaterih naših krajih močno razgibani. Zanimive in vesele prireditve so bile v Ločah, Laškem, na Vranskem, v Dobju in morda še kje. Zato je tudi naša številka polna teh dogodkov. Prirediteljem se navsezadnje moramo zahvaliti tudi novinarji, ker bi se v tem času kislih kumeric težko našlo snovi za branje, primerno za ta čas.

Milena Poklič in Mitja Umnik sta ob obisku v krajevni skupnosti Resnik samokritično ugotovila, da sta v tem sončnem dnevu, pravšnjem za spravilo sena, bila najbolj nepotrebna človeka na vsem južnem Pohorju.

JURE KRAŠOVEC

BILI SMO NA POHORSKEM RESNIKU - MARENDI SREDI MORJA MODREGA...

FRANCE POPIT MED BRIGADIRJI

«Ali kmetje in občani, ki so po potresu zgradili nove hiše, še vedno stanujejo v starih hišah, medtem ko nove od daleč opazujejo in občudujejo njih lepoto?», je med razgovorom z brigadirji in občinskimi možmi v šali povprašal France Popit. Ni se zanimal le za probleme brigadirjev, temveč tudi za probleme Šmarske občine v celoti. Z zanimanjem je prisluhnil poročanju sekretarja Komiteja Občinske konference ZKS občine Šmarje, Milana Puglja o uresničevanju načrta spominskega parka Kumrovec-Trepče, o razvoju združevanja dela in sredstev med Kranjsko goro in Zdraviliščem v Rogaški Slatini in o razvojnih usmeritvah nekaterih šmarskih delovnih organizacij.

foto: VILI EINSPIELER

ZAKON O ZDRUŽENEM DELU

ČRKA ŠE NI MESO

Premalo razviti dohodkovni odnosi

V celjski občini sindikati vsako leto vsaj enkrat skrbno ocenijo uresničevanje zakona o združenem delu ter združevanje dela in sredstev za doseganje čimboljših rezultatov. Letošnja ocena ponovno opozarja na nekatere slabosti, ki bi jih morali v organizacijah združenega dela hitreje odpravljati. V precejšnji meri tudi zato, ker se neločljivo povezuje uresničevanje zakona o združenem delu in program ekonomske stabilizacije. Zanimivo je, da v večini organizacij združenega dela ne opredeljujejo dovolj konkretno načel in meril, ki urejajo pridobivanje dohodka. Dokaj površno so opredeljeni dohodkovni odnosi v temeljnih samoupravnih aktih. Pri urejanju odnosov v samoupravnih sporazumih o pridobivanju dohodka marsikje pozabljajo na metodologijo ugotavljanja in razporejanja skupnega dohodka ali prihodka. Značilna je tudi ocena, da so v celjski občini pre-

malo storili za uveljavljanje dohodkovnih odnosov.

Prodaja proizvodov in storitev na trgu še naprej ostaja glavna oblika pridobivanja dohodka. Zelo slabo se med seboj povezujejo temeljne organizacije, zelo različno pa so tudi urejena vprašanja razporejanja skupnega prihodka takrat, kadar gre za samoupravno sporazumevanje. Ko so ocenjevali razvitenost dohodkovnih odnosov v posameznih temeljnih organizacijah, so kot uspešne omenili Kovinotehno, Zelezarno, Merx, Aero in še nekatere druge. V nekaterih pa čakajo na rešitev od drugega in se preslabo pripravljajo na uveljavljanje te temeljne naloge zakona o združenem delu.

Tudi v Emo ugotavljajo, da so temeljne organizacije zaožrožene proizvodne celote in je med njimi malo osnov za uveljavljanje prihodkovnih odnosov. Vendar pa to že navaja k razmišljanju o bodoči organiziranosti te največje

celjske tovarne. Nedvomno je problematika dohodkovnih odnosov osrednja v ocenjevanju realizacije zakona o združenem delu. Posebno pozornost pa zasluži tudi združevanje dela in sredstev med proizvodnjo in trgovino. Nosilne trgovske organizacije v Celju, to so Kovinotehna, Merx in Tkanina, so sicer formalno dobro rešile medsebojne odnose. Med proizvodnimi in prometnimi organizacijami združenega dela pa je še zelo malo povezav. Pa tudi tam, kjer so sklenili samoupravne sporazume med trgovino in proizvodnjo, so opredelile precej splošne in ne sledijo bistvenim zahtevam zakona o združenem delu. Zato se ponuja vprašanje, da bi morali prav to problematiko obravnavati večkrat letno ne le v sindikatih, ampak tudi na sejah občinske skupščine ter predvsem v samoupravnih in političnih organih temeljnih organizacij in skupnosti.

J. V.

ROK PETI V MOSKVI

Edini celjski olimpijec, član AD Kladivar ROK KOPITAR, je povsem upravičil svoj prvi nastop na olimpijskih igrah v Moskvi, saj je v svoji specialni disciplini teku na 400 m ovire v finalu med osmimi najboljšimi atleti osvojil odlično peto mesto!

S tem dosežkom se Rokova uspešna atletska pot začeta pred leti nadaljuje in vse kaže, da ji še kaj kmalu ne bo konec. Najlepšim uvrstitvam - dvem naslovom balkanskega prvaka ter naslovu sredozemskega prvaka (da omenimo samo najvidnejše!) je dodal še peto mesto na olimpiadi! Rok tako uspešno nadaljuje pot celjskih »zaprekašev« na olimpiadah - Lorgar je bil peti, Stamejčičeva peta, Kopitar peti, edina izjema je tudi peta Urbančičeva v kopju. Petica za »petaše«!

T. VRABL

ZASEDALA JE SKUPŠČINA V ŠMARJU

POD LUPO DELEGATOV

Pripombe na osnutek plana SR Slovenije

Kljub temu, da smo v obdobju tako imenovanih skupščinskih počitnic, so se v ponedeljek sestali v Šmarju pri Jelšah delegati vseh treh zborov občinske skupščine na skupnem zasedanju. Teme, o katerih so razpravljali in sklepali delegati, so bile zelo aktualne in pomembne za bodoči razvoj celotne občine, zato je bila tudi udeležba delegatov na zasedanju zelo dobra.

Uvodoma so delegati na seji skupščine obravnavali osnutek dogovora o temeljnih družbenega plana Slovenije za obdobje 1981-1985. Ta dokument je za šmarsko občino še posebej pomemben zato, ker prvič vključuje tudi razvojne možnosti in perspektive manj razvitih območij v Sloveniji, kajti prejšnja leta je njihov razvoj in

usmeritve opredeljeval skupno sklenjen družbeni dogovor. Delegati so na večerajšnji seji sprejeli vrsto pripomb in predlogov, ki jih je na osnutek dogovora o temeljnih družbenega plana Slovenije oblikoval občinski izvršni svet. Strinjali so se, da bi morala šmarska občina v bodoče predvsem okrepiti svojo materialno bazo, če bi hotela v nekaj letih stopiti ob bok razvitejšim občinam.

Vendar pa je vprašanje, če temeljni planski dokument naše republike to zagotavlja, so menili v Šmarju. Kajti pospeševanje razvoja manj razvitih območij v Sloveniji ni konkretno opredeljeno skozi ves dokument. Tako so neustrezno opredeljene naloge bank za vlaganja na manj razvitih območjih, davčna politika ni stimulativna za novo zgrajene obrate in tovarne, v dokumentu bi morali poudariti nujnost intenzivnejšega zaposlovanja na manj razvitih območjih, kjer je delovne sile še veliko, tudi naložbe v kmetijstvo na nerazvitem območju niso jasno opredeljene. Skratka, vrsta je še vprašanj, ki bi morala najti svoje mesto v temeljnem planskem dokumentu Slovenije in ki bi jasneje opredeljevala, kako pospešiti razvoj manj razvitih območij.

Na ponedeljkovi seji so delegati obravnavali tudi delovno gradivo za oblikovanje srednjeročnega plana šmarske občine. Strinjali so se, da bi morali plansko aktivnost pospešiti in po 15. septembru razpravljati o odgovornosti posameznih subjektov planiranja, ki niso opravili vseh nalog. Kajti preveč je še neusklajenosti in razkorakov med željami, ki jih imajo posamezni nosilci planiranja in med realnimi materialnimi možnostmi. Kaže, je ob tem menila predsednica družbenopolitičnega zbora, da znova delamo račun brez krčmarja. Jasno moramo potegniti črto pod dohodkom, ki ga bomo ustvarili v prihodnjih štirih letih. In na podlagi njegovega seštevka se bomo lahko šele pogovarjali o tem, kako in koliko bomo tega dohodka trošili.

Na zasedanju so delegati obravnavali še osnutek odloka o organizaciji in delovnem področju občinskih upravnih organov, med drugim pa so podprli predlog za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pospeševanju skladnejšega regionalnega razvoja SR Slovenije, ki šmarsko občino še uvršča med manj razvite v Sloveniji.

DAMJANA STAMEJČIČ

POSKOČNI KONEC TEDNA MARIKJE

Minuli konec tedna je bilo na celjskem območju marsikje veselo. Zabavne, vsebinsko pa vseeno smiselne prireditve so bile v Dobju, na Vranskem, v Ločah in seveda v Laškem, od koder je naš prikupen posnetek dveh celjskih folkloristov. Ne bi mogli reči, da so si prireditelji teh letnih prireditev kaj dosti konkurirali med seboj, saj so omenjeni kraji daleč vsakebi, veselih in zanimivih dogodkov pa so ljudje, ki trenutno niso kje na lepšem ob slani luži, gotovo željni. Kdor dela, naj se tudi zabava.

(Foto: EDI MASNEC)

CELJSKI NORVEŽANI «DOMA»

Sredi junija je odšla na pot II. celjska alpinistična odprava, tokrat v oddaljeno norveško gorsko skupino Tröllind.

Pred dvema leti smo pisali o prvi odpravi, ki se je uspešno preizkusila v ledenih stenah južnoameriških Andov, tokrat pa so alpinisti stali pod najvišjimi kopnimi stenami evropskih Alp. Ob letošnjem vremenu in ob vseh podatkih o preplezanem, ki so prispeli do nas pred odhodom alpinistov, smo gledali na uspeh odprave z velikim pesimizmom. Sedaj so doma in lahko zabeležimo v celjsko kroniko vzponov pet težkih smeri, od teh kar dve novi: Jugoslovansko in Celjsko. Več o tem na strani 10.

FRANCE POPIT MED BRIGADIRJI

STORILNOST V PORASTU

So tudi težave, a ne nerešljive

Brigadirje na Zveni mladinski delovni akciji Kozjansko 80 v Sretnu pri Planini, so v sredo, 23. julija obiskali, predsednik CK ZKS France Popit, predsednik RK ZSMS Boris Bavdek in izvršni sekretar predsedstva CK ZKS Ljubo Jasnič. Poročilo o delovnih uspehih, o samoupravnem delovanju, medsebojnih odnosih, povezovanju s krajanji, JLA in DPO, o pripravljenosti in o delovanju na področju interesnih dejavnosti v času I. dekade druge izmene, je podal komandant akcije in vodja naselij Sretna pri Planini in Bistrica ob Sotli, Marjan Širaj.

V drugi izmeni Zvezne MDA "Kozjansko 80" sodelujejo naslednje brigade: Ljubijski rudar iz Prijedora (Bosna in Hercegovina), Zeleni Hajdini iz Kosovske Vitine (Kosovo), Dr. Mladen Stojanović organizirana v okviru Rdečega križa Slovenije, Galebova krila iz Splita (Hrvatska), 21. Jul iz Ivanograda (Črna gora) in Franc Rozman-Stane iz Litije (Slovenija). Brigadirji so razporejeni po različnih delovnih sferah: vodovod Prevorje, cesta Kalobje, cesta Loka pri Žusmu, vodovod Srebrnik Trebče, vodovod Zusem, naselje, Podsreda in Ponikva. Delo poteka normalno, nekaj dni je bilo izgubljenih le zaradi dežja, katere pa so brigadirji nadomestili z delovnimi sobotami. Brigadirji so opravili že 42 tisoč delovnih ur in obljubili, da bodo zastavljene cilje dosegli, naj še tako dežuje.

Delovanje samoupravnih organov ni bilo najboljšo, predsedstvo ni bilo v celoti doraslo svojim nalogam, slabo je delal predsednik skupščine izmene, tako da je prišlo do njegove zamenjave. Zdravstveno stanje je razen nekaj nenevarnih poškodb, glavobolov in večjega bruhanja brigadirjev v naselju Jože Perčič (Sretna) v povprečju dobro. Do bruhanja je prišlo zaradi neprimerno goste hrane in zdravniški pregled je pokazal da ni nič resnega. Odnosi med brigadirji in brigadirkami, med brigadami in vod-

stvom, povezovanje s krajanji, JLA in DPO, se nemoteno razvija. Politična šola Edvarda Kardelja poteka po programu, kulturno-zabavno življenje je bilo na zadovoljivi ravni, na področju komisije za tehnično kulturo so bili organizirani tečaj za radio amaterje, foto tečaj, tečaj za sodnike kosarke in nogometa in drugi. Le informiranje ne poteka tako kot bi moralo. Prisotno je pomanjkanje pravih informativnih oblik, pojavlja se le staro šablonsko glasilo, bilten in zidni časopis.

Ali se je mladinska organizacija okrepila, glede na to, da je MDA "Kozjansko 80" že sedma zaporedna akcija, ali prihaja do problemov zaradi razkropljenosti delovnih sfer, ali se brigadirji iz drugih republik dobro počutijo v novi sredini, vse to in še kaj je zanimalo Franceta Popita. Prijetno je bilo slišati, da so ljudje sprejeli brigadirje za svoje, da se je v sedmih letih delavnost povečala za petdeset odstotkov, da so v krajevnih skupnostih mladinci mnogo bolj zastopani in aktivnejši, medtem ko po datek, da se morajo brigadirji voziti iz naselja na delo tudi po uro daleč, po mnenju Franceta Popita zahteva dosledno ukrepanje in rešitev.

Brigadirji iz sosednjih republik so se povedali, da jih je presenetil skromen standard naselja v eni izmed najbolj razvitih republik Jugoslavije, da so imeli probleme zaradi neprimernosti na slovensko kuhinjo, da ni pravega medsebojnega spoznavanja zaradi razdeljenosti naselij in da primanjkuje dobrih športnih terenov. Glede organizacije dela pa so izredno zadovoljni, ker ni zastojev, tako da prihaja do dobrih učinkov. Večina težav se je s skupnim prizadevanjem že uredila. Največ kislj obrazov pa še povzroča točkovanje, ker se enako točkovanje tako delo fantov kot deklet, ki pa niso enakomerno porazdeljene po posameznih brigadah.

O problemu standarda je spregovoril Ljubo Jasnič, ki je pojasnil da se pri nas zbirajo sredstva solidarnostno, medtem ko v drugih republikah sklepajo pogodbe, so za delo plačani in si na ta način krepijo standard. Skupno stališče je bilo, da ni nič pretresljivega, če brigadirji ne dobe vsega ravno na krožniku, da bo klub temu potrebno v bodoče problemu posvetiti več pozornosti.

VILI EINSPIELER

GLASILO LIBELE - DRUGIČ!

Čeprav je izšla v dopustniškem času, je druga številka novega glasila Libele Celje, ponoven korak naprej v prizadevanjih uredniškega odbora, da skrbi za dobro pestrost prispevkov in tem iz življenja delovnega kolektiva.

Pozornemu bralcu ne uide, da so nekateri podatki in prispevki tudi rezultat oblikovanja nekaterih strokovnih služb po novem, na primer kadrovske splošne. Zato tudi prispevki o osebnih dohodkih, samoupravljanju in kadrovske statistične izkaznice Libele ter vseh njenih tozdov in delovne skupnosti skupnih služb.

V zadnji številki kaže posebej izpostaviti prispevek z naslovom Višja vrednost dolarja, spodbuda za naš izvoz, saj je v njem zelo natančno in dovolj plastično opisana usmerjenost stabilizacijskih prizadevanj kolektiva Libele v izvoz. Nova številka glasila Libele pa je polna tudi prispevkov, v katerih se kaže vsakdanji delovni, športni in rekreacijski utrip delavcev Libele. Humor ni zapostavljen.

UM

KURIRJI V TABORU

Konec tedna se bodo v Loki pri Taboru pri domačiji Veteršnik zbrali kurirji TV postaj 26 S. Ob tej priložnosti bodo odkrili pri kmetiji spominsko obeležje padlim kurirjem, udeleženci pa bodo prejeli tudi spominske značke. Zbor sklicujeta KS Tabor in pododbor četrtre brigade VDV za Štajersko. Prireditelj sodi v okvir praznovanja krajevnega praznika Tabor v Savinjski dolini. Ob tej priložnosti bodo odpri tudi novo planinsko koč na Krvavici, že včeraj popoldne pa je bila tudi svečana seja skupščine KS in družbenopolitičnih organizacij.

J. V.

STISKA V VRTCIH NAREKUJE ČRNO VARSTVO

Nova vas se s svojo blokovo gradnjo vse bolj širi, prostorske zmogljivosti vzgojno varstvenega zavoda Zarja pa ob tako pospešenem priseljevanju mladih družin pešajo. Dva vrtca v Novi vasi sta za vse večje potrebe po organiziranosti vzgoji predšolskih otrok odločno premalo. Zato je vse več otrok v takomenovanem "črno varstvu", ki se zdaleč ne more nadomestiti vzgoje v vrtcih. So tudi primeri, ko imajo družina v varstvu več kot 10 otrok in za vsakega od njih pridobi mesečno okrog 1400 din. Razumljivo je, da je staršem tako varstvo edini izhod, saj VVZ nima na razpolago niti enega samega prostora za sprejem v družbeno varstvo. Podatki kažejo, da je v Novi vasi izven družbenega varstva najmanj 200 in še več predšolskih otrok. Ob otvoritvi novole Fran Roš bodo odpri še 80 mest za male šolarje, vendar to ne bo rešilo pereče problematike organiziranega varstva v krajevni skupnosti Nova vas.

Javna razprava je izpostavila tudi slabo organizirano medpočitniško varstvo otrok, pa slabe in zanemarjene peskovnike in otroška igrišča, če ta to ime sploh zaslužijo.

Zaključki in stališča, oblikovani na javni razpravi, so obvezujoči in usmerjeni v boljšo organiziranost vzgoje in varstva v tej krajevni skupnosti. Eden teh sklepov pravi, da je za potrebe družbenega varstva otrok v Novi vasi nujno zagotoviti dve dvosobni stanovanji v lameli Nova vas III in tako omogočiti VVZ in skupnosti otroškega varstva pridobitev novih enot za varstvo otrok, kar bi bil edini izhod iz hudoprstorske stiske.

MF

SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI

SVOBODNA DELITEV DELA?

Kjer ni delegatov, je proračunski odnos

Tudi v celjski občini se lotevajo vprašanja, kako naj bodo v prihodnje organizirane samoupravne interesne skupnosti. To vprašanje je aktualno že nekaj časa. V Sloveniji so v raziskovalni, izobraževalni, kulturni skupnosti in še v nekaterih že pripravi nekaj variant, ki bi naj privedle do dosledne izpeljave zakona o svobodni menjavi dela. Samoupravne splošne akte interesnih skupnosti naj bi uskladili z zakonom o svobodni menjavi dela do konca tega leta. Vendar poteka dogovarjanje o bistvu in o vsebini sprememb nekoliko počasno. Zakon o svobodni menjavi dela ne terja le nekaterih dopolnitev in organizacijskih sprememb v praksi. Dobro bi bilo, če bi ob dosledni izpeljavi določil o organizacijski uskladitvi in o kolektivnem vodenju, pobudili razpravo še o drugih vidikih zakona o svobodni menjavi dela. Se posebej zato, ker družbeno dogovarjanje in samoupravno sporazumevanje še vedno pretežno ostaja le pri tako imenovani menjavi dela po

dogovorjenih stopnjah razpoložljivih sredstev oziroma na podlagi programa dela. Neposredne svobodne menjave dela je malo. Zato se mnogo oglašajo za ugotovitvijo, kako se interesne skupnosti s strokovnimi službami spreminjajo v nekakšnega posrednika med delavci v gospodarstvu in v družbenih dejavnostih. Ohranja se proračunski odnos, ki se v še ostrejši luči kaže tam, kjer delegacije ne delajo, skupščine interesne skupnosti pa so komajda sklepne.

Ali potemtakem z majhnimi organizacijskimi dopolnitvami samoupravnih interesnih skupnosti res rešujemo bistvena razsežja svobodne menjave dela? Očitno je, da ne. In dalje - ali bomo razpravo o teh spremembah resnično zožili le na vprašanje, kako bo delalo predsedstvo skupščine, kaj bo z izvršnim odborom, kako bodo organizirane strokovne službe in podobno? V celjski občini menijo, da niso potrebne spremembe v skupščinskem sistemu, razen v skupščini

socialnega varstva. Nekoliko temeljitejši poseg je predviden glede predsedstva skupščine. Izvršnega odbora v dosedanjem pomenu ne bo več. Predsedstva bi, po celjskem predlogu, prevzeli predvsem usklajevalne naloge. Vendar se zdi, da tako ne bo šlo. Za posamezna področja dela imajo skupščine že sedaj različne organe - o komisijski do odborov. Dostopno bila ta telesa v funkciji strokovnega svetovalca oziroma predlagatelja. Po navedenem pa naj bi tudi odločala. Vendar bo moralo nekaj odločevalnih pravic dobiti tudi predsedstvo. Le v tem primeru bo delo v interesni skupnosti potekalo racionalno, nove organizacijske spremembe pa bodo zagotovile določeno kakovost v delu. Ni sporno, da ima skupščina štiriletni mandat. Najbrž tudi ni razloga, da bi predsedstvo ne imelo štiriletnega mandata. Toda delegati na imajo giblivi mandat ali na mestnike, predsedstvo pa predsedujočega za eno leto

J. V.

KRISTINA DROFENIK

Da je skromna in sramežljiva bi rekli za Kristino Drofenikovo tisti, ki jo prvič srečajo. Nerada govori o sebi in o svojem delu, nerada se izpostavlja. Saj delo samo po sebi govori o človeku, pravi. Delavci tozda Vital v Meštinju in funkcionarji občinskega sindikalnega

sveta v Smarju pa o Kristini govorijo drugače. Da je odločna in dosledna pri svojem delu, pravijo o njej. In da zna uresničiti naloge, ki jih ji nalaga delo.

Kristina Drofenikova je v Vitalu predsednica osnovne organizacije sindikata, ob tem pa ima še vrsto drugih funkcij v različnih občinskih organih in v Imenem, kjer je doma. Največ skrbi ji seveda povzroča delo v sindikalni organizaciji Vitala. Posebej sedaj, ko je celotno sindikalno delo naravnano na uresničevanje ustaljenih programov.

"Seveda si tudi v našem tozdu prizadevamo, da bi delali bolje kot prej, da bi bil prihranek večji, da bi bila organizacija dela boljše. Največ preglašuje pa nam ob tem delajo cene. Cene naših finalnih proizvodov so namreč zamrznjene, cene surovin pa se nenehno dvigajo. Tako nastaja razkorak, ki smo mu komaj kos," pravi Kristina Drofenikova. "Zaenkrat še uspevamo gospodariti tako, da ustvarjamo dohodek, s

OBRAZI

katerim pokrivamo obveznosti. A vprašanje je, kako dolgo bomo se lahko tako gospodarili. Kljub vsemu pa moram reči, da vsi mi delavci ne gledamo črnogleda na ustaljena prizadevanja in da v njih resnično vidimo izhod iz sedanjih gospodarskih zagat."

Kristina Drofenikova se podobno kot vrsto drugih delavcev Vitala vozi vsakodnevno na delo iz Imenega. Navadila se je na to, da mora od doma nekoliko prej, zato ji vožnja ne hodi narobe. "Čeprav nas je večina delavcev vozačev," pravi Kristina "nimamo zaradi tega večjih problemov. Kajti delovni standard - vključno z delovnimi pogoji in prehrano - je v našem tozdu na zadovoljivi ravni. Zato radi prihajamo na delo, kar vsem nam, ki smo v Vitalu zaposleni, veliko pomeni." DAMJANA STAMEJČIČ

ŽIVELA SVA SKROMNO

Minulo soboto sta si na magistratu v Celju, po petdesetih letih skupnega življenja, ponovno prisegla zvestobo zakonca Vršnik. Vršnik Janez, rojen 10. 7. 1912 v Rudeči Kali, aktivni udeleženec NOB, po vojni zaposlen kot skladiščnik v celjski Komunalni, sedaj upokojenec in Flis Ana, rojena 16. 9. 1909 v Šmavcu, prav tako aktivno udeležena v NOB, delavka, predvsem pa mati in gospodinja sta 21. 7. 1930 sklenila zakonsko zvezo v Dobrniču pri Trebnjem. V družini Vršnik so se rodili štiri otroci in sicer dva sinova in dve hčeri, ki so že preminule. Stajerc in Dolenjka sta vztrajala skupaj pet desetletij, ne da bi klonila pred težavami, naj so bile videti še tako velike. V miru in slogi živita v Vojniku pri Celju.

Foto: ILI EINSPIELER

POMOČ IZ STUTTGARTA

V soboto zjutraj, 26. julija, se je Zvezni mladinski delovni akciji "Kozjansko 80" pridružila brigada Edvarda Kardelja iz Stuttgarta. Med sedemintridesetimi brigadirji je trinajst deklic in štirindvajset dečkov, povprečne starosti 15 do 16 let. Vsi so otroci naših delavcev na delu v tujini in med njimi jih je veliko, ki so se kljub svoji mladosti, udeležili že več mladinskih delovnih akcij v Jugoslaviji.

V soboto zvečer so prislece seznanili z dosedanjim potekom akcije, predstavile pa so se tudi posamezne brigade, medtem ko so se v nedeljo odločili za izlet v Trepčo, Bistrico, Kumrovec in Roško Slatino. Delo za brigadirje iz Stuttgarta, pa se je pričelo v ponedeljek in sicer na delovišču Ponikva, kjer postavljajo vodovod.

V. EINSPIELER

CELJE: ŠE TRIJE SEJMI

Kolektiv Zavoda športno rekreacijskega centra Golovec je že pripravil program prireditev za prihodnje leto, tudi sejmskih in drugih, ki jih ne bo malo.

Do konca letos pa se bodo v hali Golovca zvrstili še trije tradicionalni sejmi.

Kot prvi bo na vrsti tri-najsti mednarodni sejem obrti in opreme za obrt. Gre torej za sejem, ki ima v Celju najdaljšo tradicijo in uveljavlja Celje kot pomembno sejmsko mesto. Ta prireditev bo od 19. do 28. septembra.

Za tem bo tretji mednarodni sejem plemenitih kovin, ki bo tokrat od 7. do 14. oktobra in bo letos istočasno s štirinajsto mednarodno zlatarsko razstavo, ki jo pripravlja kolektiv celjskih Zlatarn.

V decembru, pred iztekom starega leta, sicer pa od 18. do 24. decembra, bo še četrti novoletni sejem.

MB

PODRUŽBLJANJE ZUNANJE POLITIKE

DA BI VEČ VEDELI!

Pomembna vloga svetov pri OK SZDL

V zadnjih dneh je bilo v Sloveniji več razprav o podružbljanju zunanjih politike in mednarodnega sodelovanja kot izjemno aktualne in politične naloge, še posebej prisotne v delovanju Socialistične zveze. V teh ocenah so našli pomembno mesto tudi sveti za mednarodne odnose pri občinskih konferencah socialističnih zvez. Ko so letos spomladi po Sloveniji organizirali problemske posvete o delovanju svetov za mednarodne odnose, eden izmed takih je bil v Celju, so kritično ocenili tiste svete, ki se izčrpajo zgolj v nalogah na področju informiranja občanov o zunanjepolitičnih dogajanjih.

Sveti za mednarodne odnose pri občinskih konferencah bi morali dejansko mnogo bolj spremljati in koordinirati vse oblike mednarodnega sodelovanja. V celjski občini je svet za mednarodne odnose takšno vlogo do sedaj dobro opravljal. Z zadnjimi razpravami o podružbljanju zunanjih politike in mednarodnega sodelovanja pa postajajo občine še v večji meri pomemben dejavnik v

krepitevi zvez s tujimi deželami, z društvi in organizacijami. Zato se postavlja vprašanje, kako v občini združevati programe celotnega združenega dela, kulture, izobraževanja, družbenih organizacij, društev in drugih skupnosti pri navezovanju stikov s tujimi partnerji. Čeprav počitniški dnevi niso najprimernejši čas za pregled nalog, ki bi jih naj opravili sveti za mednarodne odnose, pa bi bilo prav, da bi ti organi Socialistične zveze že v jeseni sprejeli program nadaljnjega dela. Razprave v republiški skupščini so namreč posebej izpostavile prav vlogo občin in frontne socialistične zveze na tem področju.

V nekaterih občinah celjskega območja so sveti za mednarodne odnose dosegli pomemben uspeh že s tem, ko so sistematično evidentirali vse mednarodno sodelovanje v občini. Ti stiki se raztezajo na vsa področja družbenega življenja. V celjski občini so tudi podpisali družbeni dogovor o usklajevanju in načrtovanju mednarodnih obiskov ter družbeni dogovor o usklajevanju de-

javnosti društev in družbenih organizacij. Vse to naj bi v praksi omogočilo ustrezno usklajevanje mednarodnega sodelovanja. Formalno in protokolarno sodelovanje s tujimi mesti bi morali nadomestiti s konkretno vsebino. Enako velja za druge oblike sodelovanja, tako na področju gospodarstva s pobrateni mesti, z zamejci in na kulturnem ali športnem področju. Predvsem pa velja, da bi morali celotno mednarodno sodelovanje zasnovati dolgoročno in ga uskladiti s programom ekonomske stabilizacije. V celjski občini so precej razprav namenili usposabljanju za boljše razumevanje zunanjepolitičnih dogajanj. Zato so predlagali ustanovitev stalnega seminarja za kadre, ki delujejo na področju mednarodnih odnosov. Morda je to celo zamisel, ki bi jo bilo vredno pretehtati za celotno celjsko območje. Podružbljanje zunanje politike in mednarodnega sodelovanja naj bi torej že v jeseni bilo deležno prve ocene na izhodiščih, o katerih razpravlja tudi republiška skupščina. J. V.

cev na ravni tistih, ki so jih dosegli novembra lani.

V obdobju januar-marec je še več drugih temeljnih organizacij šmarske občine prekoračilo možno rast osebnih dohodkov, vendar pa do tedaj (od novembra lani pa do marca) niso povečevali osebnih dohodkov. Zato je izvršni svet menil, da to niso kršitelji, vendar morajo kljub temu do 30. septembra uskladiti rast osebnih dohodkov po metodologiji sprejetega družbenega dogovora.

Na ponedeljkovem zasedanju so delegati vseh treh zborov šmarske skupščine brez zadržkov sprejeli stališča in sklepe izvršnega sveta. Obenem pa so soglašali, da morajo omenjene temeljne organizacije v tednu dni podati izvršnemu svetu obrazložitve glede prekoračitve rasti osebnih dohodkov. Če tega v dogovorjenem roku ne bodo storile, naj izvršni svet sprejme ustrezne predloge ukrepov družbenega varstva, so menili delegati.

DAMJANA STAMEJČIČ

V ŠMARJU O RASTI OD

PONEKOD ČEZ OKVIRJE

Izvršni svet terja obrazložitve

Delegati vseh treh zborov šmarske občinske skupščine so na ponedeljkovem zasedanju razpravljali in sklepali o mnenjih in stališčih občinskega izvršnega sveta, ki se nanašajo na izvajanje Družbenega dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1980 za obdobje januar-marec. Tako so sprejeli tudi naslednja stališča, ki jih je predlagal izvršni svet:

Tozdr Bohor Mestinje je v obdobju januar-marec letos povečal dohodek glede na isto obdobje lani za 24%, osebne dohodke pa za 30% (dovoljena meja bi bila 19,9%). Glede na to, da se je v obdobju november-marec povečal osebni dohodek na

zaposlenega za 8% je izvršni svet sprejel sklep, da se mora rast osebnih dohodkov v tozdr Bohor uskladiti z rastjo dohodka najkasneje do 30. septembra letos.

Tozdr Merx Pekarna in slaščiarna Rogaska Slatina je v obdobju januar-marec povečal dohodek za 33% glede na isto obdobje lani, osebni dohodki pa so porasli za 34% (dovoljeno bi bilo 24,8% povečanje OD). Izvršni svet je sprejel sklep, da morajo v tem tozdru uskladiti rast osebnih dohodkov z rastjo dohodka.

Šmarski izvršni svet je obravnaval tudi tiste temeljne organizacije, ki so v lanskem letu z rastjo osebnih dohodkov presegle rast do-

hodka. Najbolj presega dogovorjene okvire o rasti osebnih dohodkov **tozdr Vital Mestinje**. Dohodek tega tozdra je porasel za 180 indeksov, osebni dohodki pa so se povečali kar za 204 indekse točke. Ker ta temeljna organizacija ni izpolnjevala resolucijskih določil, je izvršni svet sprejel sklep, da morajo ostati osebni dohodki na ravni, ki so jo v Vitalu dosegli letos junija.

Tudi o šmarskem **Zdravstvenem domu** so razpravljali člani izvršnega sveta. Le-ta mora predložiti Službi družbenega knjigovodstva usklajen plan osebnih dohodkov za leto 1980. Dokler tega ne bo storil, morajo ostati osebni dohodki delav-

NA KRISTAN VRHU GRADIJO DOM

Na Kristan vrhu so pred dnevi začeli graditi nov kulturni in gasilski dom. Kljub temu, da v tej šmarski krajevni skupnosti nimajo zagotovljenih vseh sredstev za izgradnjo tega objekta krajani menijo, da bodo dom v dveh, morda treh letih dogradili.

Kajti veliko zemeljskih in drugih del bodo sami opravili, tako da bodo gradnjo toliko zaželenega doma pocenili. Zaenkrat imajo zbranih 600 tisoč dinarjev, s katerimi kanijo spraviti dom pod streho. Pozneje pa računajo še na dodatna sredstva, med drugim tudi na pomoč občinske kulturne skupnosti.

Kakorkoli že, dom bo imel osrednje mesto tudi v prihodnjem srednjeročnem programu te krajeve skupnosti, kar priča o veliki želji in prizadevanjih krajanov Kristan vrha, da bi kulturni dom vendarle dobili.

DS

GRADNJA HOTELA NA ROGLI NAPREDUJE

O gradnji hotela na Rogli smo že pisali pa je zaradi pomena, ki ga bo imel nov hotel, zanimivo pogledati na gradbišče in ugotoviti kako napreduje gradnja. Na gradbišču je vsak dan zelo živahno, delo napreduje z nezmanjšanim tempom, čeprav ima izvajalec del INGRAD TOZD SI. Konjice velike probleme, ki jih povzroča letošnje slabo vreme. Vseeno upajo, da bodo hotel lahko odprli za goste že 29. novembra letos.

Kapacitete na Rogli so za sedanje razmere veliko premajhne. Majhen planinski dom, tri vlečnice in nekaj počitniških hišic ne zadostujejo zahtevam turistov.

Nov hotel pa bo imel 200 ležišč, bazen in druge rekreacijske objekte. Problemi, ki jih je imel investitor, kovaška industrija UNIOR iz Zreč, z zazidalnim načrtom so rešeni. V prihodnjih letih bodo na Rogli zgradili cel hotelski kompleks, ki bo imel 3000 ležišč in 15 vlečnic. V UNIOR-u upajo, da bodo z dobro ponudbo zimskih turizem lahko ponudili tujim gostom.

MARJANA MATIJEČ

Foto: F. GABER

POGLEJMO NAOBKROG

SREDA 23. JULIJA

Bolivijski rudarji so šli na barikade za obrambo koraj začete demokratizacije pred vojaškimi pučisti. Val protestov zoper hunto v Boliviji je obšel ves svet. V Beogradu so **bolivijski študentje** zavzeli ambasado. **Šef rumunske države Ceausescu** je prišel na obisk v Francijo. Evropska gospodarska skupnost se je izjasnila za sprejem Portugalske v EGS. V Iranu je **Homemini** zavrnil kandidature svojega sina za predsednika vlade, ki ga je predlagal predsednik islamske republike Bani Sadr. Svet republike SRS je podprl stališče ustavne komisije za štiriletni mandat izvršnega sveta v SR Sloveniji. **Katree** iz Novega mesta (IMV) bodo prodajali le še za devize, torej v izvozu.

ČETRTEK 24. JULIJA

Odpravnica poslov **bolivijske ambasade** v Beogradu se je solidarizirala z akcijo študentov iz Bolivije, ki so zasedli ambasado njihove države v našem glavnem mestu. Vrhovno sodišče ZRN je zavrnilo sodbo **ustaškima teroristoma bratoma Bilandžić**, ki ju je vestfalsko deželno sodišče obsodilo le pogojno. Proces bodo obnovili. Sovjetska vesoljska ladja **«Sojuz 37»** ima poleg Rusa Viktorja Gorbata na krovu tudi **vietnamskega astronava Pham Tuana**. Predsednik predsedstva SFRJ Cvetin Mijatović je prišel na obisk v Dubrovnik.

PETEK 25. JULIJA

Razprava v OZN o palestinskem vprašanju je zabeležila nastop 70 govornikov. Domala vse delegacije so podprle Palestince. V Boliviji je **vojaška obkolila rudarski jug** in vdrla v ta del dežele s tanki in težkim orožjem. Zvezni izvršni svet je med drugim odredil **redno preskrbo iz rezerv**, predvsem pa z mesom, oljem in mazutom. Slovenski odbor za kavo (kakšne odbore vse imamo) je sklenil **premestiti kavo iz skladišč v maloprodajo**, ki zaenkrat ne bo dražja?! Na prangerju je **slovenska poštenost**. Na davkih so Slovenci dolžni 800 milijonov novih dinarjev. V Vojvodini je na horgoškem območju **toča poklestila 500 hektarjev sadovnjakov**.

SOBOTA, 26. JULIJA

Bolivijski rudarji se še naprej upirajo. Puč so obsodile vse članice Organizacije ameriških držav, razen Čila in Brazilije, od koder ima hunta tudi pomoč. **Za devizne varčevalce** tudi 400% posojila, je sklenilo ponuditi varčevalcem Jugoslovanskega združenja bank. V Pulju se je začel **sedemindvajseti festival jugoslovanskega filma**. Novi tednik - radio Celje kot organizator celjskega TDF je na festival poslal predsednika organizacijskega odbora Branka Stamejčiča in njegovega namestnika Draga Medveda.

NEDELJA 27. JULIJA

Praznik vstaje sta slavili republiki Hrvaška in Bosna in Hercegovina. Predsedstvo SR Slovenije je predsedstvoma obeh republik poslalo čestitke, prav tako tudi borci Slovenije bojem v obeh republikah. V Kairu je umrl bivši iranski šah **Reza Pahlavi**. V Iranu glede tega zadržano zadovoljstvo in nobenih obetov, da bi dogodek pospešil rešitev zapleta okoli ameriških talcev. Iz LR Kitajske sporočajo, da bo **Hua Guofeng kmalu odstopil kot premier** in bo obdržal svoj visoki položaj v kitajski KP. V generalni skupščini OZN so **neuvrščeni predložili resolucijo**, da naj se Izraelci pred 15. novembrom začnejo umikati z zasedenih arabskih ozemelj.

PONEDELJEK 28. JULIJA

Na obisk Poljski je v Varšavo prispel zvezni sekretar za zunanje zadeve Josip Vrhovec. V tej državi se je mudil tri dni. **Protestu proti pučistom** v Boliviji se je pridružil tudi EGS, ki ne bo ratificirala trgovskega sporazuma. Nad 5 milijonov ton pšenice bo letos šlo v silose, kar pomeni večji pridelek kot lani. V Afganistanu se je uprla in **priljučila upornikom cela divizija**. V koprskem pristanišču je neraztovorjene 1400 ton surove kave.

TOREK 29. JULIJA

Obisk Josipa Vrhovca na Poljskem se uspešno nadaljuje. Na dnevnem redu so pereča mednarodna vprašanja, razorožitve in razširitev meddržavnih odnosov. Delegacija Jugoslovanskih sindikatov je pod vodstvom Mirana Potrča na obisku v Moskvi. Obiskali so tudi naše športnike v olimpijski vasi. Bolivijski pučistični general Meza ponuja rudarjem sporazum. Slovenski izvršni svet je odobril **nove cene kruha**, ki so višje od 30 do 60 par pri kilogramu. Podražitev je zaradi višjih cen moke.

**NOVI
tednik**

**Z NOVIM TEDNIKOM
ODSLEJ TUDI NA MORJU**

OMEJENA PORABA NAFTNEGA PLINA

»PLINOPUST« V POLETJU?

Od 14. julija za polovico manj plina

Kot kaže bodo zagate s tekočim naftnim plinom na celjskem preskrbovalnem območju še trajale, saj se vedno veljajo izredne omejitve, ki so se začele 14. julija.

Takrat so nas tudi v celjski Komunali seznanili z vzroki sedanje krize v preskrbi s tekočim naftnim plinom, ali TNP, kot ga nekateri s kratko na kratko označujejo. Temeljni vzroki sicer logično spadajo v okvir splošnih energetskih težav in varčevanja ter zmanjševanja uvoza nafte in naftnih derivatov, konkretno pa se to odraža v za polovico zmanjšani dobavi tekočega naftnega plina, ki ga dobavlja tudi na širše celjsko preskrbovalno območje zagrebška INA. Tako se je na primer lanska količina 300 ton TNP na mesec zmanjšala letos, prav sedaj v obeh najbolj poletnih mesecih, juliju in avgustu, na 150 ton, pa še dobava te količine ni zagotovljena redno. Pri tem pa moramo upoštevati, da se letošnja poraba tega plina giblje s približnim porastom do 15 odstotkov.

Res je, da velja omejitev tekočega naftnega plina na našem območju samo za meseca julij in avgust, toda na temeljito varčevanje tudi s plinom se bomo morali navaditi kar za daljše obdobje, da ne rečemo za vedno, kajti časi cenene energije so mi-

nili.

Omejitev porabe plina se je po podatkih celjske Komunale začela takole: prodaja avtoplina se je ustavila že z 10. julijem, delno tako predčasno pred datumom splošne omejitve zaradi okvare črpalke, dnevno polnjenje se je omejilo na največ 400 desetilitrskih jeklenk, pri čemer vsako gospodinjstvo lahko dobi za svoje potrebe le po eno jeklenko; postrili so kontrolo nad evidenco in noben porabnik ne more dobiti plina brez izkaznice o dobavi tekočega naftnega plina.

Kot v vsakih okoliščinah omejene porabe, so tudi pri plinu določili tiste, ki imajo

prednost pri nabavi oziroma nakupu. To so predvsem zdravstvene, vzgojnovarstvene in socialne ustanove, družbena prehrana, turistične in gostinske organizacije ter v kmetijstvu na primer piščančereja.

Vsekakor lahko na zaključku tega prispevka poudarimo, da za letos ni predviden noben intervencijski uvoz plina, zato bomo splošno pomanjkanje vseh virov energije, še posebno tekočega naftnega plina, obvladali le s splošnim in temeljitim varčevanjem, pa tudi z disciplinirano organizirano oskrbo.

MITJA UMNIK

ZRCALO

LEKAR

- Zdravil, ki jih želite, na žalost nimamo, lahko pa vam ponudimo kakršnekoli kozmetične izdelke, tudi iz uvoza...

V MESTINJSKEM »VITALU«

NALOŽBA RAZVOJA

Prihodnje leto bodo že delali koncentrate

Prizadevanja za ustaletev gospodarstva in s tem v zvezi ukrepi za zmanjševanje uvoza so pospešili v tozdu Vital Mestinje priprave na zagon naložbe v obrat za proizvodnjo sadnih koncentratov. Gre namreč za to, da delovna organizacija Slovenijavino, v katero je Vital združen kot

tož in tudi sozd Slovin, ki združuje med drugim tudi organizacijo Slovenijavino, težijo po tem, da bi uvožene baze, s katerimi proizvajajo gazirane brezalkoholne pijače, nadomestili z domačimi. Pri tem pa bo v bodoče odigral pomembno vlogo prav Vital. V tej temeljni organizaciji namreč načrtujejo naložbo, s katero bodo ustvarili možnosti za proizvodnjo naravnih sadnih koncentratov. Z njimi bi nato preskrbovali vse Slovinove polnilnice brezalkoholnih pijač. Te pijače bi bile gazirane, a z naravnimi sadnimi koncentraty.

Naložba, ki jo načrtujejo v Vitalu, bo torej posegla v dve smeri: dolgoročno bo omogočila preusmeritev v sozdu Slovin na porabo pretežno domačih surovin pri proizvodnji brezalkoholnih pijač, dalje pa bo bistveno vplivala na razvoj temeljne organizacije Vital Mestinje. Kajti prav v tem tozdu bo omogočila razširitev proizvodnje in zagotovila, da si bo Vital zgradil jasno mesto v celotnem sozdu Slovin. O tem, kako pomembna je naložba

v Vitalu priča tudi dejstvo, da je zanjo združilo potrebna sredstva šestnajst temeljnih organizacij v skupni vrednosti 72 milijonov dinarjev.

V mestinjskem Vitalu pravijo, da bodo lopate za novo naložbo zasadili že v avgustu in da bo poskusna proizvodnja sadnih koncentratov stekla že v začetku prihodnjega leta. Ob tem pa pristavljajo, da naložba ne bo terjala bistvenega povečanja zaposlenih delavcev, prinesla pa bo precej več dohodka temeljni organizaciji. Kar pa je najpomembnejše, Vital ima tudi glede surovinskega zaledja vse možnosti, da proizvodnja koncentratov dobro steče. Seveda se bo potrebno še temeljiteje dogovoriti s kmetijskim kombinatom glede organiziranja proizvodnje sadja na šmarskem območju, predvsem jagodičevja, nasadov ribeza, malin in industrijskih jabolk. Kajti le z roko v roki s proizvajalci sadja bo lahko Vital uresničil zastavljene cilje in opravičil naložbo, od katere v celotnem sozdu Slovin veliko pričakujejo.

DAMJANA STAMEJČIČ

KOLEKTIVNI DOPUST »GORENJA« KONČAN

Od 3. do 23. julija so bili delavci velenjskega Gorenja kolektivno na letnem oddihu. Zdaj pa je proizvodnja vnovič normalno stekla.

V času kolektivnega dopusta so v tovarni Gorenje opravili vzdrževalna dela in prilagodili proizvodnjo novim potrebam in razmeram. Med glavne značilnosti v Gorenju sodijo prizadevanja pri oskrbi z reprodukcijskimi materiali. Znano je, da so morali večkrat ustaviti proizvodnjo zaradi pomanjkanja materiala iz uvoza. Zato pospešeno nadomeščajo uvožene dele z domačimi, s čimer želijo čimveč prispevati k izravnavanju zunanjetrgovinske bilance. Proizvodnjo prilagajajo tržnim razmeram doma in v svetu. Med ukrepe v stabilizacijskih prizadevanjih sodijo tudi spremembe planov v posameznih temeljnih organizacijah ter prestrukturiranje proizvodnje.

Delavci, ki so se vrnili na delo, bodo v naslednjih dneh na zborih delavcev razpravljali o doseženem poslovnem uspehu v prvem polletju leta 1980.

HINKO JERCIC

TOVARNA PLASTIČNIH PROIZVODOV ŠENTJUR

ZA ZAČETEK PLOVILA

Jadralske deske ne bodo delali

Tovarna plastičnih proizvodov v Šentjurju je mlada delovna organizacija, saj je bila ustanovljena šele 1. aprila letos. Jasno je zato, da si delavci v njej šele nabirajo prve izkušnje in da se srečujejo v njej šele nabirajo prve izkušnje in da se srečujejo še s kopico začetnih težav. Vendar so v razmišljanjih o bodočih načrtih optimistični: nova tovarna bo kmalu dosegala rezultate, s katerimi bomo zadovoljni, pravijo.

Zaenkrat je osrednji program proizvodnje nove šentjurske tovarne naravnani na nekaj vrst plovil. Ta program je tovarna prevzela od delovne organizacije Toper, ki je dve leti v okviru posebnega oddelka razvijala nekaj proizvodov iz programa plovil. Tako je Tovarna plastičnih proizvodov pričela delati gliserje tipov M 380 in M 420, sedaj, ko je prodajna sezona teh plovil pri kraju, pa dela motorno barko z vgrajenim

motorjem, dolgo 6,80 metra. V jesenskih mesecih pa bo tovarna pričela delati še turistično jadrnico, dolgo 6,05 metra in tako imenovano plastično školjko, ki jo bodo delali predvsem za izvoz. Iz začetnega programa plovil pa so v Tovarni plastičnih proizvodov izvzeli jadralsko desko, o kateri so še pred meseci precej govorili. Proizvodnja tega plovila je namreč precej zahtevna, zato so jo za sedaj odmislili.

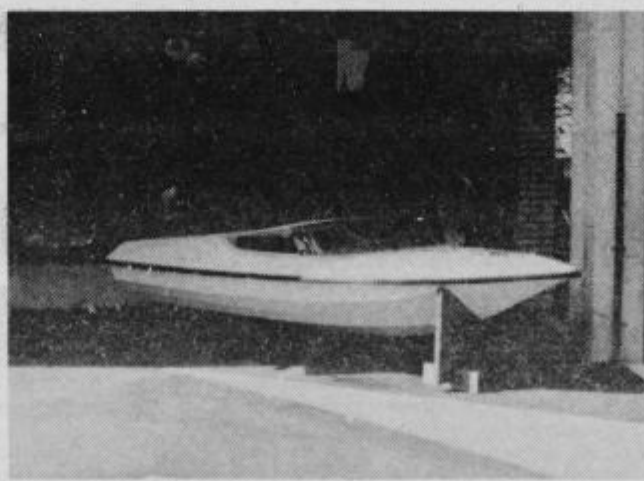
Kot smo dejali že v uvodu, se nova šentjurska tovarna srečuje v tem času z vrsto začetnih težav. Proizvodne zmogljivosti so zaenkrat še majhne, saj mesečno naredijo delavci štirideset gliserjev ali deset bark. Tudi proizvodni prostori so neustrezni in premajhni. S surovinami pa je tovarna ustrezno založena, čeprav nekatere komponente za poliesterske smole še uvažajo. Novi tovarni dobavlja surovine Color Me-

dvode.

Tako v Tovarni plastičnih proizvodov, kot v celotni šentjurski občini vlada velik

interes za to, da bi proizvodnja plovil in drugih plastičnih izdelkov čimprej stekla. Program plastike je zelo zanimiv, pravijo v novi tovarni, obenem pa zelo raznolik. Zaradi tega je potrebno premostiti začetne težave in si prizadevati, da bi nova tovarna čimprej žela prve sadove. To pa je dolgoročen cilj tako sedemnajstih delavcev, ki so zaposleni v tovarni, kot celotne šentjurske občine.

DAMJANA STAMEJČIČ

Pred šentjursko blagovno hišo je na ogled motorni gliser tipa M 420, eden prvih izdelkov nove Tovarne plastičnih proizvodov iz Šentjurja.

LIBELA VE, KAJ HOČE

VEČ V IZVOZ!

Izvozni »kruh« je težko zaslužen

Najbrž jih ni, ki bi menili, da bo že sama devalvacija dinarja prinesla višjo produktivnost in rentabilnost poslovanja, pa vključitev v mednarodno delitev dela na višji in količinsko pomembnejši ravni. Ni jih pa malo, ki nestrpnost pričakujejo drugi sveženj stabilizacijskih ukrepov zvezne vlade in negodujejo, češ da je njihova »čakalna doba« že predolga: varjetno pa se bo vsaj zadnja julijska vročina prenesla v gospodarsko jesen!

Na vsak način pa devalvacija pomeni rdečo luč za vse večji in dokaj nekontroliran uvoz ter zleno luč za večji, dolgoročneje usmerjen in predvsem dohodkovno bolj zanimiv izvoz! O tem ni treba dosti razmišljati, ne glede na »čakalno dobo« drugega svežnja... Na vsak način se je veliko več delovnih organizacij vrglo na pisanje zahtevkov po spremembah cen svojih proizvodov, kar pri nas že obvezno pomeni samo še zvišanje cen, kot pa na izvozno usmeritev. Izvoz pač pomeni zahtevno prilagajanje svetovnemu trgu glede cen, produktivnosti, kakovosti izdelkov, rokov dobave, izbire, embalaže in še marsičesa. Kdor to zmore, ima dobre pogoje za obstanek. Pa ne samo to: predvsem za svoj razvoj! Zato pa je izvozni kruh tako težko zaslužen in dostikrat pičel, saj je ustvarjen z vključevanjem v mednarodno delitev dela, ki ne priznava nacionalnih meril in meja. Skratka: ne priznava mnogih »toplih gred« domačega vrta!

In približno tako razmišljajo v celjski Libeli, kjer sta nadvse ugodno za sedanji čas izvoz in uvoz usklajena oziroma uravnovežena, ko pogosteje še pravimo. Tako ugotavljajo, da se jim bo uvoz »podražil« za 40 odstotkov, pri čemer se jim bo izvoz za približno enak odstotek bolj »izplačal«. Vsekar ugotavljajo, da bi bili dosti na boljšem, če bi več izvažali, pri čemer so sklenili, da bo to njihova glavna usmeritev, čeprav je takšna bila že sedaj, ko izvoz npr. ravno preveč dohodkovno spodbujen. Sicer računajo, da s sedanjimi novejšimi izvoznimi spodbudami bodo vedno dosegali dobičkov na tujih trgih, niti vedno pokrivali zgolj lastne cen svojih proizvodov, vendar bodo z izjemo pri programih gospodinjstev tehtnici, le po krili direktne proizvodne stroške - to je vložen material in neposredno proizvodno delo, pa tudi večji ali manjši delež režijskih stroškov. Vse pogosteje računajo, da bodo pri mnogih svojih proizvodih zunaj dosegali boljšo ceno kot na domačem trgu.

Zanimivo za kolektiv Libele postaja tudi klirinški področje, kjer sicer ni nobenih izvoznih premij, dolar pa tudi velja enako. Dajali bodo prednost konvertibilnemu zunanjemu trgu, kljub nekoliko slabšim cenam, vendarle dosegajo vsaj pravico do uvoza (nujnega) pri tem pa ta tudi lahko dvakrat nadoknadi razliko v cenah izvoza. V Libeli dobro vedo, da jim nujen uvoz omogoča predvsem proizvodnja zahtevnih in tržno dobro vrednotenih elektronskih in elektromehanskih tehničnih

MITJA UMNIK

CELJE IN H 80

LEPOTA CVETJA

Velik uspeh razstave

Vrvež, ki je bil tako značilen za dni v sredini julija, v času zaključnih prireditev letošnje hortikulture akcije in praznika celjske občine, je minil. Življenje, zdaj več ali manj dopustniško, teče dalje.

Toda, spomini na letošnjo hortikulturno akcijo, še posebej na njeno vrtnarsko-cvetlično razstavo, so ostali. V Celju smo imeli prireditev, ki je na svojem področju dosegla višek. Razstava je presegla vsa pričakovanja. Prekosila je samo sebe. Bila je prireditev, ki bi jo lahko brez zadrege postavili v mesta, kjer se takšne razstave pojavljajo že dolgo vrsto let in

imajo zato dolgoletno tradicijo.

Celjska vrtnarsko-cvetlična razstava je uspela. To je ocena, ki so jo dali vsi, ki so jo videli in občudovali. To je hkrati priznanje ne samo njenim organizatorjem - Društvu vrtnarjev Slovenije in domačemu Hortikulturnemu društvu - marveč tudi vsem, ki so na njej sodelovali. Teh pa je bilo več kot štiri deset. Prišli so z vseh koncev Slovenije in tudi en razstavljalci iz Nizozemske. Bili so floristi-cvetličarji, izdelovalci ikeban, proizvajalci lončnic, okrasnega rastlinja pa tudi zelenjave, bili so čebelarji, ljubitelji ptic, gobarji in rejci malih živali, bile so organizacije združenega dela, ki proizvajajo orodje, opremo ter zaščitna sredstva za vrtnarje in vrtičkarje... bili so skratka ljudje in organizacije združenega dela, ki živijo in delajo za urejeno in lepo okolje. Prav tako društva. V tem okvirju se je uveljavila tudi Zveza hortikulturnih organizacij Slovenije, ki je med drugim opozorila na delo svojih društev.

Med razstavljalci so bili tudi vrtnarji iz pobratenega Siska, zatem iz Zadra in Splita.

Razstava je bila prava paša za oči. Urejenost eksponatov je govorila ne samo o veliki domiselnosti, marveč tudi umetnosti. Govorila je o veliki zavzetosti vseh, ki so na njej sodelovali. Bila je lepota. In sredi nje kip predsednika Tita z napisom: "Človek, ki je ljubil naravo in cvetje."

Pomemben delež na razstavi so imeli mozaiki Franca Kolarja iz Celja, s katerimi

je predstavil osem naših slavnih mož, predvsem pesnike in pisatelje. Morda le to, da bi si zaslužili drugačno ureditev in postavitev.

Sicer pa je bila zanimiva in privlačna na vsakem koraku, pa naj se je ustavil sredi drsališča in občudoval prelepe cvetlice, ali pod tribuno pri čebelarjih, pticah, ki so nenehno žvrgolele, pri malih živalih, gobah itd. Tudi diapozitivi "Krško v cvetju" so imeli veliko gledalcev.

Razstavo si je v štirih dnevih ogledalo okoli 15.000 ljudi. Glede na čas, dopustniški predvsem, je tudi v tem podatku lep uspeh.

O uspehu, ki ga je imela,

govori tudi knjiga vtisov. Vsi zapisi govorijo o priznanju. Tu so napisane čestitke organizatorjem razstave. Pohval v resnici ne manjka. Zaslužnih priznanj.

In tako je bila tudi ta razstava, od 18. do 22. julija na drsališču v Mestnem parku, pomemben prispevek v bitki za urejeno okolje. Dala je dovolj pobud in med drugim dokazala, kar je Nada Jelovškova zapisala na prvo stran knjige vtisov z razstave:

*Rože so naše veselje,
kako pusto bi bilo
brez njih življenje...*

MILAN BOŽIČ

KRAJEVNI PRAZNIK V SLIVNICI

V spomin na 16. julij 1941, ko sta se borca prve Celjske čete spopadla s sovražniki, so preteklo soboto in nedeljo praznovali v krajevni skupnosti Slivnica krajevni praznik. V soboto so se krajani zbrali na otvoritvi 140-tih metrov ceste od šole do otroškega vrtca, v nedeljo pa so se razna tekmovanja in prireditve izvrstile skozi ves dan. Tako so se med seboj pomerili ribiči, tekmovali so tudi strelci iz celotne šentjurske občine, v hitrostnem tekmovanju so tekmovali tudi gasilci. Osrednja proslava ob krajevnem prazniku pa je bila v nedeljo popoldne pred šolo na Griču. Slavnostni govornik je bil predsednik sveta krajevnih skupnosti Martin Cmok, proslavo pa je popestril bogat kulturni program, v katerem so sodelovali slivniški pevci, pa godba na pihala iz Štor in osnovnošolci, ki so ob tej slavnostni priložnosti pripravili bogat recitatorski in pevski program. Na proslavi so podelili tudi vrsto priznanj zaslužnim krajanom. Tako so priznanja krajevnih skupnosti podelili Ivanu Robiču, Alojzu Recku, Ignacu Mastnaku in Ivanu Završku, bronaste znake Osvojiteljske fronte pa so podelili Osnovni šoli Franja Vrunca iz Slivnice, Albinu Kroflu, Ljubu Zafranu, Ludviku Bevcu in Ediju Jelenu.

DS

16. REPUBLIŠKO PRVENSTVO V MOTORNEM LETENJU

V dneh od 25. do 27. julija je bilo na letališču v Levcu pri Celju 16. republiško prvenstvo v motornem letenju. V treh tekmovalnih dneh so pomerili svoje moči piloti iz vse Slovenije. Tekmovali so v navigacijskih nalogah, časovni točnosti, merjenju dolžin, točnosti pristajanja na letališče, skiciranje objektov iz zraka, prepoznavanje objektov po fotografijah in določanju neznanih krajev. Tekmovalni program, ki je bil izredno naporen, je tretji dan oviralo še slabo vreme, saj so vzletanje, ki je bilo v časovnem intervalu vsak tri minute, morali preložiti, dež in slaba vidljivost pa je bila na vsej dolžini proge.

V skupnem plasmaju je bil najuspešnejši Oto Verbančič iz Maribora, ki je z 832 točkami zasedel prvo mesto, drugi je bil Slavko Kos iz Novega mesta z 818 točkami, tretji pa Danilo Hojnik iz Ptuja z 809 točkami. Na četrto mesto se je uvrstil domačin Peter Karner, ki je dosegel 798 točk, peti pa je bil Miha Šorn iz Ljubljane s 774 točkami. Ostali tekmovalci iz Aero kluba Celje so dosegli: 9. mesto Zoran Pižorn, 12. Rihter Branko in 16. Andrej Florjančič.

Z uvrstitvijo na četrto mesto si je tako Karner zagotovil udeležbo na državnem rallyu, ki bo 14. avgusta.

Dobre uvrstitve pa so Celjani dosegli tudi v posameznih disciplinah, saj je v navigacijskih nalogah Pižorn drugi, v časovni točnosti Karner tretji, medtem ko v točnosti pristajanja med prvimi tremi ni bilo predstavnikov Celja.

TATJANA ČUDEN

AFRIKA, AFRIKA

ZGODILA SE JE PROMETNA NESREČA

Toda videl sem pripravljenost vsak hip, za vsako željo iz programa.

Prevoz do Loméja smo potemtakem uredili. Toda veselje je splahnelo, ko sem zvedel, da za Togo potrebujem vizo. Poučili so me, da naj vsem jutrišnjim popotnikom, te ali one vrste, povem, da v Afriki brez dveh ducatov fotografij za vize slej ko prej nastanejo težave. Letalske in druge zveze radi spreminjajo,

Milorad Djurović-Bato, nekaj čez tridesetletni diplomirani ekonomist, prvičkrat na diplomatski dolžnosti v tujini, me je še pred odhodom povabil na kosilo. Zena, ki je komaj povila fantka, je okusno pripravila naše kulinarične dobrote. Tisti dan sta se razveselila pisma domačih - njej se toži po vojvodinskih ravninah, njemu po Beogradu. Njuna stanovanjska hiša v prijaznejšem delu Akre se košati s prostranimi sobami. Najbolj očara vrt. Kakor da bi bil hotel vsaj malo zadušiti mogočnost starinske stavbe, v kateri skoraj ni prostora za intimnost. Toda Bata je s svojo neposrednostjo, nič značilno za siceršnjo diplomatsko zapetost, premagal tudi tujost hladnega, prevelikega prostora. Zaželel sem si, da bi taki mladi, sposobni, razgledani, odkriti in človeško topli diplomati predstavljali našo Jugoslavijo po svetu. V neuvrščnem svetu pa še najbolj.

Nisem se čudil, ko mi je Bata pripovedoval o razpletu dogodka, ki bi se lahko končal mnogo bolj tragično, mnogo bolj neprijetno, če ne bi bil takšen, kot je.

Lani se je nekega dne odpravil na službeno pot v Lomé. Ganske ceste so ozke. Prometa sicer ni preveč, a voznik si ne prepričanosti ne more privoščiti. Bata rad zadrži nogo na plinu. Zdaj je že previdnejši. A takrat se mu je mudilo. Sofer minibusu, v katerem se je trlo potnikov - Gancev, ki je vozil pred njim, mu je

PIŠE:
JOŽE VOLFAND 13

signaliziral prosto pot. Hitrosti ni zmanjšal. Bata je prehitel, ni pa videl zožitve ceste in mostu, ki ni dovoljeval ne prehitavanja ne srečanja.

Pa še iz nasprotni strani ga je presestnil avto.

Minibus je z mostu zletel v vodo. K sreči ni bila visoka. Nekaj žena in otrok je bilo ranjenih. Kriki. Jeza. Strah. Jok. Kdo je kriv? Bata se je znašel kot edini belec v hudi stiski. Kaj bo? Na afriških cestah se belci najbolj ustrašijo, če povzročijo prometno nesrečo. Mnogi oddirjajo in se za njimi izgubi vsaka sled. Kdor ostane, počaka, praviloma potegne krajši konec, pravijo. Ne glede, ali je prav ali ne. Najhuje je, če glede krivde ni nobenega dvoma. Takrat se prebudi pritajeno in nakopičeno, v zgodovini in v tem trenutku porojeno nezadovoljstvo zaradi rasne nestrpnosti belih, zaradi su-

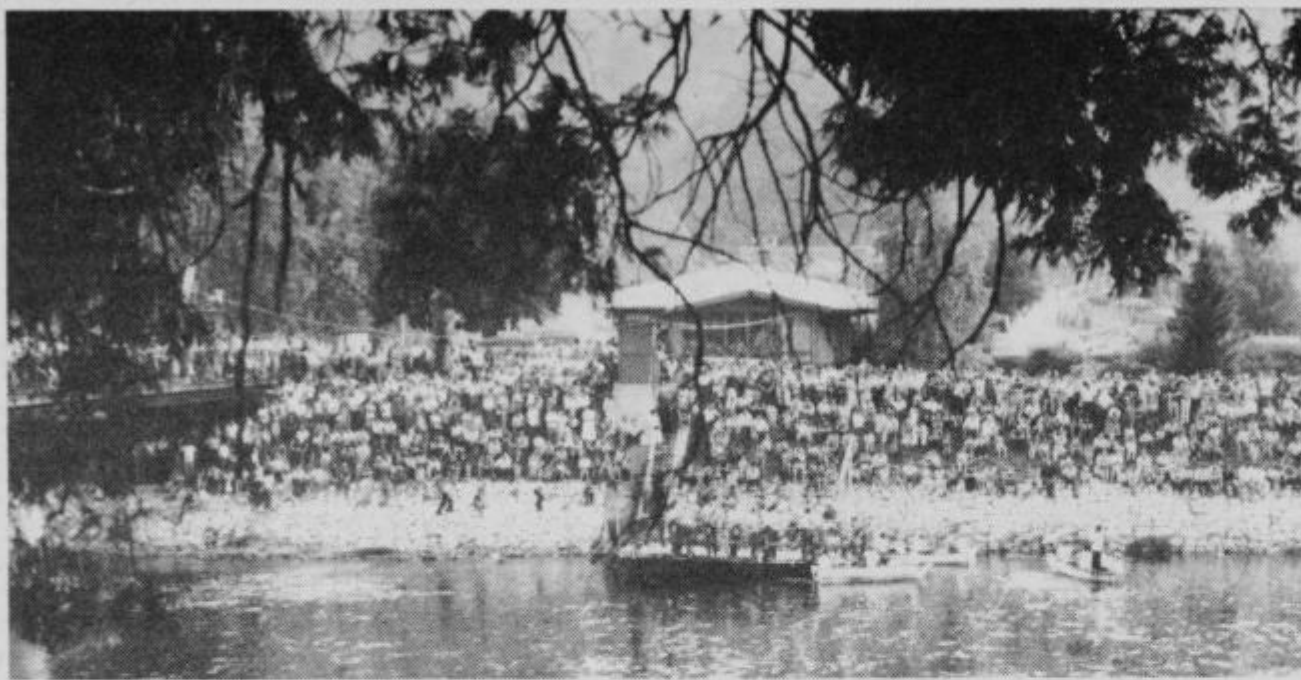
ženstva in izkoriščanja, zaradi krivic in siromašnega življenja. Na dan planeta nikoli neizjokana žalost in nikdar do kraja doživeto upornišvo - vse tisto, kar je črna Afrika nosila pod soncem vse od 17. in 18. stoletja dalje. Od takrat, ko so v letih 1703 in 1730 Portugalci zaman poskušali zasedi pristanišča na otokih in na vzhodni afriški obali, ko so začeli zasajevati kavo in ko so se Francozi naselili na otoku Mauritius. Ta je kasneje postal Ile de France. Na ta otok so v času, ko mu je gospodaril guverner La Bourdounais, prodali mnogo črncev. No, suženjstvo v črni Afriki bi bilo sploh dobro poznati. Lažje bi razumeli pojave "črnega rasizma", panafricanizacije, dvojnega gospodarskega in političnega položaja, v katerega so se jadno spustile posamične afriške dežele, pa tudi spontane, ognjevitve reakcije črncev, kadar belci zakrivijo prometne nesreče... Pripovedovali so mi, da je razjarjena množica hotela obračunati z belci kar na cesti, brez milosti. Brez sodnika. Brez policije.

Bati ni bilo lahko. Nekateri vozniki so švigili mimo jokajočih v vodi. Drugi so ustavljali. Firbci so prihajali iz bližnje vasi. Trije vaški veljaki so hoteli izzvati prepir. Najstarejši in očitno najveljavnejši se je nameril naravnost k Bati. Pogled ni obetal nič dobrega. Kdo je kriv, je vprašal neprijazno. Takrat ga je Bata ves premočen, ker je reševal potnike iz vode, razorožil z mirnim odgovorom: "Jaz. Jaz sem kriv." Možakar se je brez besed obrnil, skočil v potok in pomagal reševati. Ganci so že po naravi ponosni, umirjeni, ne vročevrni ljudje. A ko so vsi, s ponesrečenimi vred, videli, kako se je Bata pognal v vodo, kako je prizadeto sodoživljal nesrečo otrok, je bilo vzdihovanja in tarnanja manj. Obtožb ni. Tisto, kar je na začetku bilo plat zvona, se je prevesilo v tiho sporazumevanje, v željo, da potnikom takoj pozdravijo strah in bolečine. Sofer minibusu se je zavedal svojega dela krivde. A Bata

tudi. Ne bi smel prehitovati. Tudi pozneje, ko je nesrečo zaokrožil uradni epilog, ni bilo problemov. Ne le zato, ker ni bilo nobenih težjih posledic, Batovo naglo ukrepanje, ne da bi karkoli pomišljalo, kaj bi se moglo zgoditi, je izzvenelo kot neznana poteza bele človeške srčnosti.

Tako sem sam razmišljal, ko mi je Bata skopo, s skromnimi vtisi pripovedoval o neizjokani. Uporabljal je besede družbeni človeški optimizem. Vedel sem, na kaj meri. Ne samo na njegov osebnostni odnos do ljudi, do Gancev. Na njegovo vedro nprav, ki ve, s katerim vijakom lahko človek izvije sočloveku nepošteno misel ali slab namen. Ali celo zrno zla. Mislil je tudi na Gano. Na njeno prebivalstvo in na usodo tretje ganske republike. Že ko sva govorila na ambasadi o ganskih spletnih in zapletih, se je najraje ustavljalo ob ljudeh. Ob Gancih. Ob njihovih težavah zaradi gospodarske situacije. O tem, koliko optimizma potrebujejo, da jim sedanje življenje ne bi docela splitilo v vsakdanjosti, za dolgo. Gani moramo dati več pomoči, mi je razlagal. Kmet dela tu še zelo primitivno. Industrija je šele v povojih. Ljudje so tu nekakaj živeli bolje. Nemirna leta vojaških vlad so jih udarila in zdaj jim trda prede. Nekaterih prehrabnih artiklov sploh nimajo. Moramo ponje v Lomé, saj veš. Je pa nekaj v teh ganskih ljudeh, kar prevzame - spoštovanje do človeka, do belega človeka tudi. Navzlic vsemu...

Najbrž drži. Tako se je pohvalil tudi Mirko Vujačić, svetnik, ki je na ambasadi zadolžen za kulturno, znanstveno in tehnično sodelovanje z Gano. Prileten je že. Pred pokojem. Nekoč se je na trgu postavil v dolgo vrsto, kjer so izjemoma prodajali sladkor. Vendar so mu disciplinirani Ganci, ki jim ni bilo težko dolgo čakati v kačasti vrsti, dali prednost. Pustili so ga naprej. In Mirko Vujačić je vmes dodajal - veš, Ganci so inteligentni ljudje. Vsi tisti, ki črnecem pravijo, da so ljudje z drevesa, sami kažejo korenine svojega izvora...

Pogled na del množice, ki se je zbrala za Šimekov »show«, pa mu je duhovitost splavala po vodi... (Foto: T. VRABL)

TRIJE BUČNI LAŠKI DNEVI

PIVO - CVETJE IN DIM

Manj obiska, več postreženih, uspeh še izračunavajo!

Sedemnajsta turistična prireditev »Pivo in cvetje« v Laškem je potekala v znamenju stranskih učinkov. Eden bistvenih je stabilizacija in z njo večja varčnost pri izdatkih; nadalje energetska kriza, ki je prireditve pomaknila zaradi nevoznih vikendov proti koncu meseca, ko se v žepih vse bolj pojavlja suša; olimpijske igre, ki so mnoge priklovale pred male ekrane in vrsta konkurenčnih prireditev na Vranskem, v Dobju, Ločah in še kje.

Natančnega števila obiskovalcev ni bilo moč nikoli

ugotoviti in tudi letos ne. Računajo, da jih je bilo v soboto na večer vsaj 7 do 8 tisoč, zaradi prej omenjenih vplivov pa za okoli četrtno manj kot lani. Zaradi dobre organizacije postrežbe je rezultat, da »ker niso prišli vsi, so bili vsi v razmeroma kratkem času postreženi«.

Prireditve so se s kulturo začele in končale; z otvoritvijo vrste razstav v petek in z glasbeno-folklornim zaključkom v nedeljo.

Tudi vreme je tokrat dobro streglo. Pokvarilo je le zak-

ljuček nedeljske dopoldanske povorke po laških ulicah, ko je ploha »organizirala« predčasen razhod.

In zdaj nekaj ocvirkov s tridnevnega praznovanja:

• Organizatorji, ki so k sodelovanju povabili razen domačih gostincev in društev še druge, so storili prav. Prigrizek je bil pestrejši. Zlasti velja pohvaliti Trboveljčane, ki so za tri jurje nudili izdatne porcije okusnih »girič«.

• Bilo bi dobro uskladiti čas oddajanja razglasne po-

staje s potekom prireditev z dodatno pripombo, da propagiranje prodaje knjige o zadnjem slovesu od Tita najbrž ne sodi v veselično vzdušje.

• Vinko Šimek - Jaka Šraufciger, ki mu je pri »show« na valovih Savinje odplavilo duhovitost, je reševal tudi stabilizacijsko oslabilen program na glavnem prireditvenem prostoru. Nekaj svežih in več ostarelih šal iz domačih logov je bilo premalo, zato se je zatekel tudi k »zunanji politiki« (!?)

• Nekdanji mojstri ognjemeta so imeli manj strokovne naslednike. Ognjeni slap z mostu se je spremenil v umetno zamegljevanje mesta, obiskovalce pa v večti-sočglavo kašljajočo množico.

• Laščanijado so pripravili študentje, ki pa so v olimpijskem duhu dali prednost tekmovalni športni vne-mi, svojih predhodnikov iz prejšnjih let glede »proizvodnje smeha« niso dohitevali.

Vsi ti ocvirki seveda ne gredo na rovaš organizatorjev, pač pa izvajalcev samih. Novost letošnjih prireditev je bil nastop mariborskega kluba radijsko vodenih letal in avtomobilčkov. Tradicionalno uspešni so bili prireditelji modne revije, prireditelji razstav in udeleženci nedeljske povorke.

Prireditve je na vsak način ponovljena uspešnost turističnega društva, hortikulturnikov, pivovarne kot pokrovitelja in drugih društev.

Bilo bi prav, če bi ob letu v sprevedu videli tudi skupino organizatorjev, ki bi bila v povorki najbrž najmanj številna, toda vredna krepkega aplavza. Nekateri med njimi vstrajajo že sedemnajst let in nosijo breme ene najbolj množičnih poletnih prireditev na celjskem področju.

- EC

Foto: E. MASNEC

Pri enem od šestnajstih šankov. Letos so se bolj kot dosedaj dobro znašla društva, kot na primer jadranci na deski.

Nepogrešljivi v povorki so hortikulturniki. Brez njih bi drugi del naslova prireditve bil odveč.

Zastonjkarji; ali po stari ljudski pesmi: Gledal bi vsak berič plačal pa nič...

V BESEDI IN SLIKI

»ŠOŠTANJSKA NOČ«

Mesto Šoštanj je po navadi v letni sezoni brez kakršnih koli prireditev, ki bi poživile vsakdanjo enoličnost. Večkrat je že bilo govora, da bi vsaj za sezone delavcev iz južnih krajev naše domovine organizirali kakšno prireditev, morda piknik v naravi s kakšnim primernim ansamblom, kar bi jim nadomestilo domači »vašar« ali pa bosanski »teferič«, vendar iz vsega tega ni nič.

Lani je bilo v Velenju celo nekakšno posvetovanje na republiški ravni na temo kakšne prireditve naj bi organizirali, a žal je kakor marsikaj, ostalo le pri besedah, čeprav le-ti razen kina in gostiln nimajo nikakršne priložnosti kulturno razvedrilo. Tokrat pa je za spremembo postala bela osnovna organizacija zveze socialistične mladine Šoštanja, ki bo v soboto 26. julija pripravila prireditev pod geslom »Šoštajska noč« v prostorih pri šoštajskem bazenu. Ker pa je takšna prireditev tudi za mladinsko organizacijo veliko breme, jim bo priskočila na pomoč tudi krajevna skupnost Šoštanj in šoštajska Termoelektrarna.

Razveseljivo je, da je ta prireditev bila do sedaj že večkrat zelo uspešna, zato bi bilo prav, da bi postala tradicionalna, saj v poletnih mesecih ni nikogar, ki bi karkoli organiziral za premostitev letne sezone.

V. K.

V PARIŽLJAH SO TEKMOVALI GASILCI

Bilo je oblačno in soparno nedeljsko popoldne, ko so se v Parizljah zbrali gasilci iz okoliških krajev na tekmovalno nju. V moški konkurenci so pokal gostitelja osvojili gasilci iz Sešč. V tej konkurenci so sodelovali še gasilci iz Andraža, Braslovč, Letuša, Smartnega ob Paki in Trnave. Med ženskami so tekmoval članice iz Andraža, Braslovč, Smartnega ob Paki ter najuspešnejše iz Tovarnogavic na Polzeli.

JANKO PIRNAT

52 NOVIH STANOVANJ V ŠTORAH

Za železarske Štore vsekakor velika pridobitev, razveseljiva pa tudi za vseh tistih dvainpetdeset družin, ki bodo dobile v novi stolpnici tudi primerna stanovanja. Petdeset stanovanj je za člane kolektiva štorskih železarjev, dve pa za delavce v tamkajšnji zdravstveni postaji. Nova stolpnica stoji na Lipi, zraven nove zdravstvene postaje.

MB

KOSEC KOSO BRUSI OKOLI BLOKOV

Fotografija je nastala pri urejanju zelenice na Kraigherjevi 6 v celjski Novi vasi. Glede na to, da je levi kosec sicer tržni inšpektor v laški občini, pa se ponuja vprašanje, če je tudi njegova »službena kosa« tako nabrušena... Potrebno najbrž so!

FOTO: MITJA UMNIK

PRAZNIK JUGOSLOVANSKE MORNARICE V PORTOROŽU

MARENDA SREDI MORJA MODREGA

Tokrat smo obiskali Splošno plovbo Piran in DROGO Portorož

Sedeli smo v veliki in prijetno hladni sejni sobi v stavbi, ki je obdana s svečanostjo lepote bele marmornja in kjer na vhodnih vratih piše SPLOŠNA PLOVBA PIRAN. Stavba pa ni v častljivem šarmantnem starem obmorskem lepote Piranu, ampak v sosednjem modernem kričečem letoviščarskem mondenem Portorožu, kjer sta si podala roki beton in morje, vmes pa je nekaj malega cvetja in zelenja za blaženje poletne sparine, ki ti kaplja po glavi in ujeta v telo. Pogled iz sejne sobe, kjer smo vase vsrkavali informacije o Splošni plovi Piran v prvem delu in v drugem o Drogi Portorož, je skozi veliko okno zaobjel ves čar poletnih obmorskih dni: cesta kot žila je bila prazna (po njej je v tisti petkovi opoldanski vročini zdrknil samo kakšen lokalni avtobus ali tovorni avto), ob njej obala polna pisanih širokih "marel" in pod njimi kot sardine v pločevinkah zložena vseh vrst telesa od starih do mladih, od suhin do debelih, od majhnih do velikih, od belih kot mleko preko rdečih kot paradiznik do rjavih kot čokolada... Simfonija poletja!

PROBLEMI SLOVENSKEGA BRODOVJA

Splošna plovba Piran je bila ustanovljena leta 1954. Začela je z eno ladjo (Martin Krpan, nekaj simbole je v tem - op. p.) nosilnosti 525 ton. Po šestindvajsetih letih pa ima SPP že 28 preokoocean-skih ladij v velikosti od 7700 do 34.800 ton ali skupne nosilnosti 450 tisoč DWT. Poleg lastnih ladij ima stalno v časovnem najemu osem do dvanajst ladij, s katerimi dopolnjuje svoje kapacitete skoraj na vseh področjih aktivnosti.

V SPP je trenutno zaposlenih 1717 delavcev, kar je ravno toliko, da lahko pokrivajo vse po-

trebe za opravljanje normalnega dela. Žal pa ni dovolj ustreznih rezerv!

SPP ima tri glavne linijske dejavnosti:

linija Jadran - Zahodna Afrika - Jadran,

linija Jadran - Pacifična obala Severne Amerike in

linija Indija - Japonska - Indija ter

specializirano trajektno linijo Koper - Tartous - Koper, ki jo opravljajo skupaj s švedskim partnerjem Nordoe iz Malmöja.

Pripoveduje predsednik poslovnega odbora Splošne plovi Piran LUCIJAN STADINA:

"Največjo krizo v svetovnem pomorstvu po II. svetovni vojni, ki jo je povzročila velika podražitev nafte koncem leta 1973, smo imeli v letih 1974-79, torej do lani, ko se je situacija začela izboljševati. V dveh letih smo se »izkopali« iz 22 milijard minusa na letošnjih 10 milijard plusa! To smo dosegli z istim številom ladij, vendar z mnogimi drugimi ukrepi. V prihodnjem obdobju bomo nabavili tri doma zgrajene ladje in šest iz tujine. Za nakup teh desetih ladij bi potrebovali 2596 milijonov din, eno tretjino bi prispevali sa-

mi, 44 odstotkov s krediti in 23 odstotkov tujih konvertibilnih kreditov. Žal je še vedno prisoten problem gradnje ladij v domačih ladjedelnicah. To je trd oreh! Od leta 1965 dalje smo naše kompletno ladjedelništvo izvažali! Zdaj gre za hudo prelomnico!"

Beseda steče o hrani na ladjah, saj so mornarji po osem ali tri mesece »zdoma«. Pravijo, da je dobra. Težje je žal organizirati družbenopolitično življenje, izpeljati informatiko... Samo zamislite si, koliko stane izpeljava enega referenduma ali sprejema samoupravnega akta s celine na ladjo po širnem svetu oz. obratno! Problemi so pri zagotavljanju ustreznih kadrov. Fluktuacija se v zadnjem času zmanjšuje, saj je bila še ne dolgo tega 34 odstotkov, zdaj pa je že samo 20 oz. celo pod to mejo! Trenutno je med pomorci v SPP 243 članov zveze komunistov, samo letos so jih sprejeli 14! Brez dvoma pa je celotno življenje na ladji težje organizirati, kot v tovarni, kajti gre za specifično, ki jo bo težko odpraviti.

Tudi sicer se v SPP široko odpirajo, saj imajo danes enajst predstavništva v tujini in eno skupno z Luko Koper na Madžarskem. Tesno sodelujejo tudi z Angolo, kjer so slovenski mornarji na njihovih ladjah, angolski na naših. Uspešni so tudi stiki z Švedsko.

Veliko tudi štipendirajo, žal pa se mnogi kasneje odločijo za domačimi ugodnostmi dobljeno znanje »dati« kot pripadnost tujim ladjam in njihovim lastnikom.

REŠITEV V TESNEJŠEM SODELOVANJU Z LADJEDELCI

Eno je jasno, kot pravi Lucijan Stadina: »Če ne bomo prišli do novega sporazuma o gradnji ladij za domače ladjarje v domačih ladjedelnicah, predvidenega plana 1981-85 ne bomo mogli realizirati, kajti po sedaj veljavnih določenih ekonomske politike se uvoz ladij določa z deviznim in blagovnim kontingentom, ta pa je vezan na soglasje proizvajalcev - ladjedelnice! Z gradnjo domače flote v domačih ladjedelnicah bi glede na gradnjo ladij za tuje naročnike dosegli v naslednjih letih izredno ugodne rezultate."

V besedi in sliki zbral ter s kolegi in gostitelji užival na krajši vožnji po modrem Jadranu s »Sulcem«

TONE VRABL

Zaplula je ribiška barčica imenovana »Sulec« in na njej poleg gostoljubnih domačinov tudi novinarji ter seveda nova številka Novega tednika! Slednjega je možno v poletnih mesecih kupiti tudi na morju! Narod naš dokazuje hrani...

PREBERITE, ČE HOČETE, DA BOSTE VEDELI!

SPP ima trenutno 28 ladij z imeni krajev in pomembnih moč v skupni tonazi 295 tisoč 600 BRT! »Najtežja« je ladja z imenom Novo mesto - 19857 BRT! Med 28 ladjami so tudi tri z imeni krajev na širšem celjskem območju: BOČNA II ima 9060 BRT, CELJE 11905 BRT in VELENJE 11916 BRT.

Po podatkih sta »najlažji« ladji Borovnica in Brežice, ki imata vsaka po 7207 BRT.

Po razgovoru o SPP je sledil razgovor o DROGI. Ker se je o njej nabralo preveč zanimivega gradiva bomo to zapisali v naslednji številki Novega tednika. V HP DROGA Portorož je trenutno v vseh tozilih zaposlenih okoli 2300 do 2400 delavcev, letni promet je tri milijarde, izvoz pa 300 milijonov. V glavnem se ukvarjajo s pridobivanjem hrane iz morja, kjer smo trenutno Jugoslovani na repu na svetu. Ker pa je to

prioritetna gospodarska dejavnost ob morju se bo zaradi tega stanje v bodoče izboljšalo.

V DROGI Portorož je letna proizvodnja soli dva do devet tisoč ton, pred vojno pa je bilo doseženih celo 45 tisoč ton!

Celoten ulov rib v Jugoslaviji je okoli 35 tisoč ton, v sosednji Italiji pa kar 300 tisoč ton! Jugoslovani poje letno okoli 50 kg mesa, od tega samo 3,5 kg rib, kar je povsem premalo.

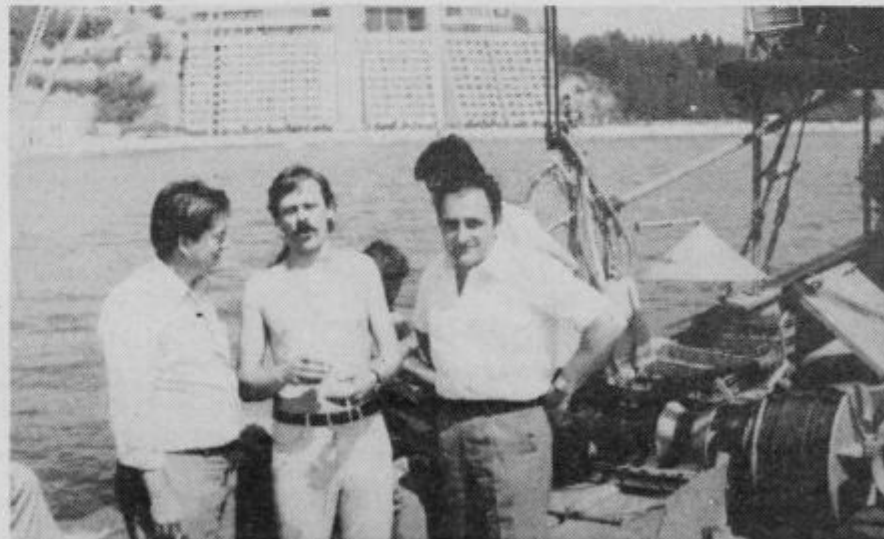
Na jugoslovanskem tržišču se porabi dve tretini uvožene in ena tretina domače ribe. To razmerje ni ugodno.

Iz HP DROGA z desetimi tozdi širom po Sloveniji prihaja na mize Jugoslovani skoraj 300 različnih proizvodov, ki jih v Drogi proizvajajo, zbirajo, predelujejo ali embalirajo. Med artikli DROGE je tudi 40 vrst ribjih konzerv, 20 vrst čajev, 25 vrst začimb, 6 vrst različnih juh, pet vrst kave, 15 različnih napitkov itd. Sicer pa obljuba dela dolg: OBSIRNO O DROGI V PRIHODNJI ŠTEVILKI NOVEGA TEDNIKA z naslovom »DEVICA S SEDMIMI KOZAMI«!

Pa še to: delovni obisk smo zelo posrečeno zaključili na pravi ribiški ladji. Razumljivo, za kontinentalca je bil to praznik...

Presenečenje imenovano marenada sredi dela lepega našega Jadranskega morja - v veliki črni »rajngli« so se bohotili vabeči kalamari (eni so najprej vse to fotografirali, drugi pa že jedli!), zadaj sta se skrivala zaboja črnega in belega... Leopold Kocbek, strojnik na Sulcu (levo), je pokazal najprej kuharske sposobnosti, nato natakarske pa humoristične in nazadnje »strojne«. Vse se je srečno končalo po daljši vožnji s pristnakom v Izoli.

Med ljubeznivimi sogovorniki in »domačini« sta tako na kopnem kot na morju bila Martin Kokalj (levo), pomočnik glavnega direktorja za ulov in predelavo pri Drogi Portorož in Drago Žerjal (desno), iz Splošne plovi Piran. Med njima je novinar Delavske enotnosti Damjan Križnik, sicer naš rojak iz lepega Tabora v Savinjski dolini, čeprav Ljubljčanec se vedno zaljubljen v Savinjsko... in morje!

KAKO NAČRTOVATI V KULTURI

KDO KOGA NE VIDI?

Tudi odslej po starem, ker novega še nismo dorekli

Ko je bilo treba poslati delegate za zasedanje skupščine kulturne skupnosti Slovenije, ki ji predseduje France Štiglic, so sedli za skupno mizo delegati celjskega območja in se domnili za skupen nastop. To je bil takorekoč zgodovinski dogodek, saj kaj takega ne vidimo vsako leto.

Tudi pri vsem dosedanjem pisanju o medsebojnem sodelovanju na kulturnem področju na celjskem, smo bili vedno le kritični in to upravičeno. Vsak je videl le svoje interese, malo je bilo vsebinskega pa seveda tudi finančnega dogovarjanja.

Ko je zdaj v javni razpravi tema o temeljnih plana za naslednje srednjeročno obdobje, tudi v -republiki- ugotavljajo, da še niso izdelani standardi in delegati so se morali po vsej Sloveniji ubadati kar menda s sedmimi različnimi variantami, dokler niso končno pristali le pri dveh: da bi potekalo financiranje kulturne dejavnosti v Sloveniji po starem (programe naj financirajo občinske kulturne skupnosti same in odvajajo določen del sredstev za takomenovani republiški program) in drugi predlog: da bi sredstva združevali v občinah vsak zase, iz skupnega

zaklja pa bi plačevali le nekatere -posvečene- kulturne ustanove republiškega pomena. Pa so delegati kmalu videli, da ni tako enostavno kar določiti tak ali drugačen pomen (kdo naj opredeli, ali je SLG Celje regionalna, ali republiška ali celo jugoslovanska gledališka hiša?)

Zato jim ni prostalo nič drugega, da krenejo v Ljubljano s predlogom, da se tudi v prihodnje dela po starem, vse dotlej, dokler ne bodo končno izdelani ti presneti normativi, ki bi bili se kako potrebni za pravilno načrtovanje, čeprav se nehoti, takoj postavlja vprašanje, če so res

normativi edini ključ do učinkovitega rezultata načrtovanja.

Na vsak način bo treba še bolj okrepiti medsebojno sodelovanje pri načrtovanju programov med posameznimi občinami in seveda tudi Kulturno skupnostjo Slovenije, saj očitno je, da se vsi premalo poznamo med seboj in je tudi dosedanja praksa silila posamezne činitelje v občinah, da so se držali raje plotu svojih meja. To seveda ni zdravo, toda za kakovosten vsebinski pa tudi organizacijski premik samoupravne zavesti v kulturi bo potrebno storiti še marsikaj. Za začetek ne bi škodile posamezne študije, ki bi omogočile solidno izhodišče tudi za profesionalen odnos do načrtovanja. Že večkrat smo se zalotili, da nimamo na razpolago podatkov in sklepamo, ter razpravljamo na pamet.

To pa ni dobro!

D. MEDVED

III. VEČER FOLKLORE V STRMCU

V počastitev dneva vstaje slovenskega naroda in v okviru prireditve ob prazniku celjske občine je TURISTIČNO DRUŠTVO STRMEC organiziralo v nedeljo III. VEČER JUGOSLOVANSKE FOLKLORE v Strmcu. Prireditve je bila v romantičnem okolju na dvorišču osnovne šole STRMEC. Ob prireditvi, ki je postala za kraj že kar tradicionalna, je navdušenje vzkipelo do najvišje mere. Predsednik Turističnega društva Oton SAMEC, ml., je v začetku dejal:

«Veseli nas, da ste se odzvali našemu vabilu, da skupaj preživimo večer ob gledanju jugoslovanskih narodnih plesov in poslušanju narodne glasbe. Ob moralni podpori krajevnih družbenopolitičnih organizacij in izdatni finančni podpori KS Strmec ter ob fizični pomoči strmske mladine, šole in nekaterih prizadevnih posameznikov nam je uspelo zopet pripraviti to prireditev. Želimo, da bi se ob dnevu vstaje slovenskega naroda in prazniku našo občino spomnili velikih pridobitev NOV in se razveselili.»

Nato je v kratkem pozdravnem govoru spregovoril še predsednik skupščine KS STRMEC, Gerhard SKAZA, ki je poudaril pomen takega srečanja in izrazil željo, da postane ta prireditev res tradicionalna za kraj.

V čudovitem ambientu in v soju reflektorjev so se predstavili najprej člani folklorne skupine PD SOČKA s plesi MRZULIN, KOVRE IN ZAKLJE ŠIVAT, SIBENSKITOM IN RAŠPLO. Tem je sledil nastop članov kulturno umetniškega društva «KERAMIČAR» iz Titovega Velesa, ki so predstavljali glavno večero. Predstavili so se s plesi in pesmimi iz vzhodne Makedonije in nato še iz Egejske Makedonije. S svojo prisrčnostjo in nadvse strokovno in tehnično neoporečno izvedbo plesov, so pritegnili občinstvo, da navdušenju ni bilo kraja. Orkester, ki je spremljal plesalce, je spremljal tudi solista Milovana KIRA, ki je zapel dve makedonski narodni pesmi.

Kot tretji so se predstavili občinstvu že znani plesalci ZPD «FRANCE PREŠEREN» iz Celja pod vodstvom Eda GABRSKA, ki so s spletom pesmi iz POSAVINE nadvse navdušili obiskovalce. Začeli so s PROMENADIM SPREHODOM, nato pa nadaljevali z znanim plesom STARO SITO IN KORITO. Zvrstili so se še POSAVSKI DRMEŠI in ples REPA. Predstavili pa so še ples, s katerimi so ponazorili različne običaje.

V zadnjem delu nastopa so se zopet predstavili plesalci «KERAMIČARJA» s pesmimi in plesi iz POVARJARJA, nato pa še solist Janko ZLATEV z narodno pesmima. Za zaključek pa so sledili plesi iz SRBIJE.

KATICA PEŠAK

LAŠKI KULTURNI OKVIR

Dobra plat večji del za zabavo mišljene turistične prireditve «Pivo in cvetje» v Laškem je tudi ta, da vedno poskrbijo tudi za kulturni spored. Letos so prireditve v okviru v tak ovitek, Začelo se je z otvoritvijo razstav (Jože Horvat-Jaki, Laško skozi čas, ročna dela in da ne pozabimo: čebelarji, gojitelji ptic). Zaključili so prireditve celjski in domači folkloristi v uspešnem sodelovanju laških godbenikov.

(Foto E. MASNEC)

NOVO NA KNJIŽNEM TRGU

PET VIDIKOV KULTURE

Novo pismeno dejanje Jožeta Volfanda

Pred nedavnim sta Zveza delavskih univerz Slovenije in dopisna delavska univerza v Ljubljani v zbirki Družbeno izobraževanje izdali kot 74 zvezek delo Jožeta Volfanda z naslovom Osnove samoupravne kulturne politike.

Jožeta Volfanda ni treba na široko predstavljati. Bralci Novega tednika se ga spominjajo še kot glavnega in odgovornega urednika, širša javnost še ga spominja kot predsednika OK SZDL v Celju, zdaj pa je urednik kulturne redakcije pri osrednjem slovenskem časniku Delo.

Osnove samoupravne kulturne politike so tretje publicistično delo omenjenega avtorja. V njem nam, podobno kot v prvih dveh, razkriva mnoge zanimivosti iz praktičnih izkušenj na področju široke kulturniške fronte v naši družbi. Teh seveda avtorju tudi ne manjka, svoje pisanje pa razgrinja tudi na osnovi mnogih teoretskih dognanj, pri čemer mu je temelj marksistična znanost.

Če samo pregledamo pet naslovov posameznih poglavij, vidimo, da so nedvomno sinteza skupnega naslova. Takole se imenujejo: Kulturno bistvo združenega dela, Nekatera nerazumevanja, Samoupravna preobrazba kulture, Skice k umevanju nekaterih pojavov in SZDL, demokracija in kultura. Jože

Volfand postavlja torej svoje pisanje ponovno v službo razjasnjevanja nekaterih temeljnih vprašanj odnosov naše samoupravne družbe do kulture in obratno. Postavlja kulturo kot sestavino življenja človeka v socialistični družbi in razgrinja posebnosti v nalogah samoupravnega sistema do razvoja kulture in naloge in odgovornost kulture same za iskanje ustreznega razvojnega in vplivnega položaja v družbi sami. Zato seveda ni tudi nobeno naključje, da je pričujoča knjižica, ki obsega 80 strani malega formata izšla kot pripomoček samim kulturnim delavcem, prosvetnim delavcem, organizatorjem kulturnega življenja in sploh vsem družbenim aktivistom. Postavlja pa tudi nekatera vprašanja, ki terjajo temeljit razmislek, saj so v svoji osnovi izvir doslej postavljenim, a nikakor edino zveličavnim tezam. Volfand izhaja iz krajevnih skupnosti, delovnih organizacij preko samoupravnih interesnih skupnosti in gradi razmišljanja »politično izkustveno« glede na našo ustavo, na zapisane pravice in dolžnosti in postavlja kulturo ob bok vsem ostalim družbenim dejavnostim, pa tudi nalogam. V tem je tudi dragocenost ne preobsežnega, pa vsekakor izredno zanimivega pisanja, ki bi ga morali prebrati vsi, vsekakor pa vsi tisti, ki imajo kakršen koli opravček z zakonom o združenem delu.

Tako kulturniki sami, animatorji in direktorji, partijski sekretarji in drugi.

D. MEDVED

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

V osrednji Evropi se je v letih 1820-1840 uveljavil v stanovanjski kulturi poseben slog, imenovan biedermeier. To je slog takratne malomeščanske družbe, ki je hrepelja predvsem po udobju v svetlih in prijaznih prostorih, ki so morali biti opremljeni z enostavnimi, a praktičnim pohištvom, s številnimi drobnimi umetnoobrnimi izdelki

BIDERMAJERSKI STOL

pa tudi z značilnimi portretnimi in pokrajinskimi slikami ter nekaterimi manjšimi plastikami.

Zlasti Dunaj in tudi ostala Avstrija, ki je bila že prej poznana po solidnih umetnoobrnih izdelkih, je z marsičim, posebno pa s kakovostno izdelavo, z dobrimi materiali, z enostavnimi oblikami brez pretiranega ornamentalnega okrasja velikih dimenzij in z udobnostjo širila sloves bidermajerske stanovanjske opreme. Zato se je dunajski bidermajer razširil tudi v Anglijo in Rusijo, uveljavil pa se je tudi v naših krajih in je bil pri nas v modi še čez leto 40 preteklega stoletja.

Velik pomen v bidermajerskem stanovanju je imela dnevna soba, ki je bila opremljena z okroglo razstegljivo mizo, sedežno garnituro, zofo, vitrino, predalnikom, šivalno mizico, uro, kredenco, skrinjo in drugim.

Obrtniki so se pri izdelavi pohištva zgledovali po francoskem empirskem načinu, zato so bile poudarjene predvsem enostavne arhitektonske oblike in preprosto medenasto okovje. Včasih so gladke površine krasili z malimi rezljanimi detajli ali pa s skromnimi linear-

no intarziranimi dekoracijami. Največkrat so uporabljali orehov, česnje, brezov, jesenov in mahagonijev les. Stebre in pilastre so običajno izdelovali iz temnejšega lesa, s čimer so poudarjali posamezne tectonske elemente.

Celjski muzej ima v svojih zbirkah več muzealij, ki prezentirajo bidermajersko stanovanjsko kulturo. Najzanimivejši predmeti so razstavljeni v posebni sobi v Stari grofiji. Med eksponati je tudi garnitura s stolom, ki predstavlja tipičen primer enostavnega bidermajerskega sedeža.

Noge stola, ki so kvadratnega prereza se spodaj zožujejo, sprednji sta ravni, zadnji pa usločeni. Oblazinjeni sedež je trapezaste oblike. Naslonjalo je zgoraj rahlo ukrivljeno in ima v kvadratni odprtini vdolano silhueto vazo iz temnejšega lesa. Novo stilno blago za prevleko je iz damasta in je okrašeno s cvetličnimi šopki in barvnimi črtami. Stol je bil izdelan pod dunajskim vplivom med leti 1820-30. Bil je leta 1972 obnovljen. Obnovitvena dela je opravila Vrenkova, tapetniška pa Zorkova delavnica v Celju.

MILENA MOŠKON

VEDNO V OSPREDJU

Moški pevski zbor Žalec, ki ga uspešno vodi več let Marjan Kozmos, mnogokrat nastopa po številnih praznikih in revijah v občini in drugod. Med pomembnejšimi velja omeniti nastop v občini Varazdin, prepeval pa je tudi v pobrateni občini Bačka Palanka. V teh dneh se odpravlja na koncert med zamejske Slovence na Koroško.

T. TAVČAR

ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČKOV

TUDI RADIJSKO VODENJE

Posodabljanje učnih metod za voznike

V strokovni organizaciji, Zdrženje šoferjev in avtomehaničkov Celje, je včlanjeno preko 2000 članov. Zdrženje skrbi za strokovno dopolnjevanje in usposabljanje voznikov motornih vozil vseh kategorij in se ukvarja z avto šolo, s kulturno-sportnimi prireditvami ter z novostmi v cestnem prometu. Mesečno usposobi 200 kandidatov različnih kategorij ter opravi 6000 ur praktične vožnje.

Avto-šola je posebna delovna skupnost združenja in jo sestavljajo v večji meri inštruktorji. Delitev finančnih sredstev je urejena s samoupravnim sporazumom med društvom in delovno skupnostjo. Delovna skupnost skuša zmanjšati število pogodbenih delavcev, ker želi, da bi se zaposleni v večji meri povezali z interesi delovne organizacije. Trenutno je

med zaposlenimi trideset rednih in trideset pogodbenih delavcev. Avto-šola ima tudi zelo dobro vodeno statistiko glede uspehov izpitov in ekonomske pokazatelje za vsako posamezno vozilo. Med petintridesetimi vozili so zastopana vsa, od motornega kolesa do avtobusa. Zlasti pomembna pridobitev je avtobus, ker mestni promet le stežka pogreša kakšno od svojih vozil. Pozornosti vreden je tudi podatek, da so uspehi na izpitih dvainpetdeset odstotni, medtem ko je evropsko povprečje le nekje med 30 in 50 odstotki.

NISO VEDNO ODPISANA LE VOZILA!

Med kadrovske probleme sodi poleg fluktuacije vozniskega kadra tudi večno vprašanje »Kam z ljudmi?«, na

kakšno delovno mesto premestiti posameznika, ki dela voznika ali inštruktorja ni več zmožen opravljati. Do fluktuacije kadrov prihaja zaradi, sicer razmeroma visokega, toda glede na težavnost dela ne dovolj stimulativnega dohodka. O vprašanju premestitve na ustrezno delovno mesto se v zadnjem času veliko razpravlja, toda rešitev, ki bi bila sprejemljiva za večino, je še daleč.

Ne bi bilo prav, da bi zapostavili kandidate, zlasti, ker so nemalokrat sami krivi, da je izpit dražji kot bi bilo potrebno. Na vožnjo prihajajo nezbrani, odsotnih misli in dogaja se, da podcenjujejo delo inštruktorjev. Vse to poveča število potrebnih ur in izpit je dražji, kar pa ni v interesu avto šole, ker to škodi njenemu ugledu.

OD AVTOPOLIGONA DO RADIJSKEGA VODENJA

Avtopoligon je nedvomno velika pridobitev, saj je razbremenil mestne ulice, kajti kandidat mora opraviti prve tri faze izpita na poligonu. Ker pa so zmogljivosti avto šole večje, je v pripravi tudi druga faza avtopoligona. Nacrti pa z drugo fazo še zdaleč niso pri svojem koncu. V težnji za čimvečjo samostojnost kandidata pri učenju, namerava avto šola uvesti radijsko vodenje. Radijsko vodenje pomeni za posameznika hitrejšo napredovanje, za inštruktorja pa možnost, da se ukvarja tudi s tremi kandidati naenkrat.

VILI EINSPIELER

KONJENIŠKI KLUB Celje

prireja

veliko TOMBOLO

3. 8. 1980 pri AERO ob Dečkovi cesti
Glavni dobitki: 5 avtomobilov in ostali dobitki v višini 60. milijonov
Vijudno vabljeni!

GASILCI IZ LOKARIJ

RADI BI V NOV DOM

Več kot 10 let star problem

Gasilsko društvo Lokarje slavi letos 80-letnico svojega obstoja in deluje danes skorajda v enakem domu kot pred osmimi desetletji. Majhen gasilski dom je bil zgrajen leta 1903, kasneje pa so ga s prostovoljnimi delom in ob materialni podpori članov društva obnovili. Razen nekaj nove opreme se dom po letu 1953 ni več bistveno spremenil, s tem pa je seveda okrnjena tudi dejavnost gasilskega društva. Prostori so majhni in nefunkcionalni za redno delo društva in tudi potres mu je zadal neizbrisni pečat. Razumljivo je, da se je med gasilci in tudi kra-

jani porodila želja za izgradnjo novega doma, saj se z adaptacijo stanja ne bi bistveno spremenilo. Tako so začele romati prošnje za odobrenje lokacije novega doma na številne naslove v občini. Zato pričakujejo, da jim bodo iz občine vendarle odgovorili in jim omogočili pridobitev lokacije za nov dom ali za adaptacijo starega. Možnosti so se kazale s preureditvijo sušilnice hmelja na Sealah, ki je last KK Šentjur, toda tam bi lahko pridobili le nekaj prostorov, ki spet ne bi zadoščali za širšo dejavnost društva. Gasilci pa bi vsemu navkljub vendarle radi v

svoj dom, ki bi služil tudi potrebam krajevne skupnosti. Skupščina KS in svet KS so, tako pravijo gasilci, potrdili želeno lokacijo v trikotniku med staro in novo cesto iz smeri Dramlje-Šentjur. S tem, so se strinjali tudi krajan in vaške skupnosti. Toda pravega odgovora še vedno ni. Gasilci pa čakajo nanj in se sprašujejo, kdaj bo problem, ki je star že več kot 10 let, končno rešen tako, da bo volk sit in koza cela. Torej v zadovoljstvo in v prid vsem v krajevni skupnosti.

MATEJA PODJED

RAZGLEDNICE IZ ZRN

Z DESNE NA LEVO - Z LEVE NA DESNO

Naključje je nanese, da smo bili ravno pred vhodom v Bundestag v Bonnu, ko so poslanci zapuščali poslopje in se selili v nasproti stoječe stolpnice, prevzprav nebotičnik, kjer imajo svoje uradne prostore. Najbolj so bodli v oči Straussovi Bavarci, ki so se držali skupaj kot čreda ovac, svojimi značilnimi bavarskimi klobuki na plešah in pobeljenih lasiščih, hrupni po vzorcu svojega gro-

da se v Zvezni republiki Nemčiji še niso opomogli od šoka predleti izredne aktivne teroristične dejavnosti, varnostne ukrepe pa so povečali svarilni dogodki v Teheranu in drugod po svetu, ko diplomatska nedotakljivost in eksteritorialnost nimajo več nekdanje cene in veljave.

Nekoč tako značilna nemška nagnjenost do zunanjih simbolov političnega in razrednega opredeljevanja, kot so uniforme, prapori, koračanja »im Gleichschritt« seveda ni več. V obdobju predvolilne kampanje so redki tudi tisti, ki bi na reverje pripeli strankarske značke, ki jih ponujajo politični aktivisti vseh strank v svojih propagandnih kioskih. Manj natančni so seveda otroci, ki jih ne moti, če v enem šopu združijo propagandne balone med seboj konkurenčnih strank, zbirajo kolekcije propagandnih kemičnih svinčnikov in podobne šare. Ta odnos otrok lahko mirne duše štejemmo za »nadpartijskega«.

Sicer pa je v ZRN nemogoče kar tako razporejati ljudi po političnih predalih. Zgodi se vam lahko, da boste v mladeniču, ki se vozi v buržujsko razkošnem športnem avtomobilu prezrli zagriženega ultralevičarja: v delavski sredini pa naleteli na antisocialista v zmaščenem kombinezonu. Politično najbolj pisan pa je prevladujoči srednji sloj, v katerega se po

behaviorističnem vzorcu prištevata tudi velik del delavcev, ki jih razmeroma visok standard odtuja od njihovega dejanskega socialnega položaja.

Josef Riedmiller, zunanje-politični urednik »Süddeutsche Zeitung« je brez dvoma tudi dober poznavalec notranjih razmer v ZRN. Zatrjeval je, da so politične stranke v ZRN sicer še vedno na določenih razrednih

platformah, da pa posameznika socialni izvor politično opredeljuje. Pojasnil je zanimiv pojav, ki sicer ni ravno množičen, da se zlasti pri mladih kažejo drastična protislovja. Za primer je navedel, da v ultralevičarskih skupinah, kot je na primer »RAF« (Frakcija rdeče armade) praviloma sploh ni mladih delavcev, oziroma delavskih otrok. V te skupine terorističnega podzemlja se rekrutirajo mladi iz boljših družin, celo iz buržuazne smetane, kar je značilno za ves razvit zahod. Po drugi strani (o tem v posebnem poglavju več) iz najnižjih slojev za nemške pojme siromašnega proletariata izhaja večji

del takomenovanega neonacističnega podzemlja, skrajno desni šovinisti.

Kaj je narobe v tem narobe svetu?

Po mnenju mnogih nemških kolegov - časnikarjev, bi si o tem morali v vodstvih strank bolj beliti glave. Vse stranke, razen malih in v sedanjem političnem trenutku nepomembnih in seveda razen »zelenih«, tožijo, da jim naraščaj kopni. V Saarlandu, kjer je bila predvolilna bitka v tistih dneh na višku, so bili mladi zelo redko zastopani v predvolilni kampaniji. Radikalnejša mladina v političnih programih svojih strank ne vidi nič vabljivega, SPD jim je premalo leva, FDP

premalo liberalna in CDU, bržčas premalo desna. Še največ uspeha z mladimi imajo »zeleni« s svojimi gesli varstva okolja, proti tehnizaciji življenja in potrošniškim deformacijam. Najbolj razborite pa žene v skrajnosti na ultra desno ali utra levo, v politično podzemlje, v terorizem.

In ko sem se v Bonnu v neki pivnici zapletel v pogovor s skupino mladih Nemcev, mi je eden na vprašanje njihovih volivnih opredelitev on ob pritrevanju vseh ostalih resignirano odvrnil, da so vse stranke od kraja enako »sranje v različnih posodah«.

PIŠE:
JURE
KRAŠOVEC

9

movnika, nekakšna falanga, ki jo je moč spoznati že na pogled.

Sicer pa v Bonnu in Bad Godesbergu, kjer so po nekdanjih vaseh razporejena ministrstva, vladne institucije in seveda večji del diplomatskih predstavništva, tudi uniformirancev ne manjka, tako policije kot pripadnikov vojske. Do zob oboroženi ne stražijo samo okolice uradnih palač. Tudi po hodnikih jih je mogoče srečati, ko oboroženi z avtomatskim orožjem budno pazijo na ljudi, predvsem obiskovalce. Po bonnskih četrtih patrolje v oklopnih avtomobilih niso redkost, zlasti še v Bad Godesbergu, kjer so tuja poslaštva in konzulati. Vse kaže

V ZRN si na vrhu oblasti in strank prizadevajo nadeti »zelenim« rdečo barvo, toda mladina vedno znova preseneča. Na tej sliki proti atomski energiji demonstrirajo študentje teologije iz Tübingena.

15. junija 1980 je pod vodstvom Glazar Dušana odšla na pot proti Norveški skupina celjskih alpinistov. Franc Canžek, Janez Črepinšek, Aleš Dolžan, Bojan Šrot, Aleš Stopar, Aco Pepelnik, Brane Povše, Stojan Verdnic, Marjana Sah in Meta Meh, v gorsko skupino Trölltind. Potovali so preko Avstrije, Nemčije do Danske, od tam s trajektom iz Frederikshavna do Göteborga, nato v Oslo in preko Dombasa v dolino Ramsdal, ki jo obkrožajo najzanimivejši vrhovi in najvišje stene: Trölltind, Trollryggen in Ramsdalshorn, ki dolino zaključuje. Najbližje mesto je Andalsnes ob fjordu Ramsdal. Že potovanje samo s starim kombijem in še starejšim Peugeotom je bilo avantura zase, saj sta morala šoferja prepeljati stari, a še vedno odlični skatli brez neizgode do cilja. S seboj so vozili tudi več kot tona materiala; cene živila so namreč za naše pojme na Norveškem astronomsko visoke. Tabor si je moštvo postavilo v dolini med steno Trölltind in Ramsdalshornom, 9 km pred Andalsnesom, v bližini privatne farne angleškega lorda - Fiva. Ob njihovem prihodu se je ravno poslavljala angleška plezalska ekipa, ki je za BBC

CELJSKI »NORVEŽANI« ZOPET DOMA

NOVI SMERI CELJSKIH ALPINISTOV

Odprava je kljub slabemu vremenu dosegla izreden uspeh

filmala Švedsko smer, ki nosi oceno VI+A2. To je bil tudi zadnji vzpon, ki je bil opravljen še v lepem vremenu. Z našimi alpinisti vred so pod steno čakali še Finci in Američani, vendar s povsem drugimi nameni. Hoteli so s padali odskočiti z vrha previnske stene Trölltind, kar jim pa vse do konca naše odprave ni uspelo, ker je bila v starih tednih stena samo trikrat vidna, pa tudi domače oblasti niso dale potrebnih dovoljenj za to novo zvrst »alpinizma«.

Tako ob prvih poskusih so naši alpinisti spoznali tipičnost norveških sten, na žalost neugodno, saj je tu skala skrajno lomljiva in se trga v ogromnih blokih takoj po slabem vremenu in pa spolzek lišaj, ki je priraščeno celo v navpično steno in previs. Že tradicionalno slabo vreme v tem delu Norveške, kjer se stikajo vlažne zračne mase Atlantika in hladnega baltičskega podnebja, je to-

krat se v večji meri onemogočalo plezalske načrte naših fantov. Prvih deset dni je bilo namreč vsako plezanje popolnoma nemogoče, po lepem vremenu, ki je bilo mimo, so se lomili veliki skalni bloki in neprestano je padal dež. Običajno je ta čas v tem delu Norveške še najbolj ugodno vreme, letos pa je tako kot drugod v Evropi, tudi v Skandinaviji, svoje ustaljene navade povsem spremenilo. V vsaki alpinistični odpravi najbolj ubija prav čakanje v šotorih, zato so kljub mokremu naši fantje in dekleta kar po celjsko, kot že vedno doslej, plezali pač v dež in negotovost. Najprej sta Aleš Stopar in Brane Povše preplezala 2400 metrov visoko Heenovo smer v vzhodnem stebri Trollryggen (East Pillar). Ocenjena je s VI-, plezala sta 3 dni z dvema bivačoma. Smer je bila prvič preplezana leta 1958, kar je uspešno dvema Norvežanoma in je obenem pome-

nila prelomnico v zgodovini norveškega alpinizma.

Marjana Sah in Meta Meh sta v dveh dneh kot prva ženska naveza preplezali vzhodni steber (originalna smer) v Søndre Trölltind. Prvič je bila smer preplezana leta 1963 in je visoka 2400 metrov. Smer je izredno težka, ekstremno dolga ter ocenjena kot najbolj objektivno nevarna in orientacijsko težka v tej skupini. Isto smer sta dva dni zatem ponovila še Stojan Verdnic in Aleš Dolžan.

Bojan Šrot se je priključil Čehu Jaroslavu Kotréu, ki je bil brez soplezalca. Ponovila sta jugovzhodno smer v Norajellu. Višina stene je 900 metrov, plezala sta 6 ur, ocenjena pa je s V. težavnostno stopnjo.

Že to, kar so preplezali do tedaj v najslabšem vremenu, bi bilo dovolj in celo preveč tveganje, vendar so se domov na vsak način hoteli vrniti z

novi smerjo. Tako so Franc Canžek, Janez Črepinšek, Bojan Šrot in Aco Pepelnik v dveh ločenih navezah vstopili v severno steno Søndre Trölltind, kjer v precej širokem pasu stene ne poteka še nobena smer. Plezali so 4 dni s tremi bivači; višina stene je 1700 metrov; ocena V+A1. Smer so imenovali Jugoslovanska.

Da pa bo tudi celjsko ime vklesano v teh prepadnih stenah, sta Brane Povše in Stojan Verdnic preplezala še severozahodno steno Ramsdalsborna ter začrtala novo Celjsko smer, ki sta jo ocenila s IV. težavnostno stopnjo. Plezala sta dva dni z enim bivačom - višina smeri 1700 metrov.

Ko pišemo o bivačiranju, si moramo noč in dan na Norveškem ob tem času predstavljati povsem drugače kot pri nas. Noči praktično ni in bi lahko alpinisti z izjemno kondicijo plezali takorekoč nepretrgoma. Ta »večna svetloba« je bila tudi izredno mučna zlasti v prvih dneh bivanja na Norveškem.

Na koncu naj še dodamo, da so bili naši alpinisti izredno pristržno sprejeti pri naših domačih, ki so jim priredili lep sprejem in da so veliko zahvalo dolžni našemu konzulu Ivanu Andrejašu, ki je tako s finančne kot organizacijske plati odpravi res veliko pomagal.

Ostanejo nam le še iskrene čestitke za veliko prizadevanost in izjemen uspeh vseh udeležencev celjske odprave, ki pa nikakor ne sme biti zadnja.

CIC

NADALJEVANJE AKCIJE NNNP

V Celju so se že začele (verjetno pa je tako tudi po drugih občinah celjskega območja) priprave na nadaljevanje akcije. Nič nas ne sme presenetiti, ki smo jo v večjem obsegu izpeljali lani v septembru. Prav na podlagi lanskoletne akcije je bilo opredeljeno in skozi izvajanja aktivnosti tudi v praksi spoznano, da je potrebno z akcijo NNNP nadaljevati, ker je takšna akcija potrebna. Stalno jo je treba razvijati in dopolnjevati ter mora tako akcija »leta« postati akcija »dneva«.

Svet za SLO in DS Predsedstva RK SZDL in Predsedstvo RK SZDL Slovenije sta tako sprejela dva dokumenta:

»IZHODIŠČA ZA AKCIJO NNNP 80« in »OSNOVNE USMERITVE ZA DRUŽBENO POLITIČNE IN DRUŽBENE DEJAVNIKE V AKCIJI NNNP 80«.

Zaradi dogovora o izvajanju te akcije v občinah Celje so že sklicali razširjeno sejo sekretariata KO za SLO in DS Predsedstva OK SZDL Celje in Predsedstva OK SZDL Celje ter na njej sprejeli konkretne naloge za delo v bodoče.

Po končanih letnih dopustih nas torej na tem področju (o pripravah in poteku priprav bomo sproti poročali), ki sicer nikoli ne miruje (in tudi ne sme!), čakajo zahtevne naloge in opravila. Nadaljevati in dograjevati je treba lani v akciji izpeljano delo ter ga oplemeniti z novimi prvinami, ki so se za večjo učinkovitost izkazale za potrebne.

TONE VRAB

Jugoslavery i Trolltindene til RF:

Vi har klatret to nye ruter!

Vi Nina Hoffmann

Ellere klatret fra et lite i skogen i fjellet for tida i det vel Trolltindene. De har vært der i tre år og klatret fire ruter. To av demene har ingen klatret før, den siste de, og de har oppkalt rutene for Jugoslavery og Trolltindene. Den ene går i skogen på sønder Trölltind og den andre i vestveggen på Ramsdalshorn. Planen for alpinistgruppen er å bli til alle har klatret en rute.

De tre alpinister er to av de mest kjente i Norge. De har vært i Norge i tre år og klatret fire ruter. To av demene har ingen klatret før, den siste de, og de har oppkalt rutene for Jugoslavery og Trolltindene. Den ene går i skogen på sønder Trölltind og den andre i vestveggen på Ramsdalshorn. Planen for alpinistgruppen er å bli til alle har klatret en rute.

Radovednih novinarjev pod steno nikdar ne manjka in tako so skoraj ves čas bivanja naših alpinistov na Norveškem spremljali vsak vzpon od začetka do kraja. Posnetek je iz lokalnega časopisa Ramsdal Følgeblad.

REVOLUCIONAR IN PARTIJSKI SEKRETAR TONE GRČAR-JOHAN

Po vsej verjetnosti, pisemnih in ustnih dokazov ni - razen v primeru zvez z JSZ, ko Jože Jurač, živi v Ljubljani, izjavlja, da je imel v tistem času, torej od poletja 1940, leta česte zveze z Grčarjem - je prav Tone Grčar prevzel za Kraigherjem njegove zveze in vlogo. Potemtakem je bilo popolnoma prav, da je Tone Grčar prevzel vodstvo političnega delovanja v novem OK, četudi so nekateri, redki preživeli komunisti iz tedanje dobe imeli še po osvoboditvi pomisleke o pravilnosti postavitve Toneta Grčarja za sekretarja (izjave pri avtorju in v IZGD odn. v Muzeju revolucije Celje.)

KDO JE BIL TONE GRČAR?

V času obravnave odločitve o postavitvi Toneta Grčarja za sekretarja OK Celje v 1941 letu, je bil le malokomu znan njegov življenjepis. Po sedanjih ugotovitvah so vedeli v tistem času o Grčarju tudi najbližji posamezniki zelo malo, predvsem o njegovem zasebnem življenju, o partijskem udejstvovanju pa le tisti, ki so z njim najozje sodelovali.

Za tedanje predvojne in še bolj za razmere v vojnem času, je razumljivo, da je bilo najbolje in prav, da se je med ilegalci, četudi so bile med njimi tu in tam najožje osebe zveze, čimmanj govorilo o delovanju posameznika, saj bi lahko nehote, predvsem ob aretacijah in izsiljevanjih policije, povzročila najmanjša izpoved o svojem sodelavcu, organizaciji, velike in neopopravljive posledice. Ni prav, da šele danes, po toli-

kih letih nismo povedali o Tonetu Grčarju vsega tistega, kar je znano in kar mu je dalo legitimacijo, da ga je partijsko vodstvo postavilo na tako odgovoren položaj in nadalje, da nismo opisali njegovih uspehov, ki jih je dosegel skupno s sorazmerno majhnim številnim narodnoosvobodilnemu boju do kraja predanih ljudi v domačem letu in pol dni, ko je bil sekretar OK Celje in OK Maribor.

Tone Grčar po odslužitvi vojaškega roka

Na tem mestu je treba dodati, da je za Grčarjevo mariborsko obdobje prof. Milica Ostrovska - opisala je dogodke iz narodnoosvobodilnega boja na področju Maribora v treh knjigah pod naslovom »Kljub vsemu odporu«, založila založba Obzorja, Maribor 1963-68 - Posvetila več odstavkov delovanju Toneta Grčarja in njegovim obširnim zvezam v 1942 letu v Mariboru. Med ostalimi je napisala, da je bil sekretar Grčar povezan s številnimi posamezniki in skupinami,

ki so delovale za OF od Celja do Gradca, od Ptuja in Dravskega polja do Ruš in če dalje, imel je tudi zvezo z Ruško četo. Grčar je osnoval vrsto postojank, ki so omogočile delovanje mariborske ilegali še v 1943 in 1944 letu.

Krivični bi bili, če ne bi dodali Grčarjevemu življenjepisnemu vsega, kar se je v zadnjih letih odkrilo. O tem človeku izrednih kvalitet, ki se je skozi dolgo obdobje obdržal na površju in vodil boj

PIŠE:
FRANJO
FIJAVŽ

3

z gestapovci in drugimi zasledovalci organiziranih frontovcev, je bilo doslej premalo poznano. Grčar je živel v nenehni skrbi za delovanje osvobodilnega gibanja, imel številne povezave na obširnem področju. Ne prestano je skrbel za varnost sodelavcev, jim dajal s tem v zvezi praktična navodila. Živel je v nenehni napetosti vse do poslednje borbe, ko je omagal.

V opisovanju Grčarjevega življenja je prišlo tudi do nekaterih manjših napak. Ni ravno najpomembnejše, kje in kdaj si se rodil, kdo in od kod so tvoji predniki itd., vendarle ne bi bilo prav, če ne popravimo življenjepisa, ki ga posedujejo v šoli »Frana Kranjca« na Polulah v dobri veri, da so prejeli morado pred več kot dvajsetimi leti pravilne podatke: »Tone Grčar je bil doma iz Zagorja (op. FF letnica rojstva ni navedena). Sprva je študiral,

pozneje pa delal v Tekstilni v Kranju...« Nadaljnji podatki o delovanju Grčarja, nanašajoči se le na Celje in Maribor, povsem odgovarjajo za kratek življenjepis. V šolski avli se nahaja Grčarjeva slika, njihov pionirski odred ima po njem svoje ime, v zadnjih dveh letih pošljejo pismene pozdrave in čestitke Grčarjevi sestra za Dan žena. S posredovanjem je prišlo tudi do dogovora z upravo šole, da bodo Eli Grčar-Milutinović v Kranju pionirji odreda »Tone Grčar« zapeli ob njenem zadnjem slovesu. Ko je bila Ela o tem obveščena - tako je namreč želela - so ji stopile solze v oči.

Vse to, kar je šola postorila, da bi ime Toneta Grčarja ne šlo v pozabo (na šoli se nahaja tudi spominsko obeležje posvečeno žrtvam nacističnega medvojnega nasilja na področju Pečovnika, Zagrada in Polul - Grčarjevo ime je najvidneje vklesano) je veliko, humano in pohvalno. Ob tem pa velja reči, da je bila beseda tistih, ki smo poznali Toneta Grčarja in z njim sodelovali, doslej premalo glasna. Lhko bi bili kaj več postorili za popolnejši oris lika predvojnega komuniste Toneta Grčarja. Tudi Muzej revolucije Celje je imel doslej le malo podatkov o Grčarju.

ELA GRČAR-MILUTINOVIĆ O SVOJEM BRATU TONETU

Ob prvem obisku Grčarjeve sestre pred tremi leti je potekal razgovor o njenem bratu sprva nekoliko zadržano. Motrila me je z vprašujočimi očmi in nekoliko vzne-

mirjena, čeprav je predhodno privolila v razgovor s posredovanjem Milice Gabrovec, nekdanje Grčarjeve kurirke v 1941 letu, kasneje partizanke Lenke in sekretarke KPS za celjski okraj proti koncu 1943 in v 1944 letu članice okrožnega komi-

teja KPS Celje, ko je okrožje izredno obsejano. Vanj so bilo vključeni Revirji in vsa Savinjska Saleska dolina. Sekretar ga razširjenega okrožja je v začetku Jože Gričar-tod, za njim Sergej Kraig-Andrej.

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

Województwo TARNOWSKIE
URZĄD STANU CYWILNEGO TARNÓW

Odpis skrócony aktu urodzenia

1. Nazwisko GRČAR
2. Imię (imiona) ANTONI KAROL
3. Data urodzenia dwudziestego czwartego lutego ty dziesięć lat osiemnastego - - / 24.02.1916
4. Miejsce urodzenia TARNÓW
5. Nazwisko i imię Grčar Josef
6. Nazwisko rodowe (ojca) - - - - -
7. Imię i nazwisko rodowe Elżbieta Gehl - - - - -

Rojstni podatki (duplikat krštenega lista, Tarnow 1979).

VAŠA STRAN

PISMA

ŠE VEDNO NOSI VODO V VEDRU!

Zdaj smo se ga že kar navadili. Že nekaj let je, odkar hodi v naše uredništvo in skuša tudi preko nas rešiti svoje življenjsko vprašanje - pitno vodo.

V Ilovci pri Vojniku ima svojo hišo. Že pet let. Tisti, ki so se tu naselili prej, so si zgradili vodovod. Dovolj vode je v njegovih ceveh. Toda, Juriju Kostanjškemu ni dovolj, da bi se priključil. O vsem tem smo že nekajkrat pisali. In vedno ob takih priložnostih smo mislili in si želeli, da bi bile tiste vrstice zadnje, saj človek vendar mora dobiti pitno vodo, še zlasti, če je v bližini dovolj.

Pa smo se vedno krepko zmotili. Zadeva se je vlekla in se še, čeprav je skupščina Krajevne skupnosti že 28. februarja letos prvič odredila rezijskemu odboru za vodovod v Ilovci, da mora dovoliti Juriju Kostanjškemu priključek.

Odmeva na ta sklep ni bilo. Prav tako ne na drugega, čeprav je tudi Jurij Kostanjšek sam posredoval in prosil, naj mu vendar povedo, koliko mora prispevati k skupnim stroškom za ureditev vodovoda in seveda za priključek, ki bi bil dolg le okoli dvajset metrov.

Rezijski odbor v Ilovci na dve pisмени odredbi skupščine Krajevne skupnosti ni

reagirala, vsaj uradno ne, čeprav so mnogi v vasi rekli, naj Kostanjšek vendar uredi ta priključek na skupni vodovod. Toda, ker ni zvedel za svoje obveznosti do vaškega vodovoda, tega ni napravil.

Medtem se je ponudila tudi priložnost, da bi se Jurij Kostanjšek in še nekaj lastnikov individualnih hiš, ki so zaenkrat še prav tako brez vode, priključili na frankolovski vodovod, ki pa je neprimerno bolj oddaljen od vaškega in bi zatorej takšen priključek stal dosti več.

Zadeva je torej še vedno na mrtvi točki. Že pet let. In Jurij Kostanjšek še vedno nosi vodo v hišo v vedrih. Vodo iz vaškega vodovoda, na katerega se še ni mogel priključiti! Skoraj smešno, bi človek dejal. In ne samo to. Čeprav smo te vrstice zapisali po pripovedovanju Jurija Kostanjškega in zadeve nismo ponovno preverjali še pri rezijskem odboru in na krajevni skupnosti Vojnik, tudi ta primer potrjuje, kako potrebno bi bilo, da bi upravljanje nad vsemi vašskimi in podobnimi vodovodi prevzela komunalna delovna organizacija. Potem bi takšni primeri, ki so dostikrat pobarvani z osebnimi razlogi, odpadli, potem bi tudi v praksi potrdili, da je voda tisto naravno bogastvo, ki je dostopno vsem, prav vsem!

Končajte vendar primer, zaradi katerega je bilo napisanega že preveč besed. Bilo je tudi veliko sestankov in razgovorov. Uredite zadevo zaradi človeške strani, zaradi človekovega dostojanstva! Tudi Jurij Kostanjšek in še nekateri drugi v tej vasi morajo dobiti vodo v hišo, še zlasti, če je v vaškem vodovodu dovolj!

Hvala za razumevanje!

UREDNIŠTVO

ŠE ENKRAT: BONI

Pozdravljam predlog Celjanke, da bi bil pralni prašek na karte, saj bi ga tako vsak dobil toliko, kolikor mu mesečno pripada. Želim, da bi to bilo čimprej. Res je, vsaka prodajalka ima svoje sorodnike, prijatelje, sosedo in ti dobijo vse in kolikor hočejo. Drugi potrošniki, ki se s prodajalkami ne poznajo, pa ne dobijo nič, in lovijo pralni prašek po trgovinah kot slepa kura zrno in si ne morejo oprati niti spodnjega perila. Vsi rabimo pralni prašek, zatorej karte čimprej potrošnikom v roke.

Pišem vam tudi v zvezi s tem, zakaj so v stolpnici v Trubarjevi ulici v Celju posekali drevesa. Odgovor na to vprašanje najbrž ne bo nikoli prišel. Naredili so veliko neumnost, zato raje molčijo.

MILENA STORM,
Plečnikova 7, Celje

UREDNIŠTVO: Pri časopisu ne bomo mogli urediti vprašanja pravične prodaje pralnih praškov v naših trgovinah, lahko le opozorimo na problem in svetujemo trgovinam, da v bodoče, kadar bo dovolj blaga, da ga ne dovolijo jemati v večjih količinah. Zato je tudi prišlo do sedanjega stanja pri olju, kjer imajo nekateri občani po kletah in shrambah cele zaboje, tovarne pa nimajo steklenic, da bi poslale olje na trg. Ob pomanjkanju praškov, olja in kave bo potrebno storiti še marsikaj in se ne hote postavljati vprašanje, če so boni ali karte edini ključ do ustrežne rešitve problemov prekrbe, ki nastajajo v teh mesecih. Kar pa zadeva posekano drevje, tudi mi čakamo na odgovor.

PRIJETEN IZLET

Te dni je društvo invalidov v Žalcu organiziralo izlet za težke invalide, in sicer za drugo skupino, ker je vseh invalidov preveč za en avtobus.

Prijetno nas je presenetilo obvestilo, da spadamo med udeležence tega prijetnega srečanja invalidov, saj je marsikomu izmed nas sicer nemogoče hoditi po izletih, kajti kdor se težko giblje, da rabi oporo (berglje) ali pa celo pomoč sočloveka, pač ne more potovati med sicer zdravimi in razigranimi izletniki.

Tu pa smo enaki med enakimi in nas nihče ne gleda po strani. Kdor nima lastnega avtomobila bi bil sicer čisto pozabljen in odrinjen, tu pa nas druži naše plemenito društvo, ki prevzame skrb in odgovornost za nas, ter tudi financira izlet iz lastnih skromnih sredstev za najtežje invalide, za kar se prav vsi iskreno zahvaljujemo!

Izleta se je udeležil naš novi predsednik, ljubezniva tajnica Anica Urbašková, prijetna tovarišica Angelina in prizadeveni organizator izleta, tovariš Lužnik, ki se je potrudil za organizacijo izleta ter kosila, obenem pa nam je vso pot izčrpno razlagal znamenitosti in posebnosti krajev koder smo se vozili.

Doživeli smo zares nadvse prijeten in zanimiv izlet, ki nam bo ostal še dolgo v neizbrisnem spominu! Nihče od zdravih si ne more niti približno predstavljati tega, kako hudo in neprijetno je biti trajni invalid, ko nimaš več nobenega upanja na kakšno izboljšanje!

Težko je le, da se mora društvo invalidov trudoma

IZ ŽIVLJENJA IN DELA DELAVCEV V OBRTNEM SEKTORJU

Komisija za stanovanjske zadeve objavlja **PRIORITETNO LISTO PROSILCEV STANOVANJ ZA LETO 1980** in jo daje v javno razpravo do 26. 8. 1980. Vse eventuelne pritožbe sporočite v pisni obliki do tega dne na Sindikat delavcev zaposlenih pri obrtnikih Celje, Gledališka 2.

	štev. točk: 605 (sofinanciranje)
1. Štefan KOCJAN	535
2. Franc TEŽAK	515
3. Milena GAJŠEK	475 (solidarnostno)
4. Zdenka SMODEJ	470 (solidarnostno)
5. Zvonko ZADRAVEC	465
6. Ivan COKAN	445
7. Milan SINKOVIČ	425
8. Ana ZEME	425
9. Ludvik SELIČ	425 (solidarnostno)
10. Željko KRANJC	405
11. Irena NIKOLA	405 (sofinanciranje)
12. Bojan LEŠER	400
13. Barbara PERKOVIC	400
14. Franc TRŽAN	395
15. Vinko BELINA	390 (sofinanciranje)
16. Agica SINKO	360 (sofinanciranje)
17. Marinka FLAJS	350
18. Jožica KODRIČ	340 (solidarnostno)
19. Karolina TRAVNAR	325 (solidarnostno)
20. Marjana ŠVAB	305
21. Ivan KUMAR	295
22. Tatjana ANTLOGA	290 (solidarnostno)
23. Majda PANIČ	225
24. Jožica NOVAK	185 (solidarnostno)
25. Mirko PETECIN	

PRIORITETNA LISTA PROSILCEV KREDITOV:

1. Vida OCVIRK	140.000 din
2. Alojz OCVIRK	140.000 din
3. Ivanka PERČIČ	140.000 din
4. Drago GOLČAR	140.000 din
5. Ivan ZORKO	140.000 din
6., 7., 8. Alojz KAMENIK, Franc MASTNAK in Jožica SODJA: vsak po	100.000 din

Osnovna organizacija sindikata želi vsem obrtnikom in delavcem zaposlenim pri zasebnih obrtnikih prijeten dopust!

ZDRAVNIKI ZA VAS

Urejuje: dr. JOŽE ČETINA

TEŽAVE Z ARTROZO

V zadnjem času se vse več občanov zanima za artrozo, to je kronično obolenje sklepov kolčnih in kolenskih. Zato nam je poslala zdravnica splošne prakse iz Zdravstvenega doma v Celju dr. Blanka Ratajeva širše pismeno pojasnilo, oziroma nasvet, da bi čim širši krog občanov informirali o tem, kako naj ravna, da bi pregnali svoje težave z omenjeno boleznijo. Takole piše dr. Blanka Rataja:

Artroza je kronično obolenje sklepov, predvsem kolčnih in kolenskih, ki se kljub vestnemu zdravljenju rado nagiba k poslabšanju. Tako je največkrat potrebno, da oboleni sklep zamenjamo s protezo, to je z novim kolčnim ali kolenskim sklepom.

Bolnikom svetujemo, da se držijo navodil ortopedov in si tako zavirajo napredovanje artroze. Artrozo kolčnih sklepov omilimo s pravilnim gibanjem, kajti osnovno pravilo je, da je gibanje pomembno, obremenitve pa so škodljive.

Bolnik z obolenim kolčnim ali kolenskim sklepom lahko svoje dnevne opravke, sprehode, primerno ustrezno porazdeli tako, da napravi čimmanj korakov in da je obremenitev njegovih sklepov čim manjša. Pri hoji upošteva to, da dolgi koraki sklepe bistveno bolj obremenijo kot kratki. Pred večjimi obremenitvami sklepov je priporočljivo, da jih prej ohlapno razgibamo. Za sedenje so priporočljivi trdi in plitki stoli z naslonjali za podlahtnice, niso pa priporočljivi mehki in nizki fotelji.

Zelo so pomembne tudi gibalne vaje. Mišice moramo sprostiti. Bolnik naj stopi z zdravo nogo na pručko ali na stopnico in niha z bolno nogo naprej in nazaj. Nikakor ne priporočamo vrtenja v kolčnem sklepu. Dobro pa je kolesarjenje, sedež na kolesu pa naj bo pomaknjen višje. Priporočamo tudi plavanje. Škodljiva je tudi hoja po trdih tleh, zato so priporočljivi sprehodi po mehkih gozdnih poteh. Debelejši bolniki si naj s palico razbremenijo bolni kolk. Kdor upošteva vse nasvete, lahko z obolenimi sklepi vzdrži delj časa in si podaljša čas do operacije.

prebijati skozi finančne težave, in ne more večkrat na leto razveseliti svojih najtežjih invalidov.

V imenu vseh udeležencev se društvu invalidov Žalec najlepše zahvaljujem za njihovo humano organizirano dejavnost, kajti omogočili so nam zares enkratno prijetno doživetje!

Udeleženka prijetnega izleta
MARIJA VOZLIČ

UREDNIŠTVO: Hvala za pismo. Škoda je le, spoštovana tovarišica Vozličeva, da niste napisali, kje ste bili na izletu. Tudi v prihodnje vam želimo še veliko prijetnih trenutkov in dobrega sodelovanja v društvu.

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM: Med tednom dežurstva: Pomozni zdravnik od 14. do 20. ure in glavni zdravnik od 15. do 6. ure naslednjega dne. Ob sobotah dežura en zdravnik od 15. do 12. ure naslednjega dne, ob nedeljah od 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj.

VETERINARSKA POSTAJA: neprekinjeno dežurstvo

CELJSKE LEKARNE: dežurna bo Nova lekarna na Tomšičevem trgu

TRGOVINE: V soboto 2. avgusta je dežurna samopostrežna trgovina Rimski dvor v Zidanškovi ulici

»HEROJI« SO UTRUJENI...

Tale posnetek iz Laškega, bil pa bi lahko narejen kjerkoli v krajih, kjer so minuli vikend veseljačili. Sicer pa je bil to čas olimpiade moderne dobe in Slovenci, to se ve, smo zlasti močni pri vračanju kozarcev, vseeno s kakšno vrsto vsebine. V tej disciplini pa po navadi nastopajo tudi takšni, ki si naložijo več, ko zmorejo nesti. Ne vemo, če je tole »četve-rec«, ali pa je utrujeni pivec iz drugega vica?

(Foto: E. MASNEC)

RESNIK NA POHORJU

PRI VIDMARJEVIH

Škoda, ker ni mlečnega odkupa

Sonce je žgalo in se v senci smo odpirali usta kot na suho vrženi krapci; na travniku in ob njem, pri Gornjem Vidmarju na pohorskem Resniku pa se je trlo marljivih pomagačev vseh mogočih starosti, celo prgišče je bilo najmlajših. Vsi so hiteli obračati seno, Vidmarjev oče pa so v odsotnosti sina Rudija budno spremljali delo in bili kar za nekakega »komandanta«. Bolj zaradi nas smo sedli v senco: Gornji Vidmar - Franc in njegova žena Veronika, ki so jo resniški hrbti že zdavnaj vzeli za svojo in Pohorko se najbolj počuti, čeprav se je rodila v dolini, v Vojniku.

»Ja, devet otrok sva pridelala, štiri fante in pet deklet,« je poprijel za besedo Franc Vidmar in s kar precejšnjim ponosom dodal: »Sedaj pred kratkim, pred dobrima dvema mesecema pa sem izpregel - sicer pa sem gospodaril petdeset let.«

Prevzel je najmlajši sin Rudi, ki pa je bil z ženo Ireno

zaradi zdravstvenih težav hčere tisti dan pri zdravniku in se zato nismo brez njega, mladega gospodarja, hoteli na veliko pogovarjati prav o kmetovanju. Da imajo Resničani veliko mleka, pa nič odkupa, smo vseno izvedeli. V glavnem ga popijejo svinje in teleta, sicer pa živijo od živinoreje in lesa. Zaradi mleka pa se Resničani bodo morali pametno dogovoriti in organizirati odkup in transport. Prav ta je menda najbolj problematičen. Sicer pa se je Vidmarjev oče še pojezil zaradi različnih kombinacij z vodo v njihovi krajevni skupnosti, ker se vse skupaj že predolgo vleče: eni bi radi bolje speljali vodovod najprej, drugi pa dogradili k starim šolam gasilski dom. Ne ve pa se še, katera odločitev bo obveljala. Upajmo, da najbolj pametna. Zapustili smo oba Vidmarjeva in ves drobiž okrog njiju, saj je delo priganjalo, še bolj pa lepo vreme.

MITJA UMNIK

POMENEK

OJ, MLADOST

Tovornik razmišlja o pokoju

Kmet je kmet. Pa najsibo doma kjerkoli, je njegova navezanost na zemljo tako iskrena in globoko vsajena vanj, da je ni mogoče zlepa pretrgati. Hudo je zato razočaranje priletnega kmeta, ko nenadoma spozna, da njegova zemlja, ki mu je pobrala toliko žuljev, ostaja brez naslednika. Da otrok, ki je rasel in se igral na zemlji, išče zaslužek tam, kjer delo ne pušča toliko žuljev in kjer temni oblaki ne puščajo katastrofalnih sledov. Da ne želi ostati doma na zemlji. Hudo je razočaranje, kajti nenadoma razblini načrte, upe,

živine v hlevu, da bi se počasi pripravil na pokoj. V glavi imam še načrtov, a kot kaže, jih ne bom mogel uresničiti. Pravzaprav jih nimam za koga,« počasi in prizadeto pripoveduje Anton Tovornik.

Kmetija Tovornikovih stoji sredi Šentvida, urejena in obnovljena. Bo res ostala čez leta, ko bo gospodar omahnil pod težo let, le še pomnik na neko ljubezen do zemlje, kot toliko drugih? Škoda, če bi bilo tako, če bi Tovornikova zemlja usahnula. Toda - mlači bodo morali odgovoriti!

DS

Tudi Anton Tovornik, kmet iz Šentvida pri Planini se sedaj, na pragu starosti, spopada s čustvi razočaranja. Želel je, da bi njegova zemlja dobila mladega gospodarja, zato je dal v šolo hčerko. Veselje je imela do zemlje, rada je delala. A to veselje je nenadoma usahnulo.

»V kmetovanju sem se preusmeril na živinorejo. Uredil sem gospodarsko poslopje, nakupil stroje, silos za krmno imam doma. Čeprav z veliko muke in dela sem ustvaril osnovo, ki mi je dajala kar zadovoljiv dohodek,« pravi Anton Tovornik. »A sedaj že razmišljam, da bi počasi zmanjšal število glav

IGRE V GORNJI VASI

V nedeljo bo zanimivo tudi v Gornji vasi pri Preboldu, kjer bodo pripravili tekmovanje ekip mladih v različnih kmečkih opravilih. Obiskovalcem zanimive prireditve pa bodo postregli tudi z domačimi kmečkimi jedili ter pijačo. Prireditve se bo pričela popoldne ob 15. uri, po tekmovanju pa bo še zabavno popoldne.

J. V.

Kmečki glas

PŠENICA ZA KRMO ALI ZA ŽIVEŽ?

Slovenija ni kdo ve kako pomemben pridelovalec tržnih presežkov pšenice. Naporu zadnjih nekaj let, da bi tudi pri nas pridelovali več pšenice, zlasti pa, da bi imeli tudi več pšenice za prodajo, da je ne bi bilo treba kupovati v drugih republikah, so pokazali, da je to mogoče.

Čeprav se površine, posejane s pšenico, niso povečale, pa tudi kmetje vse bolj stopajo v korak z družbenim sektorjem, kar zadeva hektarski pridelek. Vzporedno z drugimi vzpodbudami (odkupna cena, zamenjava pšenice za koruzo ipd.) pridelovalci vse manj pšenice pokrmijo živini in jo namenjajo trgu. Pridelovalci žitne skupnosti Slovenije so jo uspeli leta 1978 odkupiti 8000 ton in leta 1979 okrog 14.000 ton. Menijo, da bi je letos lahko odkupili že dvakrat toliko ali okrog 25.000 ton.

Takšno vedro napoved utemeljujejo z ugodno odkupno ceno za pšenico, t. j. 6,22 din za kg. Pri tem jim pritrjujejo tudi kmetje z neredko izjavo: »Če bi to ceno določili pristojni že jeseni, bi pšenico posejal na večji površini!« V »Žitni skupnosti Slovenije« in pristojni republiški organi pa menijo, da bodo večje ponudbe pšenice odkupnim organizacijam vzpodbudile tudi druge ugodnosti. Tako npr. zamenjava pšenice za koruzo, do česar ima pravico vsak prodajalec pšenice, po obračunski novi ceni pšenice (6,22 din za kilogram) in stari ceni koruze (4,65 din za kilogram); možnost nakupa do 10% krmne moke od oddane količine pšenice itd. Pri teh pogojih, menijo, resnično ni razlogov, da bi pšenico krmili živini in je ne ponudili trgu. Tembolj, ker bomo Slovenci, kljub predvidenemu letošnjemu odkupu, morali kupiti v drugih republikah še 154.000 ton pšenice in 80.000 ton moke!

Ob tem razmišljanju se ne mislim ukvarjati z vprašanjem ali je ta nova cena za pšenico pravišnja ali v usklajenem razmerju s cenami drugih kmetijskih pridelkov in s cenami reprodukcijskih sredstev ali ne. Znano je, da našim kmetom ne gre za visoke cene, pač pa za to drugo: za primerno ceno pridelka v razmerju do cen reprodukcijških sredstev, za najpomembnejši živilski pridelek, tudi za to, kako je cenjen v primerjavi s krmnimi žiti ali ceno krmil.

Slovenci se v načrtih za naslednje srednjeročno obdobje hočemo usmeriti k večjemu pridelku pšenice, koruze, sladkorne pese, k večji vzreji prašičev. Pri takšni usmeritvi pa izgublamo vsako leto več obdelovalne zemlje, vedno več ljudi odhaja s kmetij. Pereče je torej vprašanje: ali so nova cena za pšenico ter cene za ostale kmetijske pridelke in proizvode takšne, da bodo zaustavile beg mladih z zemlje, zaustavile zmanjševanje že tako pičlih slovenskih obdelovalnih površin in vzpodbujale k pridelovanju več pšenice, več koruze itd? Ali bomo živeža pridelovali vedno več sami ali v proizvodnem sodelovanju z drugimi, ali bomo vedno bolj odvisni od nič kaj čustvenih in monopolistično razporejenih velikih proizvajalcev živil ali od administracije, ki sicer tudi pšenico označuje s tržnim blagom, z (ne)pravočasnim določanjem cene pa ji ne priznava staleža tržnega blaga, za katerega naj bi se cena oblikovala v skladu s stroški, ki vplivajo na proizvajalčevo ceno pridelka in njegov dohodek.

STEFAN KUHAJ

Pojma kmetijstvo kot takega si ni težko razlagati. Kmetijstvo je ena važnejših gospodarskih panog v današnjem svetu. Kmetijstva ni mogoče zamenjati z nobeno drugo gospodarsko dejavnostjo. Pod pojmom kmetovanje razumemo danes obdelovanje zemlje, pridelovanje hrane in industrijskih surovin, brez katerih bi mnoge tovarne sploh ne mogle obstajati. Kmetijstvo je najstarejša gospodarska panoga. Že ljudje, ki so bili še na mnogo nižji stopnji človeškega razvoja, so si znali sami pridelovati in nabirati hrano za svoje potrebe. Od začetka so obdelovali zemljo le z različnimi količinami in podobnimi predmeti, z razvojem njihovega razuma pa se je razvijala tudi tehnika njihovega dela, izdelovanja orodja in podobno. Vsekakor takrat zaradi preprostega in neučinkovitega orodja niso mogli obdelovati zemljo povsod. Kmetijstvo se je razvilo oziroma razvijalo le tam, kjer so bili za to dani naravni pogoji. Obdelovanje zemlje s temi preprostimi orodji je bilo možno le tam, kjer je bila zemlja mehka in lahka, obdelava netežavna, hkrati pa je morala biti zemlja tudi rodovitna. Ti pogoji so bili dani le ob rekah, ki so poplavljele in s tem prinašale rodovitno zemljo, ki je dajala zaradi tega vsako leto obilen pridelek. Z razvojem človekovih umskih sposobnosti pa so se večale tudi možnosti obdelovanja težjih zemelj v težjih pogojih dela, kar so omogočala predvsem novejša in sodobnejša orodja. Tako se je kmetijstvo neprestano razvijalo in se še razvija. Vsekakor bi bilo vse to še mnogo bolj razvito, če bi na svetu ne bilo vojn. Vsaka vojna nam neverjetno ovira kmetijstvo in kmetijsko tehnologijo. V vojnem času doživlja svoj napredek le vojna industrija, kajti ta je v tem času najvažnejša. Zaradi vojn so izginile cele civilizacije, ki so se pred tem ukvarjale s kmetovanjem. Pa še kljub temu je kmetijska tehnologija dandanes na zelo visoki ravni, še posebno v razviti deželah, kjer imajo že skoraj vse delo mehanizirano in avtomatizirano. Tudi tu vidimo pomen znanosti in tehnike. Čedalje manj je ročnega dela.

Kmetijstvo dobiva v novejšem času vse večji pomen. Zadnja leta se je zelo razvila medicina, vse manjša je umrljivost dojenčkov, zato se število prebivalcev veča, skladno s tem pa se zelo hitro krepijo kmetijske površine. Na mestih, kjer so bile še pred nekaj leti obdelane njivske površine, rastejo danes betonska naselja, ki se vse hitreje širijo. Vzrok za to je tudi odhajanje kmečkih ljudi, tu mislim predvsem mlade s podeželja v mesto, kajti v mestih, v tovarnah vidijo mnogo lepše življenje, boljše bodočnost kot pa na kmetijah. Le redki so še, ki ne mislijo tako in so se odločili za delo na kmetiji.

Ker je vse večje število ljudi, obdelovalnih kmetijskih površin pa vse manj, je potrebno na teh površinah pridelovati hrano in podobno na intenzivni način, pridelati na majhni površini največje, možne količine pridelkov. Za to pa je zopet nujno potrebna tehnična dovršenost vseh strojev, usposobljeni delavci in še več podobnih pomembnih činiteljev, mimo katerih ni mogoče iti, ne da bi o njih razmislili. Kmetijstvo je stalno naletelo na razne težave, ki so ovirale in zadrževale razvoj kmetijske tehnologije. Tu sem spadajo predvsem vojne. V novejšem času pa je čedalje bolj pereč problem delovne sile na kmetijah. Sicer je delo zelo mehanizirano, vendar se tudi ob mehanizaciji zahteva človekovo delo. Vse manj je ljudi, ki bi se hoteli delati na zemlji. Pa še to so večinoma starejši ljudje, ki so se zagrizli v zemljo, ki ljubijo delo in življenje na kmetiji, ki jim pomeni zemlja vse, pa čeprav živijo na njej včasih zelo skromno. Mnogi mestni ljudje zaničujejo kmečki poklic, vse jim smrdi, predvsem pa delo na kmetiji. Vendar pa jim izginejo pomisleki o kmetijstvu ta-

krat, ko potrebujejo krompir, sadje in ostale osnovne pridelke, brez katerih si življenje sploh ni mogoče zamišljati. Tudi moji osebni pogledi in pomisleki na kmetijstvo so se spremenili. Starejši ko sem, jasneje vidim in razumem vse probleme, ki nastajajo s tem v zvezi. Zato sem se tudi jaz odločil za poklic kmetovalca.

Odločitev je bila zelo težka. V času osnovne šole pred to odločitvijo sem večkrat premišljeval o možnostih v posameznih poklicih, primerjal sem različne poklice, vendar nikjer ni bilo nič posebnega, noben poklic me ni posebno privlačil, zato sem se odločil

pač za tistega, ki mi je bil najbližji, ki sem ga še najbolje poznal. Vendar pa sem se zavedal, da uspešnega kmetovanja brez ustreznega znanja ni. Zato sem se odločil za dveletno solanje na Poklicni šoli za kmetovalce v Sentjurju. Ta šola je namenjena samo kmetovalcem, ki bodo ostali doma na kmetiji, tu si bodo pridobili osnovno znanje, ki jim bo še kako koristilo pri premagovanju življenjskih težav.

Solanje na tej šoli traja dvakrat po sedem mesecev, od oktobra do aprila. To je še posebno primerno, kajti v tem času je bolj malo dela na kmetiji, medtem ko smo učenci poleti med počitnicami oziroma v kmetijski sezoni doma, delamo na kmetiji, kar nam je kot praksa. Solanje na šoli se sestoji iz teoretičnega in praktičnega pouka. Teoretični pouk poteka dopoldne, praktični pouk pa popoldne. Pri praktičnem pouku se učimo predvsem ravnanja s kmetijskimi stroji in ostalimi napravami, ki jih bomo kasneje uporabljali. Cilj te šole je pripraviti učence na zahtevno delo, ki jih čaka.

MOJ CILJ JE POSTATI DOBER KMETOVALEC

Moj osebni cilj je uspešno končati to praktično šolo in si pridobiti naziv poklicnega kmetovalca. Ta poklic lahko postane pomemben predvsem takrat, če bi se naša država zgedovala po nekaterih drugih, kjer že imajo tako urejeno, da ne more prevzeti kmetije nihče drug razen tistega, ki ima za to potrebno izobrazbo. In ravno to izobrazbo si hočem pridobiti tudi jaz. Po končani šoli se najverjetneje ne bom ostal kar doma, želim se za nekaj časa zaposliti v neki bližnji tovarni, toda čez nekaj let se bom najverjetneje vrnil na kmetijo, kajti zavedam se, koliko pomeni kmetijstvo za človeštvo. Brez hrane ni življenja. Zato tudi v naprednejših deželah, kot je Jugoslavija, skrbijo za razvoj kmetijstva. Značilno je da imajo prav najrazvitejše industrijske države hkrati tudi najbolj razvito kmetijsko tehnologijo.

Ko prebiram časopise, stalno zasledim članke, ki govorijo o bedi in lakoti, ki vlada v nekaterih deželah, kjer jim primanjkuje hrane. Mnogokje je vzrok lakote prevelika naseljenost. In prav tem ljudem bi mnogokrat lahko pomagal. Koliko tisoč ha zemlje je nerodovitne, vendar bi jo lahko naredili in spremenili v koristno zemljo, na kateri bi pridelovali hrano za ljudi, ki še vedno trpijo za lakoto. Mnogi se izgovarjajo, češ da ni denarja, ta izgovor uporabljajo predvsem velike in razvite dežele, ki neverjetne vsote denarja vlagajo v vojne namene, za oborožitev.

Če bi vsaka od teh dežel le za nekaj odstotkov zmanjšala stroške oborožitve in ta denar uporabila za usposobitev kmetijskih površin, bi kmalu ne bilo na svetu ljudi, ki bi trpeli pomanjkanje, ki sedaj od lakote celo umirajo. Zato še enkrat poudarjam, da bom ostal na kmetiji, kajti tudi za naš poklic sije sonce, ki bo nekega dne posijalo z vso svojo svetlobo na ta svet, na ta poklic. V kmetijstvu je bodočnost, kakršna se obeta le malokateri gospodarski panogi. Kmetijstvo ne bo propadlo, kajti če bo propadlo kmetijstvo, bo propadlo tudi vse človeštvo.

ANTON GOLICNIK
II. letnik PKŠ
SENTJURJ

CELJE

NOVA PRILOŽNOST

Za močnejšo povezavo gostincev

Ugotovitev o razdrobljenosti in zato šibkosti celjskega in celo regijskega gostinstva je postala refren, ki se ponavlja zlasti tedaj, ko teče beseda o celjskem gostinstvu, o gostinstvu in turizmu na širšem celjskem območju. Toda, to je samo refren, ki se ponavlja, pa nikoli izpoje. Nikoli izpelje do konca. Ugotovitvam sicer prikimamo, toda, življenje gre svojo pot naprej po starih tirnicah.

Zdaj se ponuja nova priložnost, da bi vprašanje enkrat za vselej pripeljali do konca. Tako ali drugače.

V pripravah na ustanovitev sestavljene organizacije združenega dela agroživilskega kompleksa Merx, bo tudi gostinska dejavnost znotraj te delovne organizacije doživela organizacijsko spremembo. Tri, doslej samostojne temeljne organiza-

cije gostinstva in turizma Merxa, ki segajo tudi na Koroško, se bodo povezale v delovno organizacijo. Tako bo tudi v okviru Merxa napravljena na tem področju kakovostna sprememba.

In prav ta vidik sili k razmišljanju, ali ni napočil čas, da bi se okoli bodoče delovne organizacije za gostinstvo in turizem v okviru sestavljene organizacije združenega dela Merx povežalo še drugo celjsko gostinstvo in tudi gostinstvo širše regije, ki je prav tako razdrobljeno in zato nesposobno, da bi odločneje poseglo na turistično dogajanje, da bi prispevalo k izboljšanju turistične ponudbe in da bi bilo tudi sicer tako močno, da bi lahko na svoja pleča prevzelo tudi nove naložbe.

Kot je znano, bodo razprave o preobrazbi Merxa in

ustanovitvi nove sestavljene organizacije tekale tja do oktobra, novembra. To pa je tudi dovolj časa za druge, da bi se povezali, da bi iskali nova pota za svoje delo in uveljavitev na domačem in tujem trgu.

Ni nujno, da je takšno povezovanje vselej v fizični integraciji, v naši praksi poznamo še druge oblike skupnega dela, ki prav tako prinašajo zaželeno rezultate, seveda, če dogovori temeljijo na resničnih potrebah in zahtevah trga in delovnega človeka, če torej nimajo osebnega prizvoka.

Nova priložnost za povezovanje gostinstva in turizma v Celju in na širšem celjskem območju in tudi zunaj njega se torej ponuja. Kako jo bomo izkoristili?

M. BOŽIČ

VELIKI PROSPEKT CELJA

Malemu prospektu s Celjskim stropom na naslovni strani, ki je izšel pred kratkim, je te dni sledil še veliki prospekt Celja. Torej, pomembni dejstvi na turističnem propagandnem področju Celja, pomembni tudi zategadelj, ker sta oba prospekta lep prispevek v propagiranju in seznanjanju Celja na domačem in tujem turističnem tržišču.

Veliki prospekt, ki ga je prav tako kot malega izdalo domače Turistično društvo, je v resnici velik. In ne samo to, tudi lep, reprezentativen. V uvodnem delu predstavlja Celje, še posebej s turistične plati. Na naslednjih straneh pa opozarja na zgodovinske znamenitosti, na umetnost in kulturo, NOB in revolucijo, socialno dejavnost, gostinstvo, šport in rekreacijo, gospodarstvo, izletišča v celjski okolici, posebej zdravilišče Dobrna itd.

Uvodna predstavitev Celja z glavnimi in najbolj značilnimi podatki je ob koncu zapisana še v nemškem in angleškem prevodu.

MB

BRASLOVČE: DAN HMELJARJEV

Vse je nared za čim lepše praznovanje dneva hmeljarjev.

Prve prireditve se bodo pričele že jutri, v petek, 1. avgusta. Za uvod v tradicionalno srečanje slovenskih hmeljarjev bo v Braslovčah konferenca strokovnjakov za kmetijstvo in hmeljarstvo.

Sobota je rezervirana za odbojarski turnir in za zabavno prireditev, glavna dogajanja pa bodo v nedeljo, 3. avgusta. Ze dopoldne ob desetih bo nastop dresiranih psov, ob štirinajstih pa bo krenila povorka s prikazom strojev in izdelkov hmeljarske industrije ter z vozovi in seveda s princesami in novim starešinom. Tokrat bo krenila od Braslovškega jezera do prireditvenega prostora. Po kratkem tekmovanju za zlato kobulo in razglasitvi rezultatov bo dovolj časa za prijetno razvedrilo.

Torej, od jutri pa do vključno nedelje, 3. avgusta, bodo v središču pozornosti Braslovče s svojim tradicionalnim dnevom hmeljarjev.

Ena izmed mnogih sprehajalnih poti v Rogaški Slatini

ROGAŠKA SLATINA

»TEMPEL« NA VIDIKU

Priprave na gradnjo novega hotela

V Rogaški Slatini so že pričeli s prvimi pripravljalnimi deli za gradnjo novega hotela, ki bo po svojem imenu tako kot njegov predhodnik »Donat« ostal zvest imenu sloveče mineralne vode. Tokrat bo novi objekt nosil ime »Tempel«, in bo hotel A kategorije, medtem, ko bo »Donat« po nekaterih preureditvah uvrščen v posebno kategorijo.

Načrt novega hotela zajema gradnjo in rekonstrukcijo za več objektov. Sicer pa je v središču pozornosti gradnja novega hotela s 326 posteljami. Novi hotel bo po-

vezan s hotelom Zagrebški dom in hotelom Park, v drugi fazi pa tudi s podzemnim hodnikom s terapijo in pivnico. Restavracijski prostori in zajtrkovalnice bodo zgrajene za vse tri med seboj povezane hotele, se pravi za Tempel, Zagrebški dom in Park.

V pritličju novega hotela bodo nekateri lokali, kot frizerski salon, manjša kavarna, prodajalna spominkov in drugi. Tu bo tudi razstavi prostor, konferenčna soba in še kaj.

Po preureditvi bo v hotelu Park večnamenski prostor (v

Turistično društvo Ljubno ob Savinji ohranja tradicijo. Tudi letos bo prvo soboto in nedeljo v avgustu tradicionalni flosarski bal. Tokrat torej 2. in 3. avgusta. In ne samo to, z letošnjim srečanjem nekdanjih splavarjev in obujanjem spominov na tiste dni v letih pred vojno, ko so po Savinji, Savi in Donavi plule bele ladje, splavi, sestavljeni iz belega lesa, posekanega v gozdovih Gornje Savinjske doline, sta povezana kar dva jubileja. Najprej gre za dvajseti flosarski bal in zatem za 50-letnico dela turističnega društva na Ljubnem ob Savinji.

Kot vselej, se bodo prve prireditve, tudi športne, pričele v soboto, glavne pa bodo v nedeljo, 3. avgusta popoldne.

MB

hladne nogavice z všitkom

ZANIMIV IN TUDI DRAG ŠPORT

Elektronika je vsestransko posegla tudi v šport in športu sorodne interesne dejavnosti. Ena takih je takojmenovana »radio control« dejavnost, ki je posrečena zmes tehnične aktivnosti in spretnosti, spretnosti krmarenja modelov po suhem, zraku in vodi ter s tem povezano bivanje v naravi.

Mariborski RC Klub je minulo soboto gostoval v Laškem v okviru prireditve »Pivo in cvetje«. Najprej so v zdraviliškem parku nastopili z radijsko vodenimi letali modeli, ki, kot so povedali, poletijo tudi deset kilometrov daleč, da jih upravljalec dobesedno izgubi iz vida. Poleg akrobacij, vzletanja in pristajanja, so pokazali tudi odmetavanje padal in za konec so otrokom iz »mini-aviončkov« natrosili bonbončkov.

Isti klub je pozneje na šolskem dvorišču priredil dirke s športnimi avtomobilčki, ki jih prav tako vodijo z radijskimi impulzi. Postalo je prav razburljivo, kajti mali avtomobilčki so počenjali vragolije, se zaletavali, drveli kot sam vrag, da je gledalcem bilo pri srcu kot na pravih dirkah.

Zanimiv šport, povezan s tehniko. Seveda tudi precej drag, saj je treba kupiti vsaj strojčke in krmični mehanizem. Nič čudnega ni, če povemo, da se s temi zahtevnimi igračkami ukvarjajo predvsem nekoliko ostareli »otroci«, ki zmorejo stroške.

(Foto: TONE VRABL)

TURISTIČNI DROBIŽ

KRVAVEC POLETI - Znano zimskošportno središče Krvavec je privlačno tudi v poletnih mesecih. Krožna kabinska žičnica spet obratuje. Letošnja novost na Krvavcu pa so na novo urejene visokogorske trimske steze na višini od 1500 do 2000 metrov. Spejlane so mimo pašnih planin, kjer je še mogoče dobiti mleko in poslušati glasbo krvavih zvoncev. Krvavec pa je v tem času tudi idealno izhodišče za planinske ture v Kamniške in Savinjske Alpe. Za goste poskrbijo v Brunarici in v Planinskem domu. Za večje skupine so na voljo tudi gorski vodniki.

SPOMINSKA POT JOŽETA ŠISERNIKA - Planinsko društvo Slovenj Gradec je pred kratkim odprlo novo planinsko pot v spomin na svoje dolgoletnega člana, planinca, alpinista in gorskega reševalca Jožeta Šisernika. Zanj so izbrali povsem nemarkiran del Pohorja, ki ga je prav zategadelj doslej prehodilo le malo planincev. Pot vodi iz Dravograda do Koče pod Kremžarjevim vrhom po skrajno zahodnem delu Pohorja. Dolga je približno 15 kilometrov in je ves čas precej položna, le nad Dravogradom (Bukovje) in pod Kremžarjevim vrhom se močno vzpne. Vodi večinoma po grebenih in nudi planincu lep pogled na Mislinjsko dolino, na Plešivec in Peco v ozadju, na Košenjak nad Dravogradom, na Trbonjski jarek in na niže ležeče kmetije. Začetek poti je pri železniškem prehodu pri postaji v Dravogradu. Za hojo po tej poti so potrebne približno štiri ure. Markacije so običajne. Na poti pa ni kontrolnih točk z žigi, vendar jih načrtujejo.

Kosa mora biti ostra, zlasti še, ker tekmovanje ni bilo v jutranji rosi, ko "travca raje se kosi".

Posebno pozornost so vzbujale predice, zbirale starin pa so skominjali predvsem lepi stari kolovrati.

KMEČKE IGRE NA VRANSKEM

DA BI MLADI OSTALI

Letos je sodelovalo 300 mladih kmetov

Cetrto srečanje mladih zadružnikov oziroma kmečke igre na Vranskem so uspele. Uspele po zaslugi prizadevnega turističnega društva. Letos se je na Vranskem zbralo tristo mladih kmetov iz vse Slovenije, pa iz Rezije, Trsta in avstrijske Koroške. Prireditve so trajale tri dni in v teh dneh smo si lahko ogledali razstavo kmetijske in gospodinjske opreme, razstavo fotografij o kmečkem življenju in delu ter kmečki pokrajini, poskušali smo lahko domače jedi in se zabavali v kmečkih igrah. Na posvetu, ki ga je pripravila RK ZSMS pa so skušali najti predvsem odgovor, na vprašanje, kako zavezati odhod mladih s kmetij in bolj poskrbeti za izobraževanje mladih kmetov, ki daleč zaostaja za drugim izobraževanjem.

Prav gotovo so Kmečke igre ena redkih prireditvev na našem območju, ki pomenijo kaj več kot malo večje veselice, v kar so se izrodile mnoge znane prireditve od hmeljarskega praznika do praznika flosarjev. V nedeljo popoldne je zbrane pozdravil sekretar predsedstva RK SZDL MILOŠ PROSENC. O samih igrah je dejal, da so dobrodošla oblika za še bolj organizirano delovanje kmečke

mladine v aktivnih zadružnikih in v Zvezi socialistične mladine. Tudi Miloš Prosenec je prepričan, da je program bivanja na Vranskem mnogo koristnejši kot nekateri simpoziji, ki največkrat potekajo v elegantnih hotelih naših letovišč. Proces deagrarizacije se nadaljuje in prav to zahteva, da bodo tisti, ki bodo ostali, usposobljeni za produktivno delo, da bodo strokovno usposobljeni in opremljeni, saj bo njihova ekonomska in socialna varnost izhajala iz vloženega dela, iz njegovih rezultatov in ustvarjenega dohodka. To pa težko zmore vsak sam, le s svojim delom in garanjem od ranega jutra do poznega večera. Tehnologija in modernizacija kmetijstva sicer osvobajata kmečko delo, vendar je to obenem tudi tako visok strošek, da si ga težko privoščijo vsako kmečko gospodarstvo. Pot k večji produktivnosti vodi zato preko združevanja dela, sredstev in zemlje. Stare oblike solidarnosti med kmeti in dobri sosedski odnosi morajo preiti na sodelovanje v pridelovalnih skupnostih in v zadružni organizaciji. V teh in v organizacijah kooperantov pa bi morala biti osnovna skrb namenjena večji proizvodnji in večjim do-

hodkom v kmetijstvu ter trdnim odnosom med kmetom in njegovo družino. Premnoge zadruge so se premalo prežete z interesi kmetov in razvojem kmetijstva, je med drugim dejal Miloš Prosenec. Govoril je tudi o vlogi kmetijstva v politiki ustalitve, o proizvodnji hrane, ki je tudi strateškega pomena za naše nacionalno gospodarstvo ter ne nazadnje o našem odnosu do sprejete zemljiške politike. S tem v zvezi je dejal, da bo najtežja naloga zaščita zemljišč pred mnogokrat nesmotrno in premalo tehtano pozidavo. Posegi v zemljo morajo biti dogovorjeni, široko spoznani kot nujni in ne stvar tehno-kratske in nedemokratske odločitve. Ob koncu je mlade kmete pozval, da morajo biti stalno navzoči vseh pogojev, kjer govorijo o doslednejšem uresničevanju kmetijske politike.

Pomembnost prireditve na Vranskem, ki so pravzaprav edine tovrstne na republiški ravni, pa je navsezadnje tudi v tem, da se mladi srečajo med sabo, izmenjajo izkušnje in spoprijateljajo med seboj. In tudi v tem so igre povsem uspele.

JANEZ VEDENIK

Štiristo metrov vrvi, lepo napeljati na dva drogova v najkrajšem možnem času ni od muh. Savinjskim hmeljarjem pa vsaj to ne dela težav.

KMEČKI PRAZNIK V LOČAH

MLATIČI IZ POBREŽJA

Marija Fink med kuharicami, Martin Korenjak med kosci

Stotine, menda kar kakih dva tisoč, ljudi so se zbrale na desetem kmečkem prazniku v Ločah, na prireditvi, ki jo v okviru poletnih kulturnih prireditev pripravlja tamkajšnje prosvetno društvo "Marjan Rap".

Da bi ohranili običaje naših prednikov, ki vse bolj tonejo v pozabo, so pripravili povorko s prikazom kmečkih del, običajev in značilnosti. 18 skupin je sodelovalo in kosale so se, katera bo prikazala več in bolje. Vsemo-goče smo lahko videli - kako se žganje kuha, kako se mlo pripravlja, kako se kmečki domovi kinčajo s cvetjem, kako so se ženili včasih, pa kako je v vinogradih treba poprijeti... Po mnenju večine in ocenjevalne komisije, so se najbolj odrezali mladinci iz Pobrežja, ki so prikazali mlačev - tisto s cepci. Na drugo mesto se je uvrstil Ivan Rupnik iz Klokočevnika s kmečko oheetjo, na tretje pa skupina iz Suhadola, ki je lepo prikazala, kako se vinograd obnavlja.

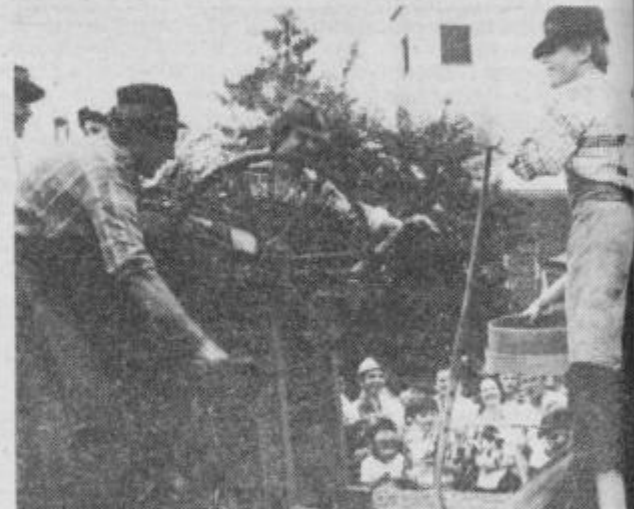
"Stabilizacijsko kosilo" je lahko poskusil, kdor je želel. Kmečke žene in mlade zadružnice so se dobro izkazale. Največ pozornosti je vzbujal sadni kruh, ki ga je spekla Marija Fink. Zanj in za zelenjavno juho, krompirjeve zrezke, mešano solato, kompot, koruzno pecivo, rogljice in kostonje je loška gospodinja bila nagrajena s prvim mestom. Drugega so dosodili Pavli Beček iz Loč za krvavice s kislim zeljem, domač kruh, fižolovo solato in šunko, tretjega pa mladi zadružniki iz Slovenskih Konjic Vilmi Topolšek za ježka, rogljčke, janežve upognjence in domač kruh.

S kosilnicami je mogoče veliko narediti, vsega pa še vedno ne. Pa v košnji so se fantje vedno radi merili. Tudi v Ločah. Na tekmovalju, ki so ga pripravili mladi zadružniki iz Konjic, se je najbolje odrezal Martin Korenjak iz Loč, za njim pa nista kaj dosti zaostajala Albert Korošec, prav tako iz Loč, in Andrej Založnik, mladi zadružnik iz Konjic.

Ko smo že ravno pri nagradah - posebno nagrado so podelili Idi Tepej, mentorici mladih zadružnikov iz Konjic in Ivanu Grobelšku iz Žiž za nekajletno pomoč pri izvedbi kmečkega praznika. Obiskovalci Loč so tistega dne lahko prisluhnili tudi humoristom mariborskega

feljtona, pa godbi na pihala in folklorni skupini LJO iz Slovenskih Konjic, za ples pa je poskrbel ansambel Jožeta Krežeta. Za nameček so si lahko ogledali še film o steklini. Za to so se organiza-

torji odločili, ker je bil ogled filma po vaseh slab. Obiskovalci so tako res lahko rekli, da so veliko videli, slišali, dobro zabavali in se tudi naučili.

Preden je žito v kaši, je dolga pot. Ko je požeto in posušeno, ga najprej omlatimo - s cepci ali z mlatilnico, potem pa še na rehte z njim, nazadnje, da ločimo pleva od zrnja pa še zvežamo. Ko bi vedno lahko tako preprosto ločili zrnje od plev!

Nič ni bilo treba vabiti: »Pridite in poskusite!« Dobrote, ki so jih pripravile kmečke žene in mlade zadružnice, so privabile veliko obiskovalcev in poskuševalcev. Da je dobro, so povedali prijateljem in tako gneče okoli bogato obloženih miz ni zmanjkalo.

Tako se pa mlo kuha. Domače mlo, za katerega ne potrebujemo surovin iz uvoza, perilo čisto dobro opere. Zlikamo ga pa lahko tudi brez elektrike. Paziti je treba le, da ga ogljem ne umažemo.

PLANINSKI RAJ

UREJA JANEZ VEDENIK

Še predno so ustanovili samostojno planinsko društvo TABOR (ustanovljeno 7. 4. 1979 kot 155. v Sloveniji), so mladi planinci tega območja razmišljali o svoji koči. Pred šestimi leti je skupina osmih mladih planincev pričela delom. Tam nad Tesen grabnom, med konicasto Krvavico (906 m) z rdečim ostentjem in Brložnom (851 m), na severnem pobočju Kosovca (1021 m) so našli opuščeno Zajčevo domačijo. Odločili so se je oteti propadanju in jo odkupili. Začeli so z adaptacijo. Najprej so se lotili strehe in strešne konstrukcije, ki so jo v celoti opravili sami. Les so dobili od okolikskih kmetov, delali pa so udarniško. Nato so se lotili notranjosti. Napeljali so si vodo, ki ima v bližini svoj vir. Preuredili so staro črno kuhinjo. Predno so se lotili podov, so morali stene podbetonirati, da bi se vse skupaj ne sesedlo. Del hiše je bil lesen, ki so ga tudi še pustili, in so ga morali temeljito izolirati. Dela tako prihajajo h koncu. Čaka jih še vgraditev oken, kar bo poleg opreme, menda edino kar bodo morali plačati. Vsa ostala dela so bila zastoj.

Okrog hiše so stala še gospodarska poslopja, ki so jih podrli, ker so bila dotrajana. Prostor okoli so lepo uredili in je tako prijetna oaza sredi gozda. Malo pod kočo je lep laz.

pomagali predvsem krajevna skupnost, odbor za splošno ljudski odpor in telesnokulturna skupnost Zalec. Nekaj problemov imajo še z ureditvijo lastništva in prepisi, saj so to sami amaterski delavci, ki jim takšna dela niso domača. Vendar bodo z dobro voljo vseh, tudi to opravili.

Koča bo urejena do začetka avgusta in bo odprta v okviru praznovanja krajevnega praznika.

Dostop do nove koče je možen po označenih planinskih poteh in v bližino se je možno pripeljati tudi z avtom. S ceste Prebold-Trbovlje, se na vrhu odcepi cesta za Vrhe. Od doma revirskih in savinjskih borcev se da peljati še naprej nad Tomaževca ali pod Krvavičnika. Sicer pa je od doma do koče dobro markirana Savinjska pot. Do koče smo v slabi polurni hoji. S Trojan mimo doma borcev (do tu je cesta) in naprej mimo planinskega doma na Veliki (Čemšenški) planini, preko Velikega vrha (1206 m) in spusta do Guna, dalje po Savinjski poti do koče. Lah-

ko pa gremo prej še na Krva-
vico.

S Tabora je asfaltirana cesta do Ojstrice, naprej drži gozdna cesta na Presedle. S te ceste se za Starim gradom odcepi nova gozdna cesta nad Krežetom in Slaničarjem na sedelce med Krvavico in Šijo. Gozdna cesta se še malo spusti v dolino. S tega sedelca, je samo skok do vrha Krvavice in prav tako kratek sprehod po dobro označeni planinski poti do koč. Odcep steze je v zavoju. V kake četrte ure smo lahko pri koči. Dobro označena planinska pot se odcepi z gozdne ceste takoj za kamnolomom na Krvavico. V uri hoje smo na vrhu, s katerega je enkraten razgled. Je to tudi točka Savinjske poti. Spustimo se na sedelce in z njega naprej do koč. Romantičen in zanimiv je sprehod po Tesen grabnu med Krvavico in Brložnom, ki nas po skritih stezicah privede prav pod koč. Pot ni markirana, z malo volje in znanja o orientaciji, se jo da najti. Stara markirana pot vodi z Lok. Tu moramo na začetku vasi v dolino Konjščice, kmalu prek mostu v gozd. Mimo Drolca, Zgornjega Brložnika do Tomaževca. Tu je razpetje, gremo desno do koč. Za obisk ob otvoritvi, pa bo voden skupinski pohod izpred pošte v Taboru.

B. J.

A 15x15 crossword puzzle grid. The grid is black and white, with black squares forming a pattern that defines the puzzle layout. The numbers are placed in the starting squares of the words.

1	2	3	4	5	6	7	8			9	10	11	12	13	14	15
16									17							
18					19			20					21			
22				23			24					25				
				26						27	28					
29	30	31					32							33	34	35
36					37	38				39			40			
41				42					43			44				
45									46							

Vodoravno: 1. ozka, več metrov dolga izjedlina, ena od mikoreliefnih kraških oblik, 9. mesto in upravo središče Andaluzije v Španiji, 16. avstrijski violinist in skladatelj (Fritz), 17. umetniško vrezovanje risbe v bakreno ploščo, 18. mitološki letalec, 19. prva in zadnja črka abecede, 20. reka v Črni Gori z znamenito sotesko, 21. geometrijski pojem, označen s tremi velikostmi, 22. plod, sadež, 23. največja reka v Ukrajinski SSR, 25. po krščanskem izročilu, oblastnik v Judeji (Poncij), 26. mesto v zahodni Sibiriji, znano po premogovnikih, 29. malik dobička, v prenesenem smislu tudi bogatstvo, denar, 32. okostje, 33. grška boginja nesreče, 36. moško ime, 37. površina (lat.), 39. Anton Dermota, 40. plitko, slano jezero v sovjetski osrednji Aziji, 41. trčenje dveh vozil, 43. otočje v Bengalskem zalivu, zvezni teritorij Indije, 45. zlitina ko-

vine z živim srebrom, 46. bela sužnja v haremu.

Navpično: 1. najvišji tarok, 2. dolenska reka, 3. angleški umetnostni zgodovinar in kritik (Herbert -Ikona in ideja-), 4. v instrumentalni skladbi, stavek v obliki pesmi, 5. kratica za »post scriptum«, 6. travna stepa v Južni Ameriki, 7. psevdonim humorista Milčinskega, 8. Alojz Rebula, 9. rimski vladarski naslov, 10. desni pritok Volge, 11. enaka soglasnika, 12. dotikanje, 13. naša največja ujeda, 14. nekdanji madžarski kralj znan po gradnji mest, 15. eno od imen za dušik, 17. močvirna

svet, 20. vrsta hruške, 23. strn, strnišče, 24. opravilo, delo, 25. medmet tišine, 26. predmet v obliki vrča ki ga dobi zmagovalec, 27. volovska antilopa, 28. temnopolto prebivalstvo otoka Cejlona, 29. islamsko romarsko središče, rojstni kraj Mohameda, 30. ime skladateljke Hačaturjana, 31. žensko ime, 33. vrsta francoskih preprog, 34. oklepno vozilo, 35. ime ameriškega režiserja Kazana, 37. ime izraelskega politika Ebana, 38. cigan, 40. tip Citroenovnega vozila, 42. kemijski simbol za magnezij, 43. Aleksander Ostrovski, 44. kemijski simbol za aluminij.

REŠITEV KRIŽANKE, OBJAVLJENE V PREJŠNJI
ŠT. NOVEGA TEDNIKA

Vodoravno: ZDRAVILO, TROSKOK, VETRENJE, KRA-
STAČA, OLIO, LU, ARIJ, ARAL, NOČ, DEBATA, AREKA,
POTAPLJANJE, POKAL, REALKA, KOL, ATAR, SKIT,
KO, LAVA, PERISTIL, LAMPLIJON, APOSTOL, RJOVE-
NJE.

TRGOVSKA
DELOVNA
ORGANIZACIJA **TEKO** p.o.
63000 CELJE, GUBČEVA 2

Posezonsko znižanje cen obutvi
od 30–40% od 28. 7. do 30. 8. 1980 –
na oddelku OBUTVE v Veleblagovnici»T«

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

18

»Oh, señorita,« je odgovoril otrok, očitno pripravljen verjeti mojim besedam, »nikar ne bodite hudi, ampak zares sem prestrašen. Pred nekaj dnevi me je neka señorita vzela s sabo v hišo in me...«

Ženska se je – spozabila nad otrokom!

Nekaj ur za tem sem stala pred Mistijem, čez katerega je kot kri pravičnika drsel dogorevajoči svetlobni snop dneva. Za mano so, duševno in prostorsko daleč, lajali popadljivi psi, vreščale ženske, cvilili otroci, čez širno, brezupno planjavo pa so se kot hudiči pred vetrom podile proti domu črede lam. Pesek je sovražno škripal, gorske globeli so bile kot temna grozeča žrela in za od vetra razmršeni in ukrivljenimi vrhami, ki so štrlele iz tal kot čarovniški prsti, se je počasi dvigal mesec.

In tedaj sem storila nekaj, česar se nikoli v življenju nisem bila storila: dvignila sem roke kot nekoč izraelski prerok in z gneljivo pristranskostjo preklela vso deželo – tla, rastline, kamne, živali, ljudi in vse, kar so ljudje imeli. Izvzela sem samo Mistija, saj se mi je zdelo, da izžareva vame nekakšno preudarno, nadzemeljsko sočutje, in arequinske osle, kajti tudi oni so živelj tu tako slabo kot jaz.

Na poti proti domu sem pred Goyaneckom srečala otroka nekega oglarja, ki je nosil domov težko košaro. Deklica, ki je imela komaj štirinajst let, me je ogovorila in potem rekla: »Za nas ženske je življenje tu zelo težko.« »Oh, otrok,« sem odgovorila in skoraj zajokala, »saj je življenje za nas ženske povsod težko...«

Pred mojim oknom, ki je na njem bila obešena ogromna mreža, da niso mogle skozenj divje živali, so vsi noč tulili lačni psi in se grizli med sabo. Bili so divji, toda še zdaleč ne tako divji kot ljudje. Od bleščeče kulture otrok sonca

(Indijancev) ni ostalo drugega kot nekaj starih zidov. Meščani niso imeli kreposti ne svojih indijanskih, in ne svojih evropskih prednikov. Postalo mi je jasno, zakaj pravijo Severnoameričani tej deželi, ki je tako čudovita in bogata, madež na zemljevidu.

SAMO ENO ŠKOLJKO

V okolici Mollenda je padla težka zimska rosa in redko zelenje, ne trava ne zel, je tu in tam pokrivalo rjavo skalovje. Skozi gosto izparino je sijalo tropsko sonce, ki pa je tako pripekalo, da je pot kar curljal s človeka. Imperial, ki so ga čakali, se ni bil priplul. V hotelu so mi sledili pogledi moških, ki so bili kot bodala, in da bi jim ušla, sem šla ven.

Na obrežju sem hotela poiskati koljike. Ženska, ki sem jo vprašala, mi je pokazala pot in mi prisegla, da je varna. Pot je vodila po skalnem grebenu navzdol proti nekakšni kotanji. Ko sem se nenadoma nagnila naprej, da bi pokukala dol, sem dobrih sto metrov daleč zagledala štiri moške, ki so sedeli na drevesnem deblu. Hitro sem se prestrašeno umaknila, kot bi bila zagledala štiri pume, in se spet napotila proti Mollundu. Do zadnje hiše ni bilo več kot deset minut, toda rjavi pesek je nekoliko oteževal hojo. Nisem se naredila dvajset korakov, ko sem srečala moškega v železničarski uniformi, ki mi je skrivnostno pomignil, naj obstanem, ter mi zašepetal: »Obrnite se, štirje moški vas iščejo.«

Verjela sem mu kot evangeliju. Spodaj sem bila zagledala pume in oni so bili za hip pogledali gor k meni.

»Ubrati morava spodnjo pot proti čerem,« je rekel možak, in ker nisem mogla ne naprej ne nazaj, sem morala hočes nočes storiti to, kar je bilo v tem trenutku najbolj prav – zaupati se vodstvu uradnika. Nasil je železničarsko uniformo in mi je to vilo nekoliko zaupanja.

Začela sem ga spraševati po materi, po bratih in sestrah in mu dala vedeti, da sem odkrila v njem človeka s plempnimi nagibi.

Prisla sva v kotanjo, ki je bila nedaleč od morja, in navidez sem se sklonila po školjko, medtem ko je možak iskal za skalo skrivališče.

»Ko bi imel puško, bi tistim tam gori že pokazal,« je zamrmral.

Nisva bila še dolgo tu, ko so se nedaleč od naju pokazale
hijene, in prestrašena sem odhitela naprej. Za nekim pešče-
nim gričem sva nazadnje našla zavetje. Tedaj mi je možak
rekel: »Ne splašaj se, da bi se zaradi tujke sprl z onimi
moškimi, toda če bi...«

»Zakaj ravno jaz? Saj je tu na stotine žensk...«
 »Te niso bele; ne, ni mi do denarja,« je rekla, ko sem mu ponudila svoj krevav prisluzeni denar, »ampak bela ženska – za njo bi tvegaval vse! Zakaj pa ne? Saj bi nihče na svetu ne izvedel!«

Takrat sem na vročem mollendskem pesku klečala pred sočlovekom v prahu in ga rotila, naj mi pomaga iz stiske. N postal nasilen a tudi pomagati mi ni hotel. Omenil je le, da mora biti ob treh v službi in da me bo prepustil moji usodi. Zaman sem iskala izhod. Do Mejije bi morala teči po vročem pesku dve uri; za mano na ravnini so bili moški; v smeri proti hribom bi naletela na divje gozdarje, na poti med skalovjem pa bi me železničar varoval le, če...

Tedaj me je popadla topa jeza in rekla sem možaku, naj kar gre. Vzdignila sem se s tal, pograbila torbico in se napotila naravnost proti čerem. – Proti grozljivim molland-skim čerem. Tu je bilo morje tako divje kot prebivalci te zloglasne dežele. V nekaj sekundah bom mrtva. – Kam pa greste?« je uradnik nekoliko negotovo zaklical za mano.

»To vam nič mar!«
 Prišla sem že skoraj do čeri, ko me je dohitel.
 »Skočila bom dol,« sem rekla in istočasno stopila korak naprej.

Najbrž je pomislil: torej bo šlo vse po zlu, denar, ženska in morebiti nekaj duševnega miru, pa me je prosil, naj počakam nekaj minut in dam ves denar, kar ga nimam v valutah. S tem denarjem je hotel podkupiti moške in me potem po železniški progi varno pripeljati v Mollendo.

Dala sem mu ves denar, kajti kaj bi z denarjem v penecih se valovih? Podkupil je moške in deset minut zatem sem stala na trgu siromašne ribiške vasice. Vse, kar sem imela, je bila vozna karta tretjega razreda, deset dolarjev v vrečki, ki sem jo imela obešeno okoli vratu, in kovčec in erika.

Pet dolarjev sem z izgubo zamenjala še isti večer, da sem naslednjega dne zgodaj zjutraj lahko plačala hotelski račun in morske volke, ki so odnesli mojo skromno prtljago na Imperial; v tuji deželi, med tujimi ljudmi mi je ostalo le pet dolarjev, da bi z njimi začela novo življenje...

Moj zadnji spomin je podoben prvemu: ponoči sem se bila dobro zaklenila, legla na vročo posteljo in se grizla zaradi skrbi. Me bodo pustili v Panamo, ne da bi mi bilo treba pokazati denar? Če ne, kaj bom storila? Zakaj me nihče ne posvaril? V gostinski sobi, ki je bila poleg moje, sem

«Kaj hočete?» sem ga nabrahila, pripravihena skočiti mu v vrat, v odprtinu pa se je pokazala rjava glava.

Glava je izginila, samo koder na njej je bilo še videti. »Hotel sem samo vprašati,« je zajecjal natakar negotovo, »če potrebujete še kakšno oddejo, ker je postalo hladneje. In to pri tridesetih stopinjah Celzija v senci! Moj odgovor ni dopuščal nobenega dvoma o mojih čustvih. Potem sem potisnil pred vrata stol, nanj pa postavila vrč za vodo. Če bo hotel kdo vdreti v sobo, bo padel vrč na tla in me zbudi.

ZDRAVILNE
RASTLINEŠENTJANŽEVE
ROŽE

(HYPERICUM PERFORATUM L.)

V mesecu juliju raste na gozdnih posekah, ob robu gozda, pa tudi po travniških rastlinah, ki so ji dali ljudje zaradi njenega krvavo rdečega soka celo vrsto imen in so to rastlino uporabljali za izdelavo najrazličnejših skrivnostnih napitkov. Ta rastlina je šentjanževa roža, imenovana tudi navadna krčnica. Tako so naši predniki s tem imenom povedali, za katere bolezni so jo uporabljali (krči) in pa kdaj ta rastlina raste (šentjanževa roža).

Iz razrasle olesene korenike požene vsako leto več pokončnih stebel, visokih 30 do 70 cm. Stebelca so gola, rdečkasta, spodaj nekoliko olesena in proti vrhu močno razrasla. Zlatorumeni cvetovi s številnimi prašniki so združeni na koncu vej v pakobulastem sovetju. V listih, ki so nasprotni in jajčaste oblike, so številne žleze, napolnjene s eteričnim oljem. Če jih mečkamo, se iz njih pocedi značilen rdeč sok. Rastlina ima svojevrsten vonj in je aromatičnega ter grenkega okusa.

Vsebuje precej črnslovlin, nekaj eteričnega olja, smolo, rdečo barvilo hypericin, karotin, flavonske heterozide in nekatere alkalioide v sledovih. Te snovi delujejo na prebavila, ker preprečujejo vnetja, lajšajo bolečine in pospešujejo izločanje. Blagodejno delujejo tudi na živčevje ter je zato krčnica tudi lekarniško priznana.

Slovenska lekarniška knjiga iz leta 1720 pravi, da so šentjanževke vroče in suhe narave... -Te rože kuhati na vinu in jemati po glazekih, če so krči v nogah, če bolijo jetra in če nagaja griza. Voda, v kateri si kuhl čarodejne ruže sv. Janeza, je dobra uvse rane od zunaj ino znotraj zacejliti.

Danes je priznano zdravilo čaj, ki ga pripravljamo iz listov in cvetov in sicer 3 do 5 g na skodelico vrele vode (poparek). Ljudsko zdravilstvo priporoča ta čaj zoper najrazličnejše prebavne težave, ki izvirajo iz slabega delovanja jeter, če nagajajo ledvični kamni, če imate vnetje ledvic in mehurja, blaži isijas ter

preprečuje pretirano izločanje sluzi v pljučih. Za vse te raznolike težave se pije čaj vsaj en dan po požirkih, tako da delujejo te zgoraj navedene zdravilne snovi skoraj neprekinjeno. Šentjanževa roža pomešana z enakimi deli rmana jace mehur in preprečuje nočno močenje postelje. Čez dan se pije čaj po malih požirkih, skrbeti je treba, da so noge tople, a večerje naj bodo s čim manj tekočine. Ta čaj naj pijejo tudi mladenke, ki imajo težave z rastjo ter jih muči neredna menstruacija.

Starejši recepti priporočajo da vzamemo 15 g šentjanževih rož, 1 veliko žlico medu, 1 dl vina in 2 dl vode ter vse skupaj kuhamo ter pustimo vreti 5 minut. Nato precedimo in ohlajeno tekočino pijemo čez dan po požirkih, če se ne moremo odkasljati, če nas mučijo krči v prebilih, če imamo vnetje ledvic, vranice, jeter itd.

Se en način je, kako pripravimo šentjanžev rože, da nam koristijo kot zdravilo. Vzamemo 2 dela cvetov in popkov ter listov ter vse skupaj pustimo, da nekoliko ovne (ca. 12 ur) ter stresemo v steklenico s širokim grlom. Nato nalijemo čez 8 delov dobrega olivnega olja. Dobro zamašeno steklenico postavimo za šest do osem tednov na sonce. Med tem zmes dobro pretresemo. Olje se obarva svetlo rdeče. Nato precedimo skozi krpo in dobimo tako dobro domače zdravilo zoper mnoge nadloge. Ta postopek je dolgotrajen. Če potrebujemo šentjanžev rože prej, pa vzamemo 500 g cvetov ter drobno zrezanih listov in jih v nekoliko večjem loncu prelujemo z litrom olivnega olja in pol litra belega vina. Lonc postavimo v vodno kopel in segrevamo nad paro toliko časa, da vino popolnoma povre. Tako dobimo šentjanžev rože hitreje in ga notranje uporabljamo tako, da vzamemo 10 kapljic prijetno rdečega olja na kocko sladkorja kot zdravilo zoper krče prebavil, pri žlednem in črevesnem katarju, pri boleci menstruaciji. Ker krepi živce, ga priporočajo pri raznih živčnih boleznih.

Zunanje pa služi šentjanžev rože kot odlično zdravilo za vneto kožo, razne lišaje, kraste; olje dobro varuje tudi zoper sončne opekline. Ljudsko zdravilstvo pa priporoča šentjanžev rože tudi za vtriranje v otekli, z revmatizmom oboleni ud, če nas muči isijas in protin.

Tako se prepletajo znanstvena dognanja z ljudskim izročilom in če smo ohranili le del izkustev, ki so se nizala stoletja, vidimo, da nas je narava obdarila z mnogoterimi biseri, ki jih v današnji naglici še premalo cenimo.

BORIS JAGODIČ

namočenega kruha ali pa polente.

Večje in težje ribe so s strastjo previdnejše in bolj izkušene, zato jih ribičevo oko, ali oko sprehajalca le redko opazi blizu obale. Njihovo domovanje je globina ali pa plitvina, dovolj oddaljena od brega.

Pred nekaj dnevi se je podal na ribolov na Šmartinsko jezero član R. D. Celje, kolega Krulac Ivan. Tudi on je na ribiškem lovnom mestu najraje takrat, da lahko opazuje sončni vzhod, poslušati ptičje petje, ter krmi ribji zarod in ptice.

Jutro se je nagnilo že v dopoldan, ko se je najlon in ribiška palica rahlo stresla. V tem pogledu je ribič Ivan izkušnen, zato je ribnico prijel in ko je riba ponovno prišla vabo in močno potegnila, je zategnil. Na drugem koncu vrvice je zapeta riba tako hitro zaplavala, da je zavora na kolescu sploh ni ovirala.

Po daljšem utrujanju je uspel potegniti 6.60 kg težkega krapa na travnik. Preko popoldneva in noči je krap usnjat plaval v kopalni kadi, zjutraj pa je ribič Ivan vprašal svojo ženo in oba majhna otroka: -Kako je sedaj? Boste jedli ribo ali ne? Kdo pa naj ji vzame življenje? Ti Ivan ne, jaz ne, otroka pa prosita, da spustiš mamico od zelenk nazaj v jezero, da ne bodo pomrle, je dejala žena.

Cela družinica ribiča Ivana je bila zato, da mamica od zelenk ponovno plava v Stajerskem morju. Vsi so bili veseli in zadovoljni, ko je bila velika riba vrnjena vodi v kateri jo je humani športnik ujel. Ribič Ivan Krulac pa še vedno hodi ribarit, krmit ptice in ribe, obenem pa opazuje sončne vzhode, katerih je letos odločno premalo.

Velika množica je prišla poslušat nastopajoče

OSMIČ ZAPORED

DOBJE KAŽE KAJ ZNA!

Krušičevi že sedmič nagrajeni

Dobje pri Planini je majhen kraj, vsem daleč naokrog pa je znano po prireditvi Pokaži kaj znaš in Prosvetnemu društvu Franc Vrnč, ki to vse skupaj organizira in pripravlja že osem let. Dobje se tako vsako leto spremeni v mravljišče, vsako leto namreč zabeležijo presenetljivo velik obisk. Na prireditvi prihajajo ljudje iz vseh okoliških pa tudi iz bolj oddaljenih krajev. Po številu vstopnic sodeč, je bilo v nedeljo v Dobju približno tisoč ljudi, seveda brez tistih, ki so bili na prireditvi »ilegalno.« Prirediteljem vreme ni bilo najbolj naklonjeno, slabo vreme jih je prisililo, da so vse najprej pripravili v nedograjenem kulturnem domu. Ker pa je na ta način polovica obiskovalcev ostala zunaj, so vse skupaj premestili na prosto.

Da pa bo tekmovanje res tekmovanje, so izbrali še žirijo občinstva, ki je ocenjevala nastopajoče. Na oder so drug za drugim prihajali nastopajoči; narodnozabavni ansambli, pevski zbori, harmonikaši, humoristi, ter celo recitatorka, ki je poslušalcem predstavila svoje pesmi. V tekmovalnem delu programa so največ pozornosti in največ aplavza poželi: Mešani oktet Lokvanj iz Vojnika, Vokalno instrumentalni trio - otroci veselih hmeljarjev, kvintet Treh Gora, ansambel Sušec iz Šoštanja, ansambel Zvončki ter humoristka Marica Majcen. Za mnoge je bil Pokaži kaj znaš prva priložnost, da so se predstavili širšemu občinstvu, in so se prvič izkazali in pokazali, kaj znajo.

Pokaži kaj znaš pa ni bilo samo lov na točke, izven (okvira) tekmovalnega dela programa je nastopil domači ansambel Prosvetnega društva Dobje, ki ga vodi Franc Salobir, pobudnik in organizator vseh Pokaži kaj znaš. Za zabavo in razvedrilo je poskrbel ansambel Vikija Ašiča, s humoristom Andrejem Mezetom-Poldekom, ki je spravljal ljudi v smeh. Viki Ašič je letos s svojimi fanti že osmič nastopil in zabaval ljudi na tej prireditvi.

Vsako tekmovanje pa mora imeti najboljše in zato so tudi v Dobjem razglasili zmagovalca. Največ točk je zbral trio Milena, Anti ter Ida Krušič, 2. mesto je pripadlo ansamblu Sušec iz Šoštanja, 3. mesto pa ansamblu Zvončki. Razen tega, da so poslušalci Zvončke zelo dobro ocenili, so bili še

posebna zanimivost prireditve bili so med najmlajši; njihova povprečna starost je deset let. Milena, Anti in Ida so »stari mački« prireditvi Pokaži kaj znaš, toso so nastopili že sedmič vsako leto so bili med pr nagrajenci.

Po koncu (tega resnega tekmovalnega dela) dela Viki Ašič s svojim ansamblom zaigral, da so se željni poslušalci lahko malo zavrteli. Nihče v Dobju se ni dolgočasil. Kot zanimivost je Prosvetno društvo pripravilo vsakoletno licijcijo Dobske torte. Kar le vrednost so iztržili. Kakoli že, poslušalci so v nedeljo v Dobjem izkoristili prjetno s koristnim. Prosvetno društvo pa je priteklo kaj denarja, ki ga bodo im za gradnjo novega kulturnga doma.

MARJANA MATLIJ

Milena, Anti ter Ida so letos že osmič nastopili na Pokaži kaj znaš. Vsako leto so bili med favoriti.

ALPINISTIČNI KOTIČEK
GROSSGLOCKNER IN TRIGLAV

Od 19. do 22. julija 1980 je bil predviden ledeniški tečaj za mlade alpiniste AO Celje na Grossglocknerju. Udeležilo se ga je 16 pripravnikov in tečajnikov, kot gost je sodeloval zasavski alpinist Bojan Sprogar, tečaj pa je vodil načelnik Ciril Debeljak-Cic. Sedem udeležencev se je v dveh avtomobilih odpravilo naprej zaradi rezervacije že 18. julija in ti so že naslednji dan v dokaj lepem vremenu ponovili severno steno Fuschherkarkopf.

Naslednjega dne so s tremi avtomobili prispeli še ostali in 20. se je odvijal ledeniški tabor v razpokah in med seraki ledenika Pasterze, ki je obsegal ledeniško plezalno tehniko, samo reševanje in

dvigovanje iz razpok, spust po ledu s klasičnimi in zasilnimi sredstvi ter vzpon preko ledeniških odlomov pod kočo Oberwalder. Trije so se povzpeli še na vrh Johannesberga.

Cez noč je zapadlo skoraj pol metra novega snega in zjutraj je bilo vreme decembrsko s silnim viharjem in nizko temperaturo. Na nadaljevanje tečaja in celo vzpon na vrh ni bilo več misliti, zato se je cela karavana odpravila po spluženi glocknerski cesti preko Lienza in Podkorena v dolino Vrat.

Tri naveze so vstopile v kamine Slovenske smeri, dve navezi v Kratko nemško, ostali pa po Tumovem vstopu prav tako v Slovensko

smer. Nad Belimi ploščati Slovenski smeri so tečajniki pripravili lahko nadovali ledeniški tečaj, saj Slovenska grapa in Tum izstop bila povsem zasnana in je gornji del triglavstene kazal prej marčevski kot julijski lice.

Tečaj je torej kljub slabi vremenu na Grossglocknerju v celoti dosegel namen, saj je večina tečajnikov prvič plezala in vid triglavsko steno, njeno vno in razsežnosti.

Tečajnika Cajzek in Lukmanar nista dobila potnih stov, zato sta 19. in 20. junija ponovila vrsto smeri nad rošico in sicer: Lukmanar Regrutsko, 26-to, Kočač ter in Staro granato v Včih, ki so vse v mejah od II-IV, nato pa še Pintavo in Desno smer v Dedki sta ocenjeni s IV+ oz V

RIBIŠKE

MAMICA, PONOVO PLAVA

Športni ribiči, ki prihajajo na Stajersko morje (Šmartinsko jezero) v zgodnjih jutranjih urah, so pričre rojevanja novega dne, ter opazovanj raznih vrst svobodnih živali. Ptice, kot npr. strnadi, ščinkavci in poljski vrabci, so stalni obiskovalci in družabniki ribičev, saj tako rekoč iz nahrbtnikov nabirajo drobtine kruha in žgancev. Raki jelšarji, ki so bili pred leti vloženi v Šmartinsko jezero, uprizarjajo zeleni bratovščini ob bregu, v nizki vodi, prave akrobatske nastope.

Ko jim ponudiš češnjo, namenjeno klenom, se prično med seboj organizirano prestrojevati, kot bi igrali košarko. Tudi obrežni ribji živelj

PIŠE:

SANDI UDERMAN

ni ravnodušen do svojih varuhov, zato poskuša na vse načine obrniti pozornost na sebe, dokler ne dobi košček

XXII. OLIMPIJSKE IGRE V MOSKVI

97 STOTINK DO ZLATA

Rok ob bok Stanku, Dragi in Nataši

Sobota, 26. julija 1980. Dan, ki bo za vedno ostal zapisan v bogati športni karieri mladega atleta Roka Kopitarja z velikimi črkami. To je dan, ko je Rok nastopil v finalu, kar pomeni, med osmimi najboljšimi atleti sveta na XXII. letni olimpijadi moderne dobe! Dva predteka je dobro opravil in se uvrstil po napovedih v veliki finale.

Edini Celjan na letošnjih igrah je dodobra izkoristil svojo priložnost in se uvrstil na nadvse častno peto mesto. Statistično ugotovljeno - do zlate medalje mu je "zmanjkalo" samo borih 0,97 stotink! Časovna sapica! Do srebrne medalje mu je manjkalo 0,81 stotinke, medtem ko bi z izenačenim svojim državnim rekordom 49,11 že ulovil bron! Igra števil, ki so tokrat Celjanu obrnile hrbet! Drobne številke, ki pa včasih toliko pomenijo!

Rezultati finala:

1. Beck (NDR) 48,70
2. Arhipenko (SZ) 48,86
3. Oakes (VB) 49,11
4. Vasiljev (SZ) 49,34
5. KOPITAR (JUG) 49,67
6. Toboc (Rom) 49,84
7. Meier (Švi) 50,00
8. Bratanov (Bolj) 56,35!

Po teku Rok ni bil zadovoljen z doseženim, saj je po njegovih izjavah pričakoval več oz. vsaj drugi so napovedovali več. To naj bi tudi negativno vplivalo nanj, da ni tekel sproščeno kot zna in je tako izgubil dragocene stotinke za medaljo. Kakorkoli že, Rokov uspeh je kljub temu velik, saj je ponovil redke odlične uvrstitve jugoslo-

vanskih atletov na olimpiadah. Poglejmo pregled:

imamo dve srebrni medalji, ki sta jih osvojila Gubijan v kladihu leta 1948 v Veliki Britaniji in Franjo Mihalič v maratonu leta 1956 v Avstraliji. Ostale pete pozicije so osvajali slovenski atleti, med njimi sami Celjani:

Stanko Lorgar je bil peti na 110 m ovire v Avstraliji leta 1956.

Draga Stamejčič peta v teku na 80 m ovire na Japonskem leta 1964 in

Nataša Urbančič peta v metu kopja na olimpiadi v ZRN leta 1972! Zdaj je peto mesto osvojil še Rok Kopi-

tarju teku na 400 m ovire! Torej med najboljšimi uvrstitvami so kar tri - zaprekaške - in ena v kopju!

Nataša Urbančič je takole ocenila Rokov uspeh:

"To je velik uspeh mladega Roka Kopitarja. Komaj enaindvajsetletni atlet je imel težko nalogo. Trije teki v treh dneh so bili zanj novost. Morda je potrebno tu iskati tistih nekaj stotink, ki so ga ločile od medalje. Toda vse je še pred njim. Potrebno bo le še naprej delati, marljivo delati in sigurno bo čez štiri leta uspel, pa čeprav bo takrat verjetno močnejša konkurenca, saj bodo nastopili tudi atleti ZDA in ZRN pa še drugi. Rokov uspeh je tudi uspeh celjske in slovenske atletike, zato veljajo iskrene čestitke njemu in trenerju Miru Kocuvanju."

Olimpiada se bo kmalu končala. Ze zdaj lahko zapišemo, da bo tudi za naše športnike uspešna, k temu uspehu pa je svoj pomemben delež dodal tudi Celjan, član AD Kladihu, Rok Kopitar (čaka ga še nastop v štafeti 4 x 400 m, kjer fantje tudi računajo z uvrstitvijo med osem najboljših!) Veljajo mu čestitke za ta uspeh in želja, da se biseri na že zdaj dolgi verzički uspehov tudi v bodoče nabirajo s takšnim tempom, kot do zdaj.

Tekst: TONE VRABL

JOŽE KUZMA

Foto: TONE TAVČAR

ŠE 23 DNI DO MEP 80

Ko se bomo nagledali XXII. olimpiade iz Moskve, si bomo za nekaj dni spočili oči, nato pa znova zaživel ob lepem športnem dogodku, ki bo tokrat v Celju. To bo IX. mladinsko evropsko prvenstvo v košarki, ki se bo začelo 22. avgusta in bo trajalo do 30. avgusta. Organizacijski odbor je kljub poletnemu času sredi najbolj dinamičnega dela, saj ne gre nobene stvari prepustiti igri slučajja, ampak mora biti vse točno določeno in tudi izpeljano kot ura.

Kot prvi ekipi za nastop v Celju sta se prijavili Francija in Belgija. Francija, ki ima v svojih vrstah pet dvometrašev, bo prispela v Celje že 13. avgusta, bo pa gost Košarkarske zveze Jugoslavije. Belgijska ekipa pride dan pred tekmovanjem, 21. avgusta.

Organizator je že dobil vse žoge za takme in to iz daljne Kitajske. Žog je 85, potrebujejo pa za vsako tekmo (tekem bo 42) novo žogo!

Zadnji dan za prijave vseh sodelujočih ekip je bilo včeraj, 30. julija.

Zaključek MEP 80 bo 30. avgusta po finalni tekmi in sicer na drsališču v Mestnem parku, kjer bodo igrali Zabe, pela pa bo menda Ditka Haberl. Ples bo odprtega tipa in namenjen mladini, kot je mladini namenjen tudi MEP 80!

V prodaji so že permanentne vstopnice za vse tekme, ki stanejo 200 din (drugače 280 din) in to v prodajalni TTG Celje. Dopoldanske tekme bodo imele prost vstop. V prodaji so že tudi značke in to v Veleblagovnici T.

Jugoslovanska mladinska reprezentanca se pripravlja za celjski nastop trenutno na Otočcu. Vadi 15 igralcev, med njimi tudi dva Celjana, člana Libele-Robert Medved in Matjaž Janžek. Oba pričakujeta, da bosta zaigrala v ekipi ter osvojila zlato medaljo!

Organizator pričakuje, da bo tekme spremljalo tudi veliko število domačih in tujih novinarjev, za katere pripravljajo najboljše delovne pogoje za poročanje. Na prosti dan, to bo v sredo, 27. avgusta, bo za novinarje pripravljen tudi piknik, ki ga bodo s pomočjo drugih organizirali celjski ribiči. Le-ti so se pri podobnih prireditvah že večkrat odlično izkazali, tako pa bo verjetno tudi zdaj.

TONE VRABL

ČAKAJO NA ZIMSKI BAZEN

V teh poletnih dneh je zelo živahno med plavalci celjskega Neptuna, ki redno vadijo v bazenu ob Ljubljanski cesti.

Obiskali smo ta športni kolektiv, v katerem sta trenutno zelo aktivna trenerja Peter Podsedensek, ki skrbi za pionirje ter Jože Tanko, ki vadi z mladinci in boljšimi plavalci Neptuna. Takoj v začetku pa moramo omeniti, da celjski plavalci še daleč ne dosegajo takšnih uspehov kot smo jih bili vajeni pred desetimi in več leti.

Jože Tanko: "Brez zimskega bazena ne moremo več držati koraka z ostalimi kolektivi, ki imajo možnost vadbe preko celega leta. Mi pa vadimo le tri mesece. Dokler ne bomo na Golovcu dobili svojega zimskega bazena, bo mnogo nadarjenih plavalcev v Celju ostalo neizkoriščenih. Zato težko pričakujemo otvoritev tega objekta v Celju. Šele potem bomo lahko v nekaj letih nadoknadili zaostanek in se pridružili najboljšim plavalcem v Sloveniji in Jugoslaviji. Kljub temu pa pričakujemo, da se bodo na republiškem prvenstvu v Trbovljah uvrstili v finale Sabina Logar, Tadeja Vidmar, Zdenko Rožman in Andrej Studen!"

Peter Podsedensek, ki skrbi za pionirje, ima mnogo več dela. Pri vadbi ima redno 18 pionirjev in pionirk, ki so že dosegli lepe rezultate ter 15 plavalcev pionirjev, ki so letos pričeli z redno vadbo. Sam je povedal, da so zelo nadarjeni Tanja Fermenčin, Mojca Anderle, Senja Jurše, Aleš Zupanc, Dejan Tešević in Bojan Kramer. Ti bodo že na mitingu na Jesenicah prihodnjo soboto in nedeljo imeli priložnost pokazati med pionirji svojo kakovost.

Toda tu so še ostali: Judita

Tkavc, Jasna Gradišnik, Klementina Ihanec, Ana Nahtberger, Metka Žefran, Petra Guček, Polona Kočevar Mirjana Savič, Maja Tanko, Mojca Zeme, Natalija Kramer, Irena Toplak, Janez Lesjak, Marko Bradan, Robert Žimšek, Vito Uršič, Ivan Peras, Andrej Verbič, Robi Stepinšek, Milan Kolšek, Robi Hutinski, Edvard Pertinač, in Aleš Jeršič ter Matej in Renato Babič, ki čakajo na zimski bazen, redno vadbo in svoj prodor med najboljše.

J. KUZMA

MLADI PLAVALCI V PREBOLDU

Tudi letos potekajo na kopališču v Preboldu plavalni tečaji za najmlajše. Še posebej pohvalno je to, da so tečaji, ki jih vodijo plavalni učitelji, brezplačni, kar je redki primer pri nas. Plavalne tečaje organizira Smučarski klub Prebold.

J. V.

USPEŠEN NASTOP FRANCA PEŠČA

Na Švedskem se je končala X. olimpiada šahistov železnice, kjer je nastopilo 21 reprezentant, med njimi tudi Jugoslavija. Zmagala je presenetljivo Pojska, Jugoslavija pa je osvojila v dokaj močni konkurenci sedmo mesto. V napi ekipi je nastopil tudi odlični celjski šahist FRANC PEŠČA, ki je odigral šest partij - petkrat je zmagal in samo enkrat izgubil ter je tako bil med najboljšimi posamezniki železničarske šahovske olimpiade.

J. KUZMA

MEP 80 - ZGODOVINA CELJSKE KOŠARKE 2

RAZVOJ »BASKETA«

V začetkih tudi dobra ženska košarka

Novo obdobje v razvoju celjske košarke je štetj z ustanovitvijo Košarkarske zveze Slovenije, ki je pričela s širokim organizacijskim in strokovnim delom. V Celju se je košarka selila v ŽSD Celje, kjer je deloval poseben košarkarski klub. Z organizacijsko utrditvijo je bil postavljen že tekmovalni republiški sistem. Pri članih so bili tekmovalni dosežki skromni. V prvih letih so bili člani na 2.-3. mestu v republiki.

Mladinke so bile dvakrat prve v republiki in dvakrat druge v državi. Omenimo naj vsaj najzaslužnejše v takratnem obdobju petdesetih let: Marita Ramskugler, Zlatka Tončič, Kristina Azman, Petra Lovrec, Katarina Suša, Marija Florjanc, Brigita Jager. Pri članicah pa so poleg omenjenih v prvih letih bile še aktivne Andrina Kavš, Metka Turnšek, Ljudmila Turk, Silva Medvešek in še vrsta drugih.

Z gradnjo novih igrišč je košarkarska igra v celjski občini zavzela vse širši razmah. Kot gobe po dežju so rasla igrišča v samem mestu Celju, v Gaberjih in v Štorah. Izredno razgibano košarkarsko življenje je bilo ob novem gimnazijskem igrišču v Kajuhovi ulici, ka-

sneje med Malgajevo in Trubarjevo, na novem atletskem stadionu Boris Kidrič, na Skalni kleti, pri vseh osnovnih šolah, na ploščadi HDK Celje v mestnem parku, kasneje pri Ljudskem kopališču ob Ljubljanski cesti. Z gradnjo novih telovadnic so bili montirani koši tudi v pokritih prostorih. S so-

bile privlačna tudi odprta igrišča na prostem, ki so domala posejana v vseh krajevnih skupnostih, pri šolah in v rekreacijskih športnih središčih. Skratka - osnova za množičen razmah košarke s številnimi objekti v vseh sredinah je bila dana.

Vzporedno z gradnjo novih košarkarskih igrišč so organizacijski delavci skrbeli tudi za šolanje novih strokovnih kadrov. Prvi je trenerski izpit opravil Slavko Kokot (zvezni trenerski tečaj leta 1948!), nato Mile Čepin, ki je tudi najdalj vodil posamezne društvene ekipe. Clansko ekipo so še trenirali: Franc Ramskugler, Janko Spacapan, Polde Rihteršič, Vili Sustar, Aljoša Zoraga, Predrag Nikolič in Zmago Sagadin. Velike zasluge pri razvoju celjske košarke pa imajo tudi trenerji Viki Dorn, Oto Holcinger, Marko Zorko, Zdravko Novak, Marjan Zalesnik, Miloš Sagadin, Rudi Jerič in drugi, ki so vadili in še vadijo številne klubske ekipe različnih starosti in kategorij. Vse priznanje gre tudi tistim, ki delajo v šolskih športnih društvih in s selekcijami. Razširjeno in ugašeno trenersko delo predstavlja osnovo za nadaljno rast celjske košarke.

KAREL JUG

dobnimi telovadnicami na tehniški šoli, Zavodu Ivanke Uranjek, na osnovni šoli Dobrna, Vojnik Slavko Slander in v večnamensko dvorano Golovec, se je košarka preselila v zaprte prostore s svojim tekmovalnim sistemom. Še vselej pa so

NOVI ČLANI OBMOČNE LIGE

NZS je dokončno dala »zeleno luč« vsem ekipam v novem nogometnem prvenstvu. V prvi republiški ligi bosta med dvanajstero nastopili tudi ekipi Kladihuvarja iz Celja (letos praznuje 60. letnico) in Smartnega. Ker se je v republiško ligo vrnil Rudar iz Trbovelj, tu pa so še Mura, Slovan, Železničar in Ilirija, bo prvenstvo zelo zanimivo.

V območni članski vzhodni ligi je prišlo do velikih sprememb. V ligi sta ostala stara znanca Elkoj iz Mozirja, ki je bil lansko leto drugi in bivši član I. republiške lige Dravinja iz Slovenskih Konjic. Uvrstili sta se dve moštvi Steklar iz Rogaske Slatine in Vransko.

Mladinci bodo tekmovali v enotni mladinski ligi. Tu bodo nastopili mladinci Kladihuvarja in Smartnega. V območni mladinski ligi v skupini B bodo igrali Elkoj, Usnjari in Rudar Velenje ter v skupini C Steklar, Vransko in Dravinja.

J. KUZMA

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 7

Slovenski šahisti so v preteklem obdobju dosegli nekaj nadvse lepih domačih in tujih uspehov. Žal danes slovenski šah stagnira.

Vprašanje:

kdo je NAJUSPEŠNEJŠI slovenski šahist vseh časov?

MILAN dr. VIDMAR

VASJA PIRC

BRUNO PARMA

Pravilni odgovor obkroži, tri nagrade pa prispeva ŽELEZARNA ŠTORE! Odgovore pošljite do 10. avgusta!

NOVA TISKARNA OZD FOTOLIK CELJE

USMERITEV V GRAFIČNO DEJAVNOST

Z novo tiskarno bodo pri Fotoliku za 100 odstotkov povečali svoje tiskarske zmogljivosti

»Organizacija združenega dela FOTOLIK Celje spada med manjše obrtne delovne organizacije, saj zaposluje le 65 delavcev in tudi njen bruto proizvod ne predstavlja v občinskem merilu posebno vidne udeležbe. Vseskozi 32 let kolikor obstaja pa je Fotolik Celje šel v korak s smernicami razvoja in resolucijami o družbeno ekonomskem razvoju Slovenije in občine Celje,« je ob otvoritvi novih prostorov ob Teharski cesti povedal direktor OZD FOTOLIK Franc Maver. Ko je v nadaljevanju opisal razvoj te delovne organizacije je še posebej poudaril pomen objekta, ki so ga kupili, prenovili in opremili z lastnimi sredstvi. Celotna vrednost nove tiskarne je namreč 8.128.000 din in samo 1.700.000 din so dobili kot dolgoročni kredit pri Ljubljanski banki Celje. V kolikšni meri pomeni nov obrat dolgoletno in požrtvovalno delo ter odrekanje celotnega kolektiva pove tudi podatek, da je vrednost nove investicije kar za 128 odstotkov večja od celotne vrednosti dosedanjih osnovnih sredstev.

FOTOLIK Celje je leta 1948 ustanovil Glavni odbor zveze vojaških starešin in vojni invalidov Ljubljana, kot eno izmed 10 invalidskih podjetij v Sloveniji, ki so se ukvarjala s fotografsko dejavnostjo. Leta 1954 se je ta asociacija razdrla in Fotolik Celje je pričel poslovati kot samostojno podjetje. Iz fotografske uslužne dejavnosti so razširili svoje poslovanje še na prodajo fotoaparátov in fotografskih potrebščin. Pri iskanju novih možnosti za razvoj podjetja so začeli tiskati tudi razglednice, najprej črno bele in ka-

Vrvico na vhodu v nove prostore je prerezal Srečko Mastnak, predsednik mladinske organizacije pri Fotoliku.

sneje barvne. Proizvodnja črno belih razglednic pomeni za Fotolik prehod iz čisto uslužne dejavnosti v serijsko proizvodnjo, saj so leta 1966 izdelali že okoli 4 milijone razglednic.

S proizvodnjo barvnih razglednic pa so pri Fotoliku prešli na grafično dejavnost, kajti črno bele razglednice so bile več ali manj fotografski izdelek, saj so tiskali samo hrbtno stran. Z nabavo grafičnih strojev so začeli pri Fotoliku nuditi tudi druge grafične usluge, kot je tiskanje vizitk in manj zahtevnih tiskovin. Kasneje so dokupili še nekaj novih tiskarskih strojev in se tesneje povezali s Cinkarno Celje, kar je omogočilo, da so postali največji proizvajalec barvnih razglednic v Sloveniji, saj pokrivajo 75 odstotkov njenih potreb po razglednicah. Razen tega so razširili svojo dejavnost tudi na hrvaško Podravino in del Dalmacije, tako da letno sedaj natisnejo okoli 9 milijonov razglednic.

Pri celjskem Fotoliku pa so še posebej ponosni

na delo, ki so ga uspeli dobiti pred nedavnim. V dogovoru z Muzejem 25. maj v Beogradu bodo namreč tiskali razglednice z osmimi motivi groba Josipa Broza - Tita. To delo jim pomeni priznanje za kvaliteto in dobro poslovanje.

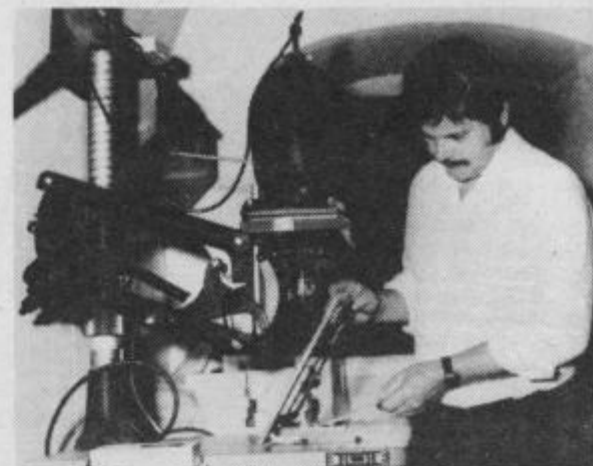
Nova tiskarna Fotolika Celje pomeni za to delovno organizacijo veliko prelomnico, tako v kvaliteti kot tudi v širši ponudbi njihovih grafičnih uslug, saj bodo z novimi stroji lahko tiskali vse oblike tako imenovanega merkantil ali pisarniškega tiska. Ker pa imajo v svoji dejavnosti tudi uslugete na področju komercialne fotografije, lahko tako nudijo kompletne usluge pri tiskanju raznih brošur, biltenov in reprezentančnih izdaj. Še posebej zato, ker posredujejo tudi proizvodnjo značk, obeskov in drugega tovrstnega materiala.

Naj zaključimo ta reportažni zapis s perspektivnim programom Fotolika, ki ga je ob otvoritvi nove tiskarne podal direktor Franc Maver: »Če

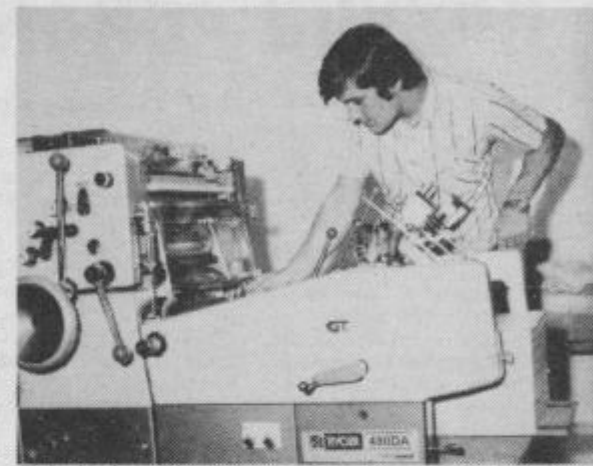
se omejim na organizacijsko enoto Tiskarna, potem moram povedati, da se ne mislimo razvijati v grafično industrijo pač pa ostati na nivoju obrtnih grafičnih uslug. Naša ocena razvojnih možnosti za obdobje 1981-85 predvideva, da ostane grafična dejavnost na ravni zadovoljevanja potreb manjših potrošnikov, torej naj bi naše usluge bile vez med grafično industrijo, kot so Aero in Cinkarna s katerimi tudi sedaj dobro sodelujemo in potrošniki. Razvoj te dejavnosti bo šel v posodobitev opreme, tako da bi postali servis, ki bi lahko v najkrajšem času zadovoljil potrošnika. Perspektivni razvojni program za naslednje petletno obdobje predvideva na novi lokaciji tudi izgradnjo nove proizvodne dvorane, tako da bi tudi ostale dejavnosti našle svojo lokacijo ob Teharski cesti. S tem bomo naš kolektiv organizacijsko povezali še tesneje in s tem dosegali še boljše rezultate.«

Direktor OZD FOTOLIK Franc Maver je v pozdravnem govoru ob otvoritvi nove tiskarne med drugim tudi poudaril, da se pomen nove investicije kaže tudi v tem, da je njena vrednost kar za 128 odstotkov večja od celotne dosedanje vrednosti osnovnih sredstev.

Komercialna fotografija in fotografske usluge za amaterje bodo tudi v bodoče ena izmed usmeritev OZD Fotolik, še posebej, ko bodo opremlili laboratorij za barvno fotografijo, je povedal predsednik delavskega sveta Anton Založnik.

Tehnični vodja tiskarne in sekretar OO ZK Iztok Burdian preizkuša nov off-setni tiskarski stroj.

V novi tiskarni bodo močno posodobili grafično dejavnost in tudi izboljšali delovne pogoje, saj so sedaj to delo opravljali kar na štirih različnih mestih.

OBISKALI SMO STEKLARSKO PODJETJE STEKLAR V CELJU

V VRHU DOMAČIH STEKLARJEV

Za dobro delo so letos dobili Šlandrovo nagrado, ki je tako pomembno priznanje 102 članskemu kolektivu, ki je med 32. steklarskimi podjetji v Jugoslaviji na šestem mestu!

Steklarsko podjetje STEKLAR, ki je lani slavilo 20 letnico, se ukvarja z

- zastekljevanjem objektov,
- sodobnimi stekli,
- prodajo na drobno in veliko,
- steklobrusilstvom in
- izdelovanjem ogle dal in okvirjev!

Steklarsko podjetje STEKLAR ima svoje upravne prostore na Tomšičevem trgu 3/II v Celju, kjer ima tudi dva obrata v Kosovi ulici 6 in Ozki ulici 2, ima pa tudi obrate v Velenju (Celjska cesta 47), Trbovljah (Ul. Oktobrske revolucije 6) in Zalcu (Šlandrov trg 28).

Od leta 1960 do 1970 je bilo obdobje »iskanja«, kaj naj podjetje dela in v kaj se naj usmerja, zadnjih deset let pa je bilo obdobje intenzivnega razvoja, ki se je končalo lani z pridobitvijo nove sodobne delovne hale in sodobnih, popolnoma avtomatiziranih strojev. S tem so se izboljšali delovni pogoji, močno se je zmanjšalo fizično delo, vse skupaj pa je seveda tudi vplivalo na najvažnejše - ugodne rezultate poslovanja.

Tako imajo za letošnje leto plan 82 milijonov din, v prvem polletju letošnjega leta pa so dosegli 53 milijonov (lani v istem obdobju »samo« 26!), tako da ob koncu leta pričakujejo okoli 120 milijonov din! Čistega dohodka v prvem pollet-

ju letošnjega leta so imeli 6 milijonov 800 tisoč din!

MED NAJBOLJŠIMI V JUGOSLAVIJI

V Jugoslaviji je 32 steklarskih podjetij in celjsko se uvršča v sam vrh, tam na okoli šestega mesta!

STEKLARJI ZDRUŽUJEJO SREDSTVA

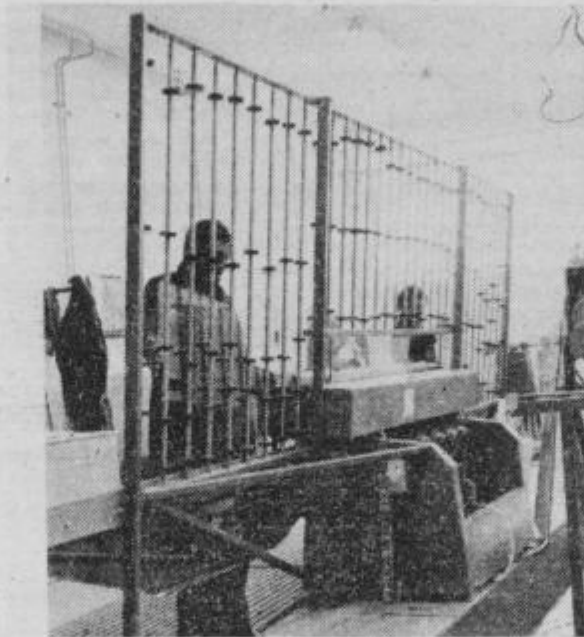
Vsi jugoslovanski steklarji so združili sredstva in bodo tako zgradili dve novi steklarni v Pančevu za ravno steklo »float« sistem (načrti so gotovi, z gradnjo pa naj bi komčali predvidoma do leta 1982) ter v Lipiku, kjer bodo montirali novo peč za »profilno« steklo. S tako združenimi sredstvi bi naj nastopili tudi slovenski steklarji v slovenskem prostoru, o tem pa kdaj drugič več!

ZASTEKLEVALI SO...

V delovni organizaciji STEKLAR se radi (in upravičeno s ponosom) spominjajo številnih lepih, velikih in pomembnih objektov, ki so jih zasteklili in notranje »dekorirali« s steklom v zadnjih letih širom po Jugoslaviji. Omenimo samo nekatere:

zasteklili so hotel Park na Bledu, reprezentančni objekt Slovenijalesa v Ljubljani, Pedagoško akademijo v Mariboru, hotel Donat v Rogaški Slatini, hotel na Dobrni, še prej Metalko...

Zdaj steklijo nov del Gospodarskega razstavišča v Ljubljani, notranje prostore letališča v Beogradu, najvišjo stolpnico v istem mestu, poslopje SDK v Prijedoru, Kovi-notehno in hotel Evropo v Celju... Pripravljajo se za delo na sejmišču v Kranju, posebej ponosni pa so na opravljeno delo pri Domu Ivana Cankarja v Ljubljani.

Stroj, ki sam vleče in brusi steklo...

NEKAJ STEKLARJEVIH NAJ...

Doslej največje steklo, ki so ga montirali v Ljubljani pri Slonovi parkirni hiši, je merilo 12 m² in je bilo težko okoli 300 kg, zato so ga steklarji morali vstaviti z ustreznim in za to primernim dvigalom!

Največja steklena plošča, ki so jo uvozili, je merila 5,20 x 3,80 m ter so jo pripeljali v posebej pripravljenem vagonu!

Letno predelajo preko 200 tisoč m² najrazličnejšega stekla debeline od dveh do desetih milimetrov!

PRISOTNI V POHIŠTVENI INDUSTRIJI...

Močno so prisotni tudi v naši pohištveni industriji; saj delajo steklena vrata in plošče za mize za LK Savinja, Alpos Šentjur, Bor Laško, Garant Polzelo... Problem je pomanjkanje ustreznega temnega stekla, ki ga uvažajo, z uvozom pa so znane težave. Na tujem tržišču pa so zahtevni in hočejo naše pohištvo imeti s temnim steklom...

Nekaj malega dobijo iz kontingenta in to 400 ton

temnega stekla iz uvoza (250 ton iz zahodnih evropskih držav in 150 iz vzhodnih). Seveda pa je vse to mnogo premalo za tisto, kolikor potrebujejo!

Sicer pa steklo dobivajo v Jugoslaviji v Pančevu, Lipiku (tudi profilno steklo in bel ter barvni element), termopan izolacijsko steklo dobijo iz Zagreba, Pančeva, Maribora, Banjaluke, Crnega bora in Prilepa, kljub temu pa je dobavni rok kar 45 dni! Druga barvna stekla, ki »odbijajo«, reflektirajo ali absorbirajo sončno energijo pa dobivajo iz uvoza, v glavnem iz Italije, Zvezne republike Nemčije in Belgije.

ZA TRUD ŠLANDROVA NAGRADA

Vrhunec priznanj za dobre rezultate na vsem jugoslovanskem tržišču pa je vsekakor letošnje najvišje občinsko priznanje Šlandrova nagrada, ki so jo dobili ob občinskem prazniku. Nanjo so v kolektivu ponosni in direktor Stane Jurko z vidnim navdušenjem pove: »Menda smo jo dobili za dobro delo! To priznanje pa je tudi obveza za celoten kolektiv pri delu v prihodnjem obdobju!«

PROM. NESREČE

IZSILJEVANJE PREDNOSTI IN BOLNICA

Iz Mozirja proti Letušu se je peljal z osebnim avtomobilom FRANC TRBOVŠEK, 42, iz Radmirja. V križišču pri bencinski črpalki je zavijal levo proti Ljubiji, kjer je z nasprotno smeri pripeljal voznik osebnega avtomobila IVAN BRANIŠA, 25, iz Šempetra. Trbovšek je izsiljeval prednost in pri tem sta se vozili oplazili. Trbovška je odbilo desno, kjer je trčil v voznika osebnega avtomobila ALOJZA BREZOVNIKA, 32, iz Radegunde, ki ga je pravilno prehitel po desni strani. Pri tem trčenju sta se težje poškodovala Franc Trbovšek, sopotnica v njegovem avtomobilu Anđžela Trbovšek, 37. Oba so prepeljali v celjsko bolnico, škoda pa je za 76 tisoč din.

PREHITEVANJE IN ČELNO TRČENJE

Iz Rogaške Slatine proti Rogatcu se je peljal z osebnim avtomobilom DRAGOTIN CEROVEČKI, 40, iz Samobora. Vozil je za tovornjakom. Nasproti mu je z osebnim avtomobilom pripeljal LEONARD BUKOVSKI, 25, iz okolice Pregrada. Slednji je pri srečevanju s tovornjakom zvil levo in čelno trčil v avto Cerovečkovega. Bukovski se je pri tem težje poškodoval, lažje pa sopotnica v Cerovečkem avtomobilu Ivanka Cerovečki, 27. Škode je bilo za 50 tisoč din.

Z GLAVO V LOKOMOTIVO

Z zvočnim signalom je najavil svoj prihod na železniško postajo v Zidani most vlak, ki je pripeljal iz Sevnice. Ob prihajanju na peron je ob njem šel FRANC SLEMENŠEK, 60, iz Pogleka, ki ga je verjetno zaradi vinjenosti zaneslo tako, da je trčil z glavo v železni ročaj lokomotive, od koder ga je odbilo na peron. S poškodbami so ga prepeljali v bolnico.

TOVORNJAK ZAGOREL V PREDORU

V predoru Golo rebro na Sloveniki je prišlo do kratkega stika na električni napeljavni tovarnjaka, ki ga je vozil RAJKO KUMER, 26, iz Maribora. Pri tem se je vnel tudi keson z kabino. Ko je pripeljal Kumer tovarnjak iz predora ga je ustavil, pogasil pa ga je voznik tovarnjaka, ki je v tistem trenutku pripeljal z nasprotno smeri.

NAVKREBER, NA ROB IN V BOLNICO

Po lokalni cesti Hrastovec Velenje se je peljal z osebnim avtomobilom JOŽE LENART, 43, iz Hrastovca. Pri vožnji navkreber ga je pri hiši števil. 45 iz doslej nepojasnjenih vzrokov zaneslo levo na rob ceste, kjer je 35 metrov drsel in obstal. Pri tem se je huje poškodoval ter so takšnega prepeljali v slovenjegraško bolnico. Škode je za 50 tisoč.

OB 02,15 V VRTNO OGRAJO

Iz Dolenje vasi proti Šenttrupertu se je peljal z osebnim avtomobilom RASIM VEŠAJEVIČ, 25, iz Šmartne ob Paki. V Kaplji vasi pri hiši števil. 26 ga je v desnem ostrem ovinku zaradi neprimerne hitrosti začelo zanašati, zapeljal je levo in trčil v betonsko vrtno ograjo. Pri tem ga je vrglo iz avtomobila in so težko poškodovanega prepeljali v celjsko bolnico.

NEPRIMERNA HITROST V ŠIBENIKU

Iz Jakoba proti Šentjurju se je peljala z osebnim avtomobilom MARIJA VODIŠEK, 20, iz Jakoba. Zaradi neprimerne hitrosti jo je v nepreglednem desnem ovinku v Šibeniku pri stanovanjski hiši števil. 15 zaneslo levo, kjer je s prednjim delom avtomobila trčila v zadnji del tovarnjaka STANISLAVA TOVORNIKA, 27, iz okolice Dobja pri Planini, ki je pripeljal z nasprotno smeri. Pri trčenju je dobila voznica osebnega avtomobila težje poškodbe in so jo takšno prepeljali v celjsko bolnico. Škode je za 30 tisoč din.

IZSILJEVANJE V KRIŽIŠČU

ANTON JEREB, 58, iz Prebolda, se je peljal z motornim kolesom iz Griž proti Preboldu, v križišču v Seščah pa mu je izsiljeval prednost z osebnim avtomobilom MILAN VIŽINTIN. Pri trčenju je Jereb padel po cesti in se tako močno poškodoval, da so ga morali prepeljati v celjsko bolnico.

PONOČI V OBCESTNI SMERNIK

Z motornim kolesom se je peljal po lokalni cesti Pristava proti Dobrni JOŽE NOVAK, 46, iz Dobrne. V levem ovinku pri hiši števil. 12 ga je zaradi neprimerne hitrosti zaneslo desno na bankino, kjer je trčil v občestni smernik. Pri tem je padel po cestišču in so poškodovanega prepeljali v celjsko bolnico. Škoda je bila minimalna 300 din.

HALO - HALO - KAM V NEDELJO?

- V nedeljo na avtomobilski sejem v Velenje. Zakaj? Peljem svojega konjička na prodaj.

Združene šoferjev in avtomobilov Velenje obvešča, da že od meseca februarja letos prireja vsako nedeljo SEJEM AVTOMOBILOV V VELENJU.

Tega sejma se zelo poslužujejo iz raznih krajev, saj so take vrste sejmi samo trije v Sloveniji - Ljubljana, Maribor in Velenje.

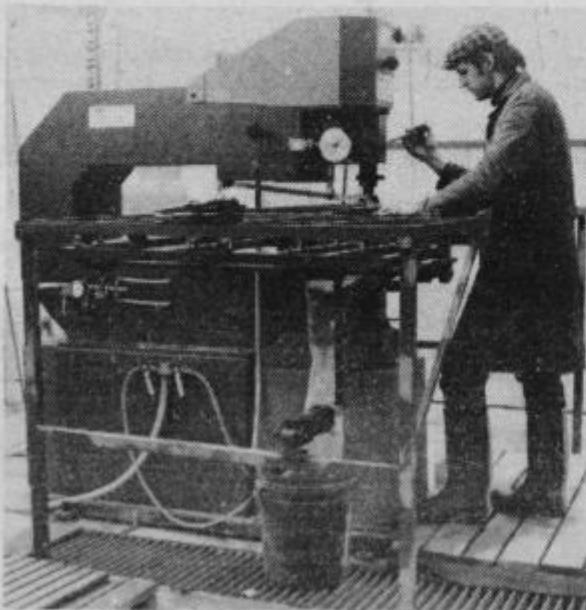
V nedeljo dne 13. 7. 1980 je bilo premalo avtomobilov za prodajo, ker je bilo precejšnje povpraševanje in več kupcev, kateri niso imeli izbire za nakup avtomobilov, zato vas vabimo, da pripeljete svoje konjičke na naš sejem, da bodo tudi kupci zadovoljni.

Na sejmu imamo prostora za 500 avtomobilov, na samem prostoru je tudi pisarna za sklepanje pogodb, dvignete lahko poizkusne tablice. V času sejma je odprt tudi bife za manjše okrepčitve.

Tako zbrana sredstva, katera pritekajo od avtomobilskega sejma uporabljamo za izboljšanje avto-šole, saj vršimo šolo vseh kategorij, teoretično in praktično in tudi za pridobitev kvalifikacije šoferja.

VABIMO VAS, DA SE UDELEŽITE AVTO-SEJMA V VELENJU -

ZADOVOLJNI BOSTE

Avtomatski vrtni stroj za luknje...

Stroj s posebno diamantno žago...

M

OGLASI

PRODAM

SPALNICO ugodno prodam. Ogled celi dan. Inf. 24-746. Rančigaj Mirko, Cinkarniška 8, Celje.

SEDEŽNO GARNITURO in črno beli televizor ugodno prodam. Flajšman, Zidanškova 3, II. nadstropje.

ŠKODO 120 L, staro 3 mesece, prevoženih 7000 km prodam. Ratajčič Viktor, Mariborska 103, Celje.

KAMP PRIKOLICO, znamke SKIF, 5 ležišč (sistem brako), skoraj novo prodam. Inf. po telefonu 851-857 vsak dan od 14. do 15. ure.

MLADE ČISTE volčjake in 200 kom strešnih letov prodam. Leber, Zelče, Vojnik.

MLADIČE nemške ovčarje, stare 10 tednov, z rodovnikom (samice). Starša oba z odlično oceno. Biatnik Stane, Ločica n. h., Polzela.

STREŠNO opeko prodam po ugodni ceni. Jelenko, Šešče, 28.

RENAULT 5 prodam. Šifra: "150".

RENAULT 4, starejši letnik, brezhiben, poceni prodam. Pilko Franc, Hrastje 58, Loka pri Žusmu.

TRAKTOR »Porsche« 15 km s prikolicco in priključki prodam. Novak, Orova vas 14a, Polzela.

RAZNO pohištvo prodam. Koklič, Mariborska 70, Celje.

ROTACIJSKO kosilnico Metalna Maribor in dve mali slamoreznici prodam. Vrečko Anton, Hotojnje, Ponikva pri Grobelnem.

TRAKTOR Štajer 18, prodam. Debelak Andrej, Hotunje 32, Ponikva pri Grobelnem.

TRAKTOR Ferguson prodam. Knez Franc, Lahomno 27, Laško.

DIANO letnik 77. Inf. popoldne na tel. 25-126.

WV 1200, letnik 76, in PZ 126 letnik 77 ugodno prodam. Romih, Verpete 12, Frankolovo.

SPAČKA 2CV, letnik 76, ugodno prodam. Cesta na grad 18, Celje. Tel. 28-507.

TOVORNJAK TAM 2001, letnik 76, kason 4,30 m prodam. Jakob Žlender, Vinski vrh pri Šmarju, 63240 Šmarje pri Jelšah.

KUHINJSKI PE spodnji element 160 cm, ugodno prodam. Ogled od 15. ure naprej. Kovačič, na Otoku 17.

PEČ na trdo gorivo, malo rabljeno, dva kolesa moško in žensko-rabljena bele zidne ploščice. Prodaj. Mastnak, Cerovec 2, Šentjur.

GUMI voz prodam. Lah, Začret 54, Škofja vas.

DIANO 6, letnik 76, prevoženih 35.000 km, rumene barve prodam. Romih Srečko, Braslovče 33.

SPAČKA letnik 73, 12.000 po generalni obnovljen prodam. Inf. na tel. 21-920/129 dopoldan ali Medved, Zabukovica 120, Griže. Cena 33.000.

KRAVO sivo rjave pasme, devet mesecev brejo, tretjega teleta, prodam. Kotnik Anton, Ljubecna 13, Škofja vas.

TELEVIZOR Panorama I. 75 ugodno prodam. Inf. po tel. 26-332 od 11. do 18. ure.

HIDRAVLICNO kosilnico za traktorje od 18 do 65 K. M. ter vrtnarsko »frezo« s plugom, prodam. Samec, Lipovec 7 pri Škofji vasi.

MLATILNICO stresalko s poponim čiščenjem prodam. Povalej Drago, Zlateče Šentjur.

MOTOR za čoln Tomos 3 ugodno prodam. Planinšek, Robova 5, Celje.

14 TL neregistriran in komplet ščitnik za APN 4 novo prodam. Artnak Cveto, Lopata 11, Celje.

ŠKODO v brezhibnem stanju prodam. Divjak, Zagrad 76.

STAVBNO parcelo, voda, elektrika in cesta na parceli ter prašiča 170 kg, prodam. Čokl Hinko, Zibika 3.

PELTONOVO turbino z agregatom 110, 1,5 KW in kosilnico Alpina uporabno ter Vito za vleko lesa ali za vinograde. Košec, Glinsko 7, Ljubecna.

ZASTAVO 101, letnik 75, reg. do julija 81 prodam, delno tudi na kredit. Žalec, Šlandrov trg 9.

OSTREŠJE (rušt) nov za manjšo hišo ali vikend prodam. Ul. Skladateljev Ipavcev 18, Šentjur – Bife.

MOTORNO kolo TL 14, prevoženih 600 km, registriran do 20. 5. 81, cena po dogovoru – možnost kredita. Agatič, Jenkova 16, Celje.

KAMION TAM 2001 kasonar, nujno prodam. Grobelnik Miha, Šminklavž 3E, Škofja vas.

PRODAJA belih težkih pitalcev in pišk, starih 1–2 mes., domača hrana. Ob sobotah na tržnici dnevno popoldan in hleva. Krajnc, Slatina v Rožni dolini.

TAUNUS 12M, v nevoznom stanju, prodam po delih ali celega. Savič Branko, Dobojska 56, Celje.

PRIKOLICO 800 kg prodam. Kopriča, Šola Slavko Šlander, Ljubljanska 46.

AUDI 60 in Pony Express prodam. Grobin, Pucova 4, Celje.

PARCELO na sončni legi v Pernovem prodam. Vel. Pirešica. Kličite (062) 38-507.

STISKALNICO na kamen ugodno prodam (35 litrov). Polule, Krajncova 4, Celje.

ZIDANICO (hiša, številka) blizu Rimskih Toplic, okna s polknami (Glin), strešna opeka (Kikinda 2 leti) in ostrešje staro – prodam. Inf. Srebot, Levstikova 1 ali (061) 819-302.

FIAT 750, letnik 62, registriran prodam. Jagrič Alojz, Čopova 8, šifra: "6000".

ŽABO D Special, letnik 75 in Fiat 850 letnik 70 prodam ali zamenjam za 750. Kličite na 730-037 – Camernik.

HARMONIKO »HOHNER« 120 Bassno, Imperator V. mod. 80, prodam ali zamenjam za manjšo. Inf. tel. št. (063) 701-484.

MOTORNO kolo Tomos APN 4S, brez izpita prodam. Kunaj Tomo, Rove 9, Frankolovo.

FIAT 850, neregistriran v voznom stanju, ugodno prodam. Vipotnik Minka, Kasaze 72a, Petrovče.

LADO SL, letnik 75, ugodno prodam, delno zamenjam za potrošniški kredit. Inf. do 14. ure 27 811/35. Berglez Adolf, Goričica n. h., Šentjur.

HIŠO v Polju pri Bistrici ob Sotli prodam za 65 M, tel. (063) 821-136.

PRODAM hišo v gradnji 4. faza in 65 arov zemlje, na Strmci pri Laškem. Jože Omahna, Rimska c. 2, Laško, tel. (063) 730-726.

NSU 1000 dobro ohranjen, prodam. Ogled vsak dan. Brvar, Matke 1, 63312 Prebold.

NEMŠKE ovčarje – 6 tednov stare prodam. Brvar, Matke 1. AVTO AMI-8 prodam. Ogled, Zidanškova 25, (dvorišče).

KUHINJSKE elemente, pomivalno korito prodam. Mavrič Marija, Trubarjeva 13 A Celje.

ENOSTANOVANJSKO hišo z dvema garažama in vrtom, asfalt do hiše 1 km iz centra Laškega – ugodno prodam. Čakš Viktor. Vprašati v Bifeju Maškotenc pod Gradom.

KUHINJO Gorenje »PEA« hrast komplet prodam zaradi selitve. Ogled v petek 7. 8. 80 do 15. do 20. ure. Rom, Čopova 11 ali vsak dan Prekorje 93, Škofja vas.

ZASTAVO 101 v voznom stanju, I. 73, prodam po ugodni ceni. Kačič, Šempeter 41, tel. 701-100 po 15. uri.

PRIKOLICO ZA Pasqualli in dele za ami 8 prodam. Zadobrava 71 c.

REJCI PERUTNINE! Vršimo veliko razprodajo jarkic bele, rjave ter grahaste. Stare od 2–3 mesece, odlične nesnice. Garantiramo za spol in zdravje. Na trgu tudi lahko dobite mešane vsako sredo ter soboto. Valitnica, Vinter, Lopata 55, Celje.

TERMOAKUMULACIJSKO peč ugodno prodam. Inf. Karli Planinšek, Nama Žalec.

POLTOVORNI avto Fiat-Zastava, letnik 77 v tehnično izpravnem stanju, ugodno prodam. Lavbič Jože, Dramlje 11.

ZAKONSKO posteljo in dva fotelja prodam. Inf. po tel. 24-198 v popoldanskem času.

KUPIM

DVE rabljeni Alpina kosilnici kupim. Savič Branko, Dobojska 36, Celje.

SODA, nova ali stara 200–300 litrov kupim. Ponudbe pod: »SOD«.

STANOVANJA

LEPO sobo, opremljeno z lastnim wc-jem, brez kopalnice, oddam takoj. Ponudbe pod: »PREDPLAČILO«.

ZOBNA asistentka išče sobo v Celju. Kličite dopoldan Zdravstveni center – kadrovska služba 22-222 int 201.

ZAKONSKI par išče v avgustu sobo in kuhinjo proti nagradi. Ponudbe pod: »VOJNIK-CELJE«.

V ŽALCU ali okolici nujno išče stanovanje 3-članska družina. Ponudbe pod: »MOŽNO PREDPLAČILO«.

ŠTUDENTU oddam opremljeno sobo. Ponudbe pod: »TAKOJ«.

STE ŽE NAROČILI NOVI TEDNIK?

HVALA VAM!

Za vso skrb, strokovno delo in človeško toplino, ki jo je nudilo osebje kirurškega oddelka bolnice Slovenj Gradec moji hčerki Marini Justin v času zdravljenja ISKRENA HVALA!

Hvala tudi reševalcem, ki so ji ob nesreči nudili prvo pomoč. Vi in zdravstveni delavci ste storili vse, kar je v človeški moči, tega ni mogoče pozabiti.

Marta Justin Celje

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta ter strica

JOŽETA JAGRA

iz Kalobja

se iskreno zahvaljujem vsem sosedom in znancem. Hvala za darovano cvetje in vence, gasilskemu društvu invalidov in duhovniku za opravljen obred. Hvala vsem za številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žalujejo:

vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega moža, očeta, sina in brata

BLAŽA CVIKLA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pomoč, ki so nam jo nudili v najtežjih trenutkih. Hvala delovni organizaciji RLV Velenje, ter vsem, ki so darovali cvetje in ga spremljali na njegovi zadnji poti. Posebna hvala zdravniškemu osebju bolnišnice Slovenj Gradec, Topolišča in osebju zdravstvenega doma Velenje. Iskrena hvala pevcem, vsem govornikom ter duhovnikom za opravljen obred.

Žalujejo:

žena Vera, hčerke Vera, Jožica ter Minka z možem, sinova Vojko in Blaž, mati, bratje in sestre z družinami.

RAZNO

IZGUBIL se je novofundlanec. Najditelja prosim, da ga vrne na naslov: Zavec, Bernekerjeva 4 ali javi na tel. 27-965.

V CELJU oddam 40 m² poslovni prostor. Primeren za projektivni biro. Ponudbe pod: »PRIJETNO«.

OD SREDINE avgusta in v septembru oddam vikend za 4 ali več oseb v Červarju pri Poreču. Ponudbe pod: »SEPTEMBER«.

VARUŠKO za 15-mesečnega dekca za 4 ure dopoldne en teden, in 3 ure popoldne drugi teden, izmenoma, iščemo. Naslov: Mitja UMNIK, Celje, Kraigherjeva 7 – Nova vas. Varstvo je lahko tudi pri nas doma. Ponudbe pod šifro LAHKO TUDI NA DOMU pošljite Novemu tedniku ali na naslov.

ČISTILKO

za čiščenje pisarniških prostorov sprejmemo za določen čas ali sklenemo pogodbo o delu (tudi z upokojenko).

Skladiščno transportni center »JAVNA SKLADIŠČA« CELJE – ČRET

ljubljanska banka

Splošna banka Celje
n. sub. o.

objavlja potrebo po delavcu za opravljanje del in nalog

– referenta usklajevalca

za nedoločen čas za enoto Celje

Pogoji: srednja šola (ESS ali gimnazija), 3 leta delovnih izkušenj

– pripravnika

s srednjo šolo ekonomske ali gimnazijske smeri za nedoločen čas za enoto Celje.

Kandidati naj osebno vložijo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev šolske izobrazbe v Ljubljanski banki Splošni banki Celje, Vodnikova 2 v roku 15 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po objavi.

**ZDRAVSTVENI CENTER CELJE
TOZD SPLOŠNA MEDICINA CELJE
DE – Patronažna služba**

vabi k sodelovanju

11 kvalificiranih bolniških strežnic – negovalk na domu,

katere bi bile pripravljene končati enoletno šolanje v Šolskem zdravstvenem centru Celje.

Pogoji za sodelovanje:

- starost nad 18 let,
- končanih 8 razredov ali najmanj 6 razredov osnovne šole.

Stroške šolanja plača Občinska zdravstvena skupnost. Občinska skupnost socialnega skrbstva, manjši del prispevka krijejo udeleženci sami.

Vse informacije dobijo kandidati pri vodji DE Patronažna služba Zdravstvenega centra Celje, Gregorčičeva 5.

Rok prijave je 20 dni od dneva objave. Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 30 dni po izteku roka za prijavo na objavljen oglas.

**TOZD Osnovna šola »Franja Vrunča«
Slivnica pri Celju**

objavlja

licitacijo

za kombi znamke IMV, v voznom stanju, dobro ohranjen. Izključna cena je 30.000 din. Licitacija bo 11. 8. 1980 ob 8. uri pri OS Slivnica.

**TOZD Osnovna šola »Franja Vrunča«
Slivnica pri Celju**

razpisuje prosta dela in naloge

učitelja razrednega pouka (5. razred)

za določen čas (nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu).

Nastop dela 15. 9. 1980, razpis velja do zasedbe.

**VZGOJNOIZOBRAŽEVALNI ZAVOD
ŠENTJUR PRI CELJU**

razpisuje dela in naloge

– socialne delavke

Pogoj: končana višja šola za socialne delavce z diplomom.

Nastop dela je s 1. 9. 1980.

Prošnje sprejemamo 15 dni po objavi razpisa na naslov: Vzgojnoizobraževalni zavod Šentjur pri Celju, Ipavčeva 2.

Kmetijska zadruga Celje

obvešča kmetovalce in vrtničarje, da Kmetijska preskrba v Stanetovi ulici

posluje od 1. 8. 1980 dalje od 7. ure do 18. ure, ob sobotah pa od 7. ure do 12. ure.

Zraven stalne izbire strojev, orodij, zaščitnih sredstev za varstvo rastlin in umetnih gnojil, vam nudijo strokovne nasvete preko svoje pospeševalne službe.

AKCIJA – INKUBATOR

Pri občinski konferenci socialistične zveze v Celju se preko sveta za spremljanje družbenoekonomskega položaja žensk zbirajo prispevki za akcijo – inkubator.

Prispevke lahko nakažete na žiro račun: 50700-679-64766 – s pripombo – za inkubator.

TV SPORED

OD 3. 8. DO 9. 8. 80
velja do torka, 29. 8. 80

NEDELJA, 3. 8.

9.20 POROČILA (Lj)
9.25 VIKING VIKI, otroška nadaljevanka (Lj)
9.50 UGRABLJEN, mladinska nadaljevanka (Lj)
10.15 ČEZ TRI GORE, Obirski ženski oktet (Lj)
10.45 D. Marković: ODPISANI, TV nadaljevanka (Lj)
11.35 TV KAZIPOT (Lj)
11.55 MOZAIK (Lj)
12.00 KMETIJSKA ODDAJA (N. Sad)
13.00 POROČILA (do 13.05) (Lj)
13.50 POTOPLJENA MESTA, Agrivium (Lj)
14.35 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
14.40 HATARI, ameriški film (Lj)
17.20 POROČILA (Lj)
17.25 Moskva: SLOVESNI ZAKLJUČEK OLIMPIJSKI IGER, prenos (EVR, Lj)
19.00 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 B. Profaca: ZGODBE Z MORJA, drama TV Zagreb (Lj)
21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 GOSPODARSKE VEZI, dokumentarna oddaja (Lj)
21.35 V ZNAMENJU (Lj)
21.50 JAZZ NA EKRAJU, "Trumpet's and Rhythm Unit" (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

14.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj II)
15.00 OI – KONJENIŠTVO, posnetek (Bgd II)
16.00 SINJSKA ALKA – prenos (Zgb II)
17.25 NEDELJSKO POPOLNE, vključitev (Bgd I)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
20.00 GORE SVETA, dokumentarna serija (Zgb II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 KRATKI FILM (Zgb II)
21.30 ČAS VRTNIC, finski znanstveno fantastični film (Bgd II)

PONEDELJEK, 4. 8.

18.15 POROČILA (Lj)
18.20 VRTEC NA OBISKU, Gradimo mesto Živ-zav (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADINSKA ODDAJA (Pr)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

20.00 S. Šešelj: LIBERANOVI, drama TV Zagreb (Lj)
21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 SODOBNIKI (Lj)
21.45 V ZNAMENJU (Lj)
22.00 BRAZILSKI VEČER NA FESTIVALU V MONTREAU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.40 TV DNEVNIK (Bgd I)
18.15 OTROŠKA ODDAJA (Sa)
18.30 ŠOLA ZA JUNAKE (Bgd)
18.45 GLASBENA MEDIGRA (Lj II)
19.00 ŠPORTNA ODDAJA (Bgd II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb I)
20.00 NAŠ ČAS (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.10 LEE OSWALD, serijski film (Bgd II)
22.00 KNJIŽEVNI KLUB (do 22.30) (Sa II)

TOREK, 5. 8.

17.45 POROČILA (Lj)
17.50 COLARGOL, lutkovna nadaljevanka (Lj)
18.05 JUGOSLOVANSKI NARODI V PESMI IN PLESU: Tanec (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 PO SLEDEH NAPREDEKA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 POPISANI DRŽAVLJAN ali TIHA DIKTATURA RAČUNALNIKOV, dokumentarna oddaja (Lj)
20.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.45 M. Bulgakov: DNEVI TURBINOV, TV nadaljevanka (Lj)
22.00 V ZNAMENJU (Lj)
22.15 NASTOP ORKESTRA BBC (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
18.15 OTROŠKA ODDAJA (Tg)
18.45 NARODNA GLASBA (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 MAZZABUBU, zabavno glasbeno oddaja, I. del (Zgb II)
20.50 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.00 PRVI, SLEDOVI, dokumentarna serija (Zgb II)
21.50 POEZIJA (do 22.20) (Zgb II, Pr)

SREDA, 6. 8.

17.35 POROČILA (Lj)
17.40 VELIKE RAZSTAVE, dokumentarna serija (Lj)
18.05 NAŠA PESEM 80, II. oddaja (Lj)
18.45 OBZORNIK (Lj)

19.00 NE PREZRITE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 REPORTAŽA PRED ODDAJO IGRE BREZ MEJA (Bgd)
20.05 Arun: IGRE BREZ MEJA (Bgd)
21.05 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.30 GODBA BREZ NOT (Sončna pot) (Lj)
22.00 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
18.15 SEZAMOVA ULICA (Bgd I)
18.45 OD VSAKEGA JUTRA RASTE DAN, oddaja TV Ljubljana (Sa)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb I)
20.00 FESTIVAL SRBSKIH GLEDALIŠČ (Bgd II)
21.15 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.25 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (Bgd II)
21.55 KONCERT NA DUBROVNIŠKIH POLETNIH PRIREDITVAH 80 (do 22.30) (Zgb II)

ČETRTEK, 7. 8.

18.00 POROČILA (Lj)
18.05 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE, otroška oddaja TV (Bgd, Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 ŽIVLJENJE V RIJEKI CRNOJEVIČA, reportaža TV (Tg, Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA ŠESTI AVGUST, japonski dokumentarni film (Lj)
21.20 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.25 KITAJSKI DNEVNIK, dokumentarna oddaja (Lj)
21.55 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 ZAGREBULJE (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 3-2-1... GREMO (Zgb II)
23.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (do 23.05) (Zgb II)

PETEK, 8. 8.

17.55 POROČILA (Lj)
18.00 LETI, LETI PIKAPOLONICA, otroška serija (Lj)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. JUGOSLAVIJO – DANILO ŽIVKOVIČ
2. NI VEČ DOBRIH GOSTILN – ANDREJ ŠIFRER
3. COMING UP – PAUL McCARTNEY
4. LAGANA STVAR – DŽORDŽE BALASEVIČ
5. NADALINA – B. DVORNIK IN O. DRAGOJEVIČ

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. STOL JE NAJVIŠJI VRH – AVSENIK
2. POSTOJNSKA JAMA – SLAK
3. RODNI KRAJ – KVINTET ŠTATENBERG
4. VESELA POLKA – MIHELIČ
5. KELNERCA – GORENJC

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Tatjana FILIPIČ, Celje, Tomšičev trg 17
Elica Plajhner, Tomaž I, Vojnik pri Celju

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

NOVI tednik

Poiščite v... PLESKARJU

Če ste že pozabili na ugodnosti, ki jih nudi discount prodajalna Kovinotehne – PLESKAR, naj jih osvežite. To so predvsem ugodne cene za vse, ki obnavljajo svoje domove. Pot v skladišča Kovinotehne v Bukovčaku in v prodajalno PLESKAR, se bo vsekakor izplačala.

kovinotehna
tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED
OD 31. 7. DO 6. 8. 1980

ČETRTEK, 31. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30V četrtak za vas, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 1. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 2. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 3. 8.: 10.00 Poročila, 10.05 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Kekčevi prijatelji, 11.00 Vedri zvoki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.05 Od melodije do melodije, 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 4. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Sportno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodnozabavnih melodij, 17.30 Sportni pregled, 17.45 Glasbene novice, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 5. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Domači pevci zabavne glasbe, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 6. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Domači pevci zabavne glasbe, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

IZID ŽREBANJA

nagradne križanke, ki je bila objavljena v Novem tedniku 17. 7. 1980.

Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (garnitura posode CELEIA, ki jo poklanja EMO Celje): MIHAELA KRIŽAN, Ljubljanska 19, 63000 Celje
2. nagrada (300 din): MAGDALENA GRAČNER, Ljubija 83, 63330 MOZIRJE
3. nagrada (200 din): MARTIN ZUPANC, Market Ponikva, 63232 PONIKVA

Čestitamo

**Z NOVIM TEDNIKOM
ODSLEJ TUDI NA MORJU**

RC REKLAMA – CELJE

Razpisna komisija razpisuje prosta dela in naloge

RAČUNOVODJE

Pogoj:

- višja ekonomska šola in 2 leti prakse v računovodstvu
- srednja ekonomska šola in 5 let prakse v računovodstvu.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev ter kratkim opisom dosedanjih zaposlitev pošljite v 15 dneh po objavi.

Kandidate bomo obvestili pisмено najkasneje v 30 dneh po končanem sprejemanju ponudb.

IZ GRŠKE POPOTNE MALHE

PLAKA – VRELIŠČE ZABAVE

Navadno je prvi vtis tisti, ki popotniku ukroji splošno počutje in vtis ob ogledu nekakega mesta ali celo dežele. V Atenah se nam je primerilo podobno kot pogostoma v Grčiji. Celotni prvi vtis so bili zmedeni. Za več kilometrov pred vstopom v mesto smo videli Akropolo in nepregledno množico vseh stisnjenih hiš, ki so s svojo belino pred ozadjem modrega neba naravnost kričale sanjsko podobo prelepega mesta. A ta se je brž ob vstopu v mesto razblinila. Nepregledne kolone avtomobilov, slab zrak in umazanija, kamorkoli je seglo oko. Belina stavb je nenadoma postala sivina zamenjenosti. Ti vtisi so nas spremljali vseskozi. Lepota in nepozabnost sta že hip zatem postali nemarna umazanija. Blisč nepopisnih znamenitosti grškega glavnega mesta je domala vselej zasenčil turistični molzni aparat. Vtis, ki pa bo ostal za vedno, so nepregledne množice ljudi, ki ob vsakem času dneva in noči begajo sem tja po atenskih ulicah in turističnih znamenitostih. Utrujenost, prepoteni obrazi, fotoaparati čez rame in zbegani pogledi utrujenih oči, vse to so nam bili dokazi, da so Atene prava turistična meka. In to so upravičeno. Kajti v Atenah je res kaj videti in kaj doživeti.

Plaka je postala pravi sinonim za zabavo. Ta mestna četrt je stisnjena pod Akropolo. Podnevi živi lenobno

življenje. Ponoči pa postane mesto burnih in glasnih zabav. Vsaka druga hiša je zabavišče. Na pragovih zabavišč uniformirani ali vsakdanje oblečeni uslužbenci dobesedno za rokave vlečejo mimoidoče v svoje lokale. Obljubljajo divje striptease, grško narodno glasbo, ki buri kri in duha, pristne nacionalne ples, na prvem mestu sirtaki in oboženo zvijanje

raztresčijo nekaj krožnikov po (za gostilničarje donosni) grški navadi. Da jih najeti lepote nauči osnovnih gibov sirtakija, da drago poplačajo skromne porcije okusne hrane in da poplaknejo od naporov dneva, turističnega beganja in utrujenosti suha grla.

Ves ta turistično-zabavni cirkus se odvija vse do zgodnjih jutranjih ur, dan na dan, brez predaha. V hišah, restavracijah, na terasah okoliških hiš, po stopnicah, ki vodijo proti Akropoli. Množica turistov pa ni enako dobro finančno podprta. Zato tudi radovednežev, ki niso pripravljeni zapraviti veliko, ne manjka. Sklilo čez nizke ograje vrtov, sedijo po stopnicah in poslušajo glasbo, tu in tam se sprehodijo skozi natlačene restavracije. Plaka je prostor, ki je namenjen vsem. Tudi tistim s skromnejšimi denarnimi možnostmi ponuja dovolj. Lačen in žejen ni nihče. Kajti ob ulicah so številni kioski, v katerih poceni prodajajo dve specialiteti – mesne pite in souvlaki. Souvlaki so pravzaprav oblika naših raznjic, le da so zapečeni nekoliko bolj na hitro, na večji vročini in pokapani z limoninim sokom. Mesne pite pa so kosčki mesa, nabodeni na velik raženj, ki se s pomočjo elektromotorja suče mimo razgrete peči, ki počasi peče vrhnje dele mesa. Z noži jih strežniki režejo in mečejo v zavitke lepinje, začinijo in že je pripravljen okusen obrok.

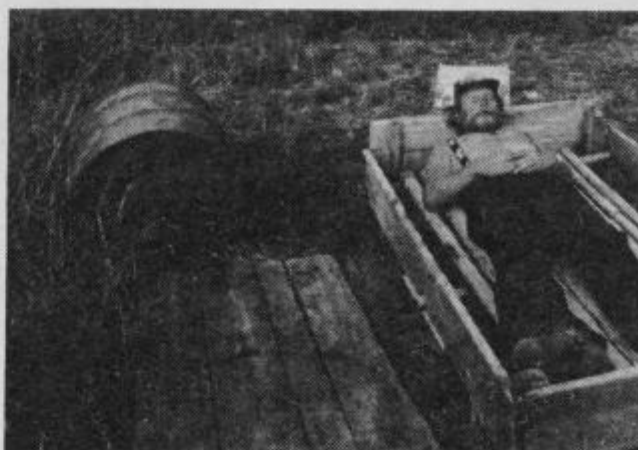
PIŠE: **12**
BRANKO STAMEJČIČ

zvok bozoukija. A pristnosti je povsod zelo malo. Izumetničenost glasbe, ki je približno toliko izvirna kot naša narodno-zabavna, pa kaj klavirne kopije narodnih noš iz posameznih delov Grčije in nazorno preprost, poenostavljen korak sirtakija, vse to so le metode, ki privabljajo turiste, jih ožemajo in spuščajo iz ulic Plake – denarja prazne, vina polne. Pa je vendar vredno videti to vrelišče zabave. Zaradi glasbe, z elektriko ojačane glasbe, zaradi očitno preproste a učinkovitega recepta, kako s plehko zabavo iztržiti največ in predvsem zaradi nepregledne množice ljudi, ki nasedejo bleščeči prevari, se čudovito zabavajo, a se hkrati mnogi med njimi zavedajo te prevare, ki so jo tudi povsem rade volje pripravili bogato plačati. Le da je zabava, da

Značilen pogled na Atene. Nepregledne vrste hiš, ki so od daleč videti neznansko bele, resnici pa so zanemarjene in sive. V ozadju je znani grič Lykavetos, na katerega vzpenjača in kjer je pravoslavna cerkev.

AMADEUS POROČA

NI GA ČEZ VARČEVANJE

Takole so najbrž varčevali z energijo tisti, ki so delali ceste ob železniški progi vzhod-zahod v Celju. Ta ditev izhaja iz dejstva, da cesta kar naenkrat preostaja in predstavlja preestetsko, tehnično in prometno »mojstrovino«. Zama nas le, kateri mojster bo ter takšni izvedbi?

ZMAGA RDEČEGA PETELINA

Gasilski enoti iz Žalca in Sempetra sta prvi prihiteli h gospodarskemu poslopju Stanka Grebnerja v Zalogu, kjer je v nedeljo 20. julija gorelo. Kljub hitri intervenciji se kaj dosti ni dalo rešiti, kajti ogenj je hitro zajel poslopje, kjer je bilo spravljeno posušeno seno, nekaj kmetijskega orodja. Med drugim je zgorela tudi motorna kosilnica, zadušili pa sta se dve svinji. Po neuradnih podatkih je do požara prišlo zaradi kratkega stika v električni napeljavi, škodo pa cenijo na 80.000 din.

(foto EDI MASNEC)

BRCARJI IZ LJUBEČNE

KRVODAJALCI NA TERENU

Športno društvo Opekar Ljubecna je tokrat organiziralo že enajsto nogometno tekmo »debeli – suhi,« v zadnjih dvajsetih letih tega stoletja. Zaradi razvite turistične dejavnosti, športnega društva devalvacija ni prizadela, tako da so vedno isti lahko skočili v tujino in nakupili prepotrebno opremo, takoimenovane plahtgate za ekipo debelih. Imamo še en dokaz, da se ob dobrem tedlu, ni potrebno zanašati na solidarnostno pomoč iz sosednjih republik. Povedati še moramo, da organizatorje pri sestavljanju debelosuhe ekipe, niso prizadele olimpijske igre v Moskvi, kajti večina brcarjev se je raje odločila za igro na domačem terenu. Nekaj težav je bilo le zaradi množičnega obiska na razmeroma majhnem stadionu, toda organizatorji so si iznajdljivo pomagali in sicer z raztegljivo tribuno, ki lahko sprejme več deset kričočev. Tudi prisluskovalne naprave nam niso pomagale, da bi odkrili ime izdelovalca. Visoki izid brcanja 5:3 za debele, nam kaže, da le ti niso stabilizacijsko igrali, kljub temu da so bili nekateri izmed njih, zaradi ugleda

športnega društva, plačani, da stojijo na mestu. Debeli so si poleg skrbi za gole nenehno prizadevali obrniti nasprotnike, da bi le ti z oteklina pridobili na kilaži, medtem ko so suhi igrali tokrat brez svojih senc, kar je prav tako znatno vplivalo na izid. Najuspešnejši brcar na terenu je bil Žoga Samsebitlbal, (Jože Stojan) v skupni suhaži 13,80 kilograma. Žal mu je že v prvi polovici derbija izpadla noga, kar se je navkljub uspešni avto-transfuziji, za katero se je odločil zdravniški konzilij po daljšem posvetovanju, izrazilo poznalo v njegovi nadaljni igri. Dr. Kostolomilec

(Ivan Hribernik) nam je zaupal, da je intenzivno spodbijal vse mimoteke, uporabljal leseni štrudl, ki se mu je v denarnici dobro poznalo, toda smrtni žrtev ni in ni bilo. Zaradi ga je sicer uspešni zvezni dnik Ubijga (Vili Šumer), končanem derbiju, ves čas čaran zapustil prizorišče. Naše poročilo zaključimo mislijo, da se morajo organizatorji v prihodnje potruditi, da bodo gladiatori vestno izpolnjevali naloge, pa če di bo potrebno še globje se v žep pri oboroževanju krvodajalcev na terenu in tovrstnih pivcev na tribuni.

VILI EINSPIEL

Prijetna novost za bralce DELA in NOVEGA TEDNIKA!

Od 1. avgusta dalje lahko na oglasnem oddelku Novega tednika v Celju, na Trgu V. kongresa 3 a naročite:

- mali oglas
- osmrtnico
- zahvalo

tako za dnevnik Delo kot za Novi tednik.

NOVI tednik 30

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec – Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Glavni urednik Novega tednika in Radia Celje Avgust Ribič. Odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič. Redakcija: Marjela Agrež, Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milena Poklič-Brečko, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga ČGP Delo, Ljubljana. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 6 din, celoletna naročnina 280 din, polletna 140 din. Za tujino je cena dvojna. Stevilo računa: 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.